

Liahona

A photograph of a man in a white shirt carrying a young girl on his shoulders. The girl is wearing a brown shirt and pink pants, and has her arms outstretched. They are in a forest with green trees and sunlight filtering through the leaves.

**10 tapaa
noudattaa Herran
suunnitelmaa
elämääsi varten,
s. 14**

**Ykseys seitsemänkymmenen
koorumeissa – malli,
jota seurata, s. 38**

**Miksi valinnoillasi
on merkitystä? s. 62**

**Paul ja päätökseni treffeillä
käymisestä, s. 65**

*"Siunattu on se mies,
joka luottaa Herraan
ja panee turvansa
häneen!"*

*Hän on kuin puron
partaalle istutettu puu,
joka kurottaa juurensa
veteen --, [ja] sen
lehdet pysyvät aina
vihreinä."*

Jer. 17:7-8

SANOMAT

- 4** **Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Palvelkaa Herraa rakastaen**
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** **Kotikäyntiopetus-sanoma: Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: Hyvä Paimen**

ERIKOISARTIKKELIT

- 14** **Eläkää rauhan, ilon ja tarkoituksen täyttämää elämää**
Vanhin Richard G. Scott
Nämä kymmenen valintaa voivat auttaa teitä luomaan menestyksen ja onnen mallin elämässänne.

22 Abrahamin liitto

Jokainen kirkon jäsen on osallisena Abrahamin liitossa. Kaavio näyttää sen historian.

26 Pioneereja jokaisessa maassa: "Tuo laaja valtakunta" – kirkon kasvu Venäjällä

James A. Miller
Myöhempien aikojen pyhät ovat rakentaneet nykyajan profetoiden perustalle vakiinnuttaakseen kirkon Venäjällä.

32 Hoivaamme uutta elämäämme

Eve Hart
Käännynnäiset kautta maailman kertovat, kuinka he ovat kylväneet uskon siemenen ja ovat kasvattamassa vahvoja juuria evankeliumiin.

38 Kasvatamme hengellistä voimaa pappeskoorumeissa

Vanhin Ronald A. Rasband
Ykseys ja rakkaus seitsemänkymmenen koorumien keskuudessa voi toimia mallina kaikille pappeskoorumeille.

OSASTOT

- 8** **Lokakuun 2013 konferenssin muistikirja**
- 10** **Vanhan testamentin profeetat: Nooa**
- 11** **Nuorten voimaksi -kirjasesta opettaminen: Palveleminen**
- 12** **Kotimme, perheemme: Valmistaudumme olemaan iankaikkinen perhe**
Marco Castro Castro
- 44** **Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80** **Kunnes taasen kohdataan: Viestejä**
Jerry Peak

KANNESSA

Valokuvakuviutus Leslie Nilsson. Kansilehden sisäsivu: valokuva © Yann Arthus-Bertrand / Altitude.

48

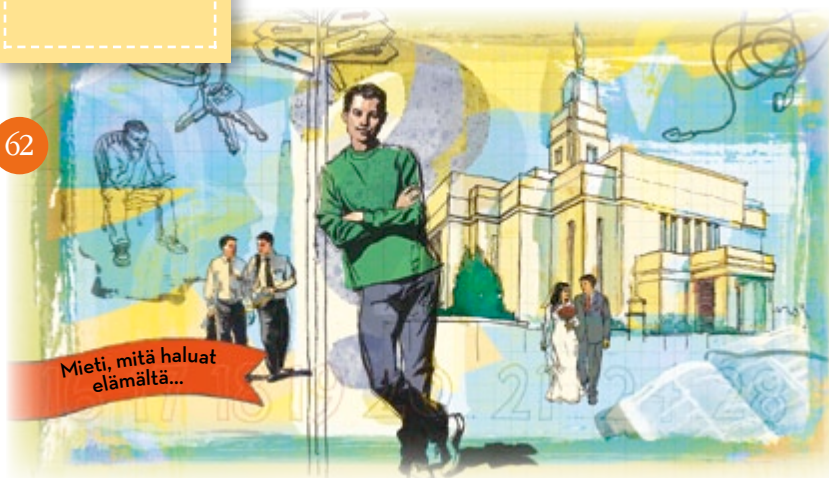

- 48 Puhu, kuuntele ja rakasta**
 Mark Ogletree
Tasapaino kolmentyyppisten keskustelujen välillä voi johtaa terveeseen suhteeseen.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Tämä on tärkeää.

62

Mieti, mitä haluat elämältä...

52 Temppelein siunauksia

Vanhin Robert D. Hales
Valmistautumisemme menemään temppeleihin on yksi merkittävimmistä elämäkokemuksista.

56 Kysymys ja vastaus

Temppeli on niin kaukana, etten pääse sinne kovin usein. Kuinka temppeli voi olla suurempi osa elämäni tällä hetkellä?

58 Nuorten voimaksi: Uskollinen, rakastava palveleminen

Carol F. McConkie

60 Kotiinpaluupakkauksia jakamassa

Olivet Gasang
Tuhoisa hirmumyrsky hävitti tuhansia koteja. Nyt oli minun mahdollisuuteni palvella.

61 Kuinka täytätte elämäkirjanne

Vanhin L. Tom Perry
Kuinka voitte täyttää elämäenne "onneksi tein" -muistoilla?

62 Miksi valinnoilla on merkitystä

Mindy Raye Friedman
Haluatko hyvän tuloksen? Tee hyvä valinta.

65 Käydäkö treffeillä vai eikö käydä?

Savannah M. Smithson
Paul pyysi minua treffeille, ja hän oli hyvä ystävä. Miksi en voisi mennä?

76

66 Sadonkorjuu

Vanhin Koichi Aoyagi
Riisisato oli korjattu vasta puoliksi. Tällä vauhdilla minun ei annetaisi mennä kirkkoon.

67 Taivaallinen Isä rakastaa teitä

Presidentti Thomas S. Monson

68 Paras perhe ikuisesti

Olivia Corey
Muut tytöt eivät ottaneet Oliviaa mukaan. Hän ei uskonut, että purkillinen maalia auttaisi.

70 Erytinen todistaja: Miksi on niin tärkeää palvella muita?

Vanhin M. Russell Ballard

71 Meidän sivumme

72 Ystäviä ympäri maailmaa: Minä olen Arina Venäjältä

Amie Jane Leavitt

74 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Taivaallisella Isällä on suunnitelma lapsiaan varten

76 Pienille lapsille

81 Profeetan henkilökuva: Spencer W. Kimball

**HELMIKUU 2014, 66. VUOSIKERTA, NUMERO 2
LIAHONA 10982 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon

Neuvojat: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Toiminnanjohtaja: David T. Warner

Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Toimittajat: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hincley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rctestholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilauhintaa: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa

liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

February 2014 Vol. 66 No. 2. Liahona (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaiideoita

Tässä numerossa on artikkeleja ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi ideaa.

VALOKUVAVUOTUS CRAIG DIMOND

”Nooa”, s. 10: Mitä jos esittäisitte kertomuksen Nooasta varjonukkeja käyttäen? Kohdista pimeässä huoneessa valo (kuten taskulamppu) seinään. Sinä ja perheesi voitte tehdä käsivarsillanne ja käsillänne seinälle varjoja kertomaan arkista, eläimistä, sateesta, kyyhkystä ja sateenkaaresta. Voisitte päättää toiminnan keskustelemalla tavoista, joilla me voimme seurata eläviä profeettoja tänä aikana, ja laulamalla laulun ”Profeettaa seuraa” (*Lasten laulukirja*, s. 58–59) tai jonkin muun profeetoista kertovan laulun.

”Paras perhe ikuisesti”, s. 68: Järjestä toiminta, joka vahvistaa ystävyyttä perheenjäsenten kesken. Voisitte maalata, kuten Olivia ja Jane, tai tehdä jonkin toisen projektin. Jälkeenpäin voisitte keskustella siitä, kuinka suhtautua vertaispaineeseen, ja pohtia siunauksia, joita koituu lujien ystävyysuhteiden luomisesta perheesänne. Voisitte myös puhua pyhissä kirjoituksissa olevista henkilöistä, joita ystävyys sukulaisten kesken vahvisti, esimerkiksi Maria ja Elisabet, Nefi ja Sam sekä Joseph ja Hyrum Smith.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Avioliitto, 12, 48, 52
Ilo, 14
Jeesus Kristus, 7, 14, 47
Kaste, 71
Kiittollisuus, 60
Kimball, Spencer W., 81
Kirkon tehtävät, 14, 32
Koettelemukset, 32
Koorumit, 38, 44
Käskyt, 62, 66
Kääntäminen, 32, 46
Lepopäivä, 66

Liitto, 22
Lähetystyö, 26, 32, 66, 71
Nooa, 10
Palveleminen, 4, 11, 14, 32, 38, 44, 58, 60, 70
Pappeus, 22, 38
Pelastussuunnitelma, 22, 61, 62, 74
Perhe, 12, 32, 68
Pioneerit, 26
Pyhä Henki, 45, 80
Rakkaus, 4, 46, 48, 67

Rauha, 14
Tahdonvapaus, 61, 62
Tasovaatimukset, 14, 65
Tavoitteet, 62
Temppelityö, 14, 26, 32, 52, 56
Todistus, 32
Treffit ja seurustelu, 65
Usko, 14, 47
Valo, 45
Venäjä, 26, 72

Presidentti
Thomas S. Monson

PALVELKAA HERRAA rakastaen

Herra Jeesus Kristus on opettanut: ”Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta joka sen minun tähteni kadottaa, on sen pelastava” (Luuk. 9:24).

”Uskon Vapahtajan sanovan meille”, on presidentti Thomas S. Monson sanonut, ”että ellemme kadota itseämme palvelemalla muita, omalla elämällämme on vain vähän tarkoitusta. Ne, jotka elävät vain itselleen, ennen pitkää näivettyvät ja kuvaannollisesti kadottavat elämänsä, kun taas ne, jotka kadottavat itsensä palvelemalla muita, kasvavat ja kukoistavat – ja itse asiassa pelastavat elämänsä.”¹

Seuraavissa otteissa presidentti Monsonin palvelutyön ajalta hän muistuttaa myöhempien aikojen pyhiä siitä, että he ovat Herran kädet ja että iankaikkisuuden siunaukset odottavat niitä, jotka palvelevat uskollisesti muita.

Palveleminen temppelessä

”Teemme suurenmoista palvelutyötä, kun suoritamme sijaistoimituksia niiden puolesta, jotka ovat menneet verhon tuolle puolen. Monissa tapauksissa emme tunne niitä, joiden puolesta teemme työn. Emme odota kiitosta, eikä meillä ole varmuutta siitä, että he hyväksyvät sen, mitä tarjoamme. Kuitenkin me palvelemme – ja niin tehdessämme saavutamme sen, mitä emme voi saavuttaa millään muulla teolla: meistä tulee kirjaimellisesti pelastajia Siionin vuorella. Kuten Vapahtajamme antoi henkensä sijaisuhrina meidän

puolestamme, samalla tavoin me teemme pienessä mittakaavassa saman, kun suoritamme sijaistyötä temppelessä niiden puolesta, joilla ei ole mitään keinoa edistyä, ellemme me täällä maan päällä tee jotakin heidän puolestaan.”²

Me olemme Herran kädet

”Veljeni ja sisareni, ympärillämme on ihmisiä, jotka tarvitsevat huomiotamme, rohkaisuamme, tukeamme, lohduttamme ja ystävällisyyttämme – ovat he sitten perheenjäseniä, ystäviä, tuttavii tai tuntemattomia. Me olemme Herran kädet täällä maan päällä, ja tehtävämme on palvella ja kohottaa Hänen lapsiaan. Hän on riippuvainen meistä jokaisesta. – –

Se palvelutyö, johon meidät kaikki on kutsuttu, on Herran Jeesuksen Kristuksen palvelutyö.”³

Palveleminen Vapahtajan varjossa

”Ylösnoussut Herra julisti Uudessa maailmassa: ”Te tiedätte, mitä teidän on minun kirkossani tehtävä, sillä niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä; sillä mitä te olette nähneet minun tekevän, juuri sitä teidän tulee tehdä’ [3. Nefi 27:21].

Me siunaamme muita, kun palvelemme Jeesus Nasaretilaisen varjossa – Hänen, joka kulki ympäri maata tehden hyvää [ks. Ap. t. 10:38]. Jumala siunatkoon meitä niin että löydämme iloa taivaallisen Isämme palveluksessa palvellessamme Hänen lapsiaan maan päällä.”⁴

Tarve palvelulla

”Meille pitää antaa mahdollisuus palvelulla. Niiden jäsenten kohdalla, jotka eivät ole enää aktiivisia tai jotka epäröivät ja pysyvät pidättyväisinä, me voimme rukoillen etsiä jotakin tapaa tavoittaa heidät. Se, että pyydämme heitä palvelemaan jollakin tavalla, voi olla juuri se kannustin, jota he tarvitsevat tullakseen jälleen täysin aktiivisiksi. Mutta ne johtajat, jotka voisivat tässä suhteessa auttaa, ovat toisinaan haluttomia tekemään niin. Meidän täytyy pitää mielessä, että ihmiset voivat muuttua. He voivat jättää taakseen huonot tavat. He voivat tehdä parannuksen rikkomuksista. He voivat olla kelvollisia pappeudenhaltijoita. Ja he voivat palvella Herraa utterasti.”⁵

Teemmekö me kaiken, mitä meidän pitäisi tehdä?

”Maailma tarvitsee apuamme. Teemmekö me kaiken, mitä meidän

pitäisi tehdä? Muistammeko presidentti John Taylorin sanat: ’Jos te ette pidä kunniaa kutsumustanne, Jumala pitää teitä vastuussa niistä, jotka olisitte voineet pelastaa, jos olisitte tehneet velvollisuutenne’ [*Kirkon presidenttien opetuksia: John Taylor, 2002, s. 164*]. On jalkoja, joita tukea, käsiä, joihin tarttua, mieliä, joita rohkaista, sydämiä, joita innoittaa, ja sieluja, joita pelastaa. Iankaikkisuuden siunaukset odottavat teitä. Teillä on etuoikeus olla

– palvelutyön näyttämöllä osallistujina eikä katselijoina.”⁶ ■

VIITTEET

1. ”Mitä minä olen tehnyt jonkun hyväksi tänään?”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 85.
2. ”Kunnes taas kohtaamme”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 113–114.
3. ”Mitä minä olen tehnyt jonkun hyväksi tänään?”, s. 86–87.
4. Ks. ”Vapahtajan kutsu palvelulla”, *Liahona*, elokuu 2012, s. 5.
5. ”Nähkää muut sellaisina, mitä heistä voi tulla”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 68.
6. ”Alttiita ja kelvollisia palvelemaan”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 69.
7. *Opettaminen, kutsumuksista suurin – evankeliumin opettamisen lähdeoteos*, 2000, s. 12.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

”Jos sinulla on Kristuksen rakkautta, olet paremmin valmistautunut opettamaan evankeliumia. Saat innoitusta auttaa muita tuntemaan Vapahtajan ja seuraamaan Häntä.”⁷ Voit rukoilla lisää rakkautta niitä kohtaan, joiden luona käyt. Kun opit rakastamaan heitä siten kuin Vapahtaja, kykenet paremmin palvelemaan merkityksellisin tavoin sekä Herraa että niitä, joita opetat.

Palvelemisen kesä

Elizabeth Blight

Vietin yhden kesän ulkomailla työskennellen lasten kanssa, joilla on erityistarpeita. Kun tapasin lapset ensimmäisen kerran, olin uskomattoman jännittynyt. En puhunut heidän kieltään, mutta luotin siihen, että Henki ohjaisi minua kanssakäymisissäni. Kun opin tuntemaan kunkin lapsen, tajusin, ettei kieli ole mikään rakastamisen este. Leikin, nauroin ja askartelin lasten kanssa enkä voinut olla tuntematta, että rakastin heitä täysin. Sain pilkahduksen rakkaudesta, jota taivaallinen Isä tuntee lapsiaan kohtaan, ja iloa, joka täytti sydämeni, on mahdotonta kuvata.

Aina kun palvelen muita, tunnen rakkautta paitsi niitä kohtaan, joita palvelen, myös taivaallista Isää kohtaan. Olen todella oppinut tietämään, että "kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa" (Moosia 2:17). Palvelemiseni tarkoitus, oli sitten kyse suurista palveluhankkeista tai pienistä ystävällisistä teoista, on ollut ylistää Jumalaa (ks. Matt. 5:16). Toivon, että kun palvelen muita, ihmiset huomaavat rakkauteni taivaallista Isää kohtaan sekä Kristuksen valon, joka palaa sisälläni.

Kirjoittaja asuu Virginiassa Yhdysvalloissa.

Rakkauden lenkkejä

Pyydä aikuista auttamaan sinua 28 ohuen paperisuikaleen leikkaamisessa. Jokainen niistä voisi olla noin 2,5 cm leveä ja noin 20 cm pitkä. Joka päivä tämän kuun aikana tee jokin palvelus osoittaaksesi rakkauttasi jotakuta kohtaan. Voit auttaa vanhempiasi siivoamaan kotia tai kirjoittaa ystävällisen viestin naapurille.

Kirjoita yhteen paperisuikaleistasi, kuinka palvelit sinä päivänä, ja teippaa tai liimaa sitten suikaleen päät yhteen lenkiksi. Voit liittää ympyräsi yhteen työntämällä uuden paperisuikaleen toisen pään edellisen päivän lenkin läpi, ennen kuin teippaat tai liimaat yhteen uuden suikaleen päät. Katso, kuinka rakkauden lenkkisi lisääntyvät! Voit jopa jatkaa palveluketjusi kasvattamista senkin jälkeen kun helmikuu on ohi.

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan elämän ja tehtävän ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: Hyvä Paimen

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan tehtävän eri osa-alueita.

Jeesus Kristus, Hyvä Paimen, on opettanut:

”Jos jollakin teistä on sata lammasta ja yksi niistä katoaa autiomaahan, niin totta kai hän jättää ne yhdeksänkymmentäyhdeksän, lähtee sen kadonneen perään ja etsii, kunnes löytää sen. – –

Minä sanon teille: – – Yhdestä syntisestä, joka kääntyy, iloitaan [taivaassa].” (Luuk. 15:4, 7.)

Kun me opimme ymmärtämään, että Jeesus Kristus on Hyvä Paimen, meidän halumme noudattaa Hänen esimerkkiään ja palvella tarvitsevia lisääntyä. Jeesus on sanonut: ”Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen lampaani ja ne tuntevat minut – –. Minä panen henkeni alttiiksi lampaiden puolesta.” (Joh. 10:14–15.) Kristuksen sovituksen ansiosta kukaan meistä ei koskaan katoa niin kauas, ettemmekö voi löytää tietämme kotiin (ks. Luuk. 15).

Presidentti Thomas S. Monson on sanonut: ”Meidän velvollisuutemme on pitää huolta laumasta – –. Astukaamme jokainen palvelemaan.”¹

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Ps. 23; Jes. 40:11; Moosia 26:21

VIITTEET

1. ”Taivaallisia koteja, ikuisia perheitä”, *Liahona*, kesäkuu 2006, s. 70.
2. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 136–137.
3. ”Mitä minä olen tehnyt jonkun hyväksi tänään?”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 86.
4. ”Rakastaa myöskin Hän niitä, pois jotka pakenivat”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 68.

Mitä minä voin tehdä?

1. Kuinka tieto siitä, että Vapahtaja on Hyvä Paimen, tuo rauhaa elämäämme?

2. Kuinka voin tukea vanhempia, joiden lapset ovat kulkeneet pois evankeliumin mukaisesta elämästä?

Usko, perhe, auttaminen

Historiastamme poimittua

Elizabeth Ann Whitney, joka osallistui ensimmäiseen Apuyhdistyksen kokoukseen, sanoi kääntymyksestään vuonna 1830: ”Hetimitä kun kuulin evankeliumista veljien saarnatessa sitä, – – tiesin sen olevan Hyvän Paimenen ääni.”² Elizabeth noudatti Hyvän Paimenen ääntä, ja hänet kastettiin ja konfirmoitiin.

Mekin voimme kuulla Hyvän Paimenen äänen ja kertoa Hänen opetuksistaan muille. Presidentti Monson on sanonut: ”Me olemme Herran kädet täällä maan päällä, ja tehtävämme on palvella ja kohottaa Hänen lapsiaan.”³

Aivan kuten paimen etsii kadonneen lampaan, vanhemmat voivat etsiä lasta, joka on kulkenut harhaan. Presidentti James E. Faust (1920–2007), toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Teille murheen murtamille vanhemmille, jotka olette olleet vanhurskaita, ahkeria ja rukoilevia opettaessanne tottelemattomia lapsianne, me sanomme, että Hyvä Paimen huolehtii heistä. Jumala tuntee ja ymmärtää syvän surunne. On toivoa.”⁴

LOKAKUUN 2013 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Kun käyt läpi lokakuun 2013 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden Konferenssin muistikirjaa) apuna tutkiessasi ja toteuttaessasi käytännössä elävien profeettojen ja apostolien sekä muiden kirkon johtohenkilöiden äskettäisiä opetuksia.

Profeetallisia sanoja mielenterveydellisistä ja emotionaalisisista haasteista

”**K**uinka – – voitte parhaiten toimia, kun te tai rakkaanne kohtaatte mielenterveydellisiä tai emotionaalisia haasteita? Ennen kaikkea älkää koskaan menettäkö uskoa taivaalliseen Isääne, joka rakastaa teitä enemmän kuin kykenette käsittämään. – – Älkää ikinä, koskaan epäilkö sitä, älkääkään koskaan paaduttako sydäntänne. Noudattakaa uskollisesti niitä ajan

todeksi osoittamia hartaudenharjoituksen tapoja, jotka tuovat Herran Hengen elämääne. Etsikää neuvoja niiltä, joilla on hengellisen hyvinvointinne avaimet. Pyytäkää pappeuden siunauksia ja pitäkää niitä arvossa. Nauttikaa sakramentti joka viikko ja pitäkää kiinni Jeesuksen Kristuksen sovituksen täydelliseksi tekevästä lupauksista. Uskokaa ihmeisiin. Olen nähnyt erittäin monien ihmeiden tapahtuvan, vaikka kaikki muu osoittaisi, että toivo on mennyttä. Toivo ei ole *koskaan* mennyttä. Jos nuo ihmeet eivät tule heti tai täysin tai ilmeisesti

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssi-puheita osoitteessa conference.lds.org.

Vastauksia sinulle

Jokaisessa konferenssissa kirkon johtajat antavat innoitettuja vastauksia kysymyksiin, joita kirkon jäsenillä saattaa olla. Tutki marraskuun 2013 numeroa tai käy osoitteessa conference.lds.org, niin löydät vastauksia näihin kysymyksiin:

- Miksi Jumala tähdentää niin kovasti siveyden lakia? Ks. Dallin H. Oaks, ”Ei muita jumalia”.
- Kuinka me voimme päästä lähemmäksi Jumalaa? Ks. Terence M. Vinson, ”Lähemmäksi Jumalaa”.
- Kuinka voimme välttyä tulemasta petetyiksi? Ks. Adrián Ochoa, ”Katsokaa ylöspäin”.

ollenkaan, muistakaa Vapahtajan oma tuskantäyteinen esimerkki: ellei katkera malja mene ohitse, juokaa se ja olkaa lujia luottaen siihen, että edessä on onnellisempia päiviä. – –

Todistan tuosta päivästä, jolloin ne rakkaat, joilla tiesimme olevan vammoja kuolevaisuudessa, seisovat edessämme kirkastettuina ja suurenmoisina, ruumiiltaan ja mieleltään henkeäsalpaavan täydellisinä.”

Vanhin Jeffrey R. Holland kahden toista apostolin koorumista, ”Kuin särkynyt ruukku”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 40–42.

RINNAKKAISIA OPETUKSIA: PARANNUS

Joitakin tärkeimmistä aiheista käsitellään useammassa kuin yhdessä yleiskonferenssipuheessa. Seuraavassa on kolmen puhujan sanoja parannuksesta:

- "Siinä, tunteeko synnistä murhetta, joka johtaa parannukseen, vai murhetta, joka johtaa epätoivoon, on merkittävä ero. Apostoli Paavali opetti: '*Jumalan mielen mukainen murhe* saa aikaan parannuksen – –. *Maallinen murhe* sen sijaan tuottaa kuoleman [2. Kor. 7:10, kursivointi lisätty].'"¹ – Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa
- "Muistakaa, ettei parannusenteko ole rangaistus. Se on toivon täyttämä polku loistavampaan tulevaisuuteen."² – Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista
- "Vapahtajan sovitusuhri mahdollistaa tulevan pelastuksemme ja korotuksemme parannusenteon periaatteen nojalla. Jos teemme parannuksen aidosti ja vilpittömästi, sovitus voi auttaa meitä tulemaan puhtaksi, muuttamaan luonteeltamme ja kestävämmän haasteemme menestyksekkäästi."³ – Vanhin Richard J. Maynes seitsemänkymmenen koorumista

VIITTEET

1. "Nyt sinä pystyt siihen!", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 56.
2. "Henkilökohtaista vahvuutta Jeesuksen Kristuksen sovituksista", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 84.
3. "Voima kestää", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 79.

Profeetallinen lupaus

"Me emme voi pakottaa Jumalan lapsia valitsemaan onneen johtavaa tietä. Jumala ei voi tehdä sitä, koska Hän on antanut meille tahdonvapauden.

Taivaallinen Isä ja Hänen rakas Poikansa rakastavat kaikkia Jumalan lapsia, mitä nämä sitten päättävätkin

tehdä tai mitä heistä tuleekin. Vapahtaja lunasti kaikkien synnit, olivatpa ne kuinka katalia hyvänsä. Vaikka oikeudenmukaisuuden täytyy vallita, annetaan mahdollisuus armoon, joka ei ryöstä oikeudenmukaisuudelta. – – Me voimme aina saada rohkeutta siitä varmuudesta, että me kaikki

LUKUJA*

50 vuotta sitten presidentti Thomas S. Monson kutsuttiin apostoliksi

15 miljoonaa kirkon jäsentä

197 maata, joissa konferenssi on katsottavissa

80 333 kokoaikaista lähetyssaarnaajaa

* Lokakuun 2013 yleiskonferenssin aikaan.

tunsimme kerran iloa siitä, että olimme yhdessä jäseniä taivaallisen Isämme rakkaassa perheessä. Jumalan avulla me voimme kaikki tuntea jälleen tuon toivon ja tuon ilon."

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, "Lastenlapsilleni", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 71-72.

NOOA

”[Nooa] on pappeuden valtuudessa seuraava Aadamin jälkeen. Jumala kutsui hänet tähän virkaan, ja hän oli kaikkien hänen aikanaan eläneiden isä.”¹ – Profeetta Joseph Smith

Isäni antoi minulle nimeksi Nooa, mikä tarkoittaa ”lepoa”, koska hän uskoi, että toisin lohtua perheelleni. Elin synkkänä ajankohtana, jota vaivasivat väkivalta, viha ja muut synnit.²

Jumala, joka varoitti minua siitä, että vedenpaisumus hävittäisi jumalattomat, ohjasi minua rakentamaan laivan ja kokoamaan ruokaa ja eläimiä. Kolmen poikani avulla ja Jumalan innoituksen turvin minä rakensin laivaa seuraavat 120 vuotta. Mitään merkkejä sateesta ei näkynyt.³

Minä saarnasin myös parannusta toivoen, että joku kuuntelisi ja säästyisi vedenpaisumukselta. Siitä kun Henok muutettiin, siihen asti kun vedenpaisumus alkoi, monia uskollisia ihmisiä otettiin taivaaseen heidän maistamatta kuolemaa, mutta muut kieltäytyivät tekemästä parannusta.⁴

Kun perheeni viimein nousi arkkiin, me suljimme oven emmekä avanneet sitä ennen kuin lähes vuotta myöhemmin, kun sateet lakkasivat ja maa kuivui.⁵ Kun me lähdimme pois arkista, Jumala teki liiton, ettei maan päälle tulisi enää koskaan vedenpaisumusta. Taivaan halki

kohosi sateenkaari vertauskuvana Hänen lupauksestaan. Hän antoi meille käskyn laajentaa perhetämme ja elää edelleen evankeliumin mukaan, ja niin minusta tuli ihmissuvun toinen isä.⁶

Vuosisatoja myöhemmin enkeli Gabrielina⁷ minä ilmoitin pappi Sakariaalle, että hänestä tulisi Johannes Kastajan isä, ja ilmestyin Marialle ja kerroin hänelle, että hän synnyttäisi Vapahtajan⁸.

Minun elämäni osoittaa, että edes vaikeina aikoina ei ole koskaan yksin, jos seuraa Jumalaa. Elämän vedenpaisumukset lopulta asettuvat, ja silloin näkee elämässään evankeliumin kauneuden, joka on kuin taivaan halki piirtyvä sateenkaari. ■

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 108.
2. Ks. 1. Moos. 6:11; Moos. 8:9; PKO, ”Nooa”, scriptures.lds.org/fi.
3. Ks. 1. Moos. 6:14–22; Moos. 8:17; *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 151.
4. Ks. Moos. 7:21, 27; 8:15–24.
5. Ks. 1. Moos. 7:11; 8:13–14.
6. Ks. 1. Moos. 9:1–17.
7. Ks. PKO, ”Gabriel”, scriptures.lds.org/fi.
8. Ks. Luuk. 1:11–20, 26–33.
9. Ks. 1. Moos. 5:3–28.
10. Ks. 1. Moos. 9:29.
11. Ks. Dan. 8:15–19; 9:21–23.

FAKTOJA: NOOA

Nimet: Nooa, Gabriel

Syntymä: noin 1 056 vuotta Aadamin jälkeen⁹

Ikä kuollessa: 950 vuotta¹⁰

Sukupuut: Lemekin poika, Metuselahin pojanpoika, yhdeksäs sukupolvi Aadamista

Tehtävät kuolevaisuudessa: saarnasi vanhurskautta ennen vedenpaisumusta, pelasti perheensä ja eläimet vedenpaisumukselta, oli ihmissuvun toinen isä

Tehtävät kuolevaisuuden jälkeen: ilmestyi Gabrielina Danielille opettaakseen hänelle toiseen tulemiseen liittyviä asioita¹¹, Johannes Kastajan isälle Sakariaalle ja Jeesuksen äidille Marialle

PALVELEMINEN

Tämän numeron sivuilla 58–59 Carol F. McConkie, ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa, selittää, että palveleminen on Jeesuksen Kristuksen evankeliumia toiminnassa: ”Kun me palvelemme muita, me olemme mukana pelastuksen työssä. Kuningas Benjamin opettikin: ’Kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa’ (Moosia 2:17).” Seuraavat ehdotukset auttavat sinua opettamaan nuorille ja lapsille palvelemista ja sen asemaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa.

Ehdotuksia nuorten opettamiseen

- Mormonisanomien nuorille tarkoitettu video ”Extraordinary Gift” [Erikoinen lahja] (osoitteessa lds.org/go/E24service) kertoo sokeasta nuorukaisesta, joka käyttää kykyjään muiden siunaukseksi. Voit halutessasi katsoa videon perheesi kanssa ja puhua niistä erityisistä lahjoista, joita kullekin perheenjäsenelle on annettu. Kuinka näitä lahjoja voidaan käyttää muiden palvelemiseen?
- *Nuorten voimaksi* -kirjasessa sanotaan: ”Monesti tärkeintä palvelua on se, mitä voit tehdä omassa kodissasi” (s. 32).

Keskustele nuortesi kanssa siitä, miten tärkeää on palvella kotona. Mitä siunauksia saadaan, kun perheenjäsenet palvelevat toisiaan? Suunnittele tapa, jolla nuoresi voivat palvella merkityksellisemmin kotona.

- ”Yksinkertaiset päivittäiset hyvät teot ovat usein merkityksellisintä palvelua” (*Nuorten voimaksi*, s. 32). Kehota nuoriasi keksimään palvelutoiminta, joka koostuu päivittäisistä hyvistä teoista. Keskustelkaa siitä, kuinka palveleminen liittyy lupauksiin, jotka annoimme kasteessa (ks. Moosia 18:8–10).
- Voisit järjestää perheillässa yleiskonferenssin aarteenmet-sästyksen, jossa perheenjäsenet etsivät vihjeiden avulla palvelua koskevia ajatuksia viimeisimmästä yleiskonferenssista. Kertokaa, mitä löydätte, ja keskustelkaa siitä, kuinka voitte noudattaa johtajiemme antamia neuvoja.

Ehdotuksia lasten opettamiseen

- Auta lapsia ymmärtämään, että tilaisuuksia palvella on kaikkialla. Pyydä perheenjäseniä keksimään tapoja, joilla he voivat palvella päivittäisissä toimissaan, ja kokoontukaa

PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTIA TÄSTÄ AIHEESTA

Matt. 25:35–45

Luuk. 10:25–37

Jaak. 2:14–17

sitten yhteen ja puhukaa kokemuksistanne.

- Kerro palvelemiseen liittyviä tapauksia sukunne historiasta, kirkon lehdistä tai yleiskonferenssi-puheista. Lukekaa Moosia 2:17 ja puhukaa siitä, kuinka me voimme palvella taivaallista Isää palvelemalla muita.
- Pyydä lapsiasi piirtämään kuvia, jotka esittävät sitä, kuinka he palvelevat muita. Kysy heiltä, mitä he voivat tehdä palvellakseen sisaruksiaan, ystäviään, opettajiaan tai vanhempiaan. ■

VALMISTAUDUMME OLEMAAN IANKAIKKINEN PERHE

Marco Castro Castro

Onnistuneeseen avioliittoon ei ole olemassa taikareseptiä, mutta ainekset ovat aina samat.

Vaimoni ja minä tarkkailimme surullisina ja hämmästyneinä, kuinka muutamat ystävästämme kävivät läpi avioeroprosessin. Ensimmäinen tuntemme oli pelko, että niin kävisi meille, jos huomaisimme olevamme vaikeiden haasteiden edessä avioliitossamme. Kun vakava kriisi avioliitossamme sitten tuli eteen, päätimme antaa itsellemme viimeisen mahdollisuuden – mutta tehdä sen oikealla tavalla. Olimme jo yrittäneet jonkin aikaa ratkaista ongelmiamme ottamalla huomioon toistemme ajatukset ja tunteet. Suhteemme parani hetkellisesti, mutta jonkin ajan kuluttua ongelmamme ilmaantuivat aina uudelleen.

Vasta kun tajusimme, että Herralla piti olla merkittävä asema avioliitossamme, avioliittomme alkoi muuttua. Me ymmärsimme, ettemme koskaan kykenisi työstämään saati ratkaisemaan ristiriitojamme itseksemme. Ylpeydestämme luopuen me teimme jotakin, mitä emme olleet tehneet aiemmin. Me unohdimme omat mielihiteemme ja kysyimme Herralta, mitä Hän halusi meistä. Vasta kun otimme Hänet mukaan, avioliittomme alkoi

parantua – vähitellen ja Hänen tavaltaan ja Hänen omana aikanaan.

Siitä on nyt kulunut useita vuosia, kun polvistuimme Santiagon temppelein alttarille Chilessä, ja olemme kohdanneet monia haasteita ja paljon vastoinkäymisiä. Katsellessamme taaksepäin voimme sanoa, että kaikki, mitä olemme kokeneet, on ollut hyväksemme. Vastoinkäymiset ovat opettaneet meitä olemaan nöyriä ja ovat tehneet meistä vahvempia. Opettelimme yhä panemaan

elämäämme järjestykseen – me kumpikin opettelemme työskentelemään yhdessä tasavertaisina kumppaneina rakkautta ja ymmärrystä osoittaen – ja vaiva on ollut sen arvoista.

Onnistuneeseen avioliittoon ei ole taikareseptiä. Ainekset löytyvät, kuten ne ovat aina löytyneet, Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Niinpä olemme perheenä kirjoittaneet julkilausuman, jota käytämme ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin antaman perhejulistuksen¹

PERUSTANA ON USKO

”Onnistuneen iankaikkisen avioliiton perustana on usko Herraan Jeesukseen

Kristukseen ja uskollisuus Hänen opetuksilleen [ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129]. Olen havainnut, että avioparit, jotka ovat tehneet avioliitostaan korvaamattoman, toteuttavat uskon malleja: he käyvät joka viikko sakramenttikokouksessa ja muissa kirkon kokouksissa, pitävät perheillan, rukoilevat ja tutkivat pyhiä kirjoituksia sekä yhdessä että henkilökohtaisesti ja maksavat rehelliset kymmenykset. Heidän yhteisenä pyrkimyksenään on olla kuuliaisimpia ja hyviä.”

Vanhin L. Whitney Clayton seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta, ”Avioliitto: katso ja opi”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 83.

rinnalla. Julkilausumamme, jonka otsikkona on ”Valmistaudumme olemaan iankaikkinen perhe”, alkaa näillä sanoilla: ”Me, Castro Martínezin perhe, todistamme, että avioliitto on Jumalan säätämä ja että perhesuhteet voivat olla iankaikkisia Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta, jos me olemme kuuliaisimpia evankeliumin laeille ja toimituksille.”

Sen jälkeen seuraa 17 periaatetta, jotka oman arviomme mukaan kattavat evankeliumin perusarvot ja suovat meille parhaimman mahdollisuuden onnistua avioliitossamme ja perheessämme. Luettelomme ei ole millään tavoin mullistava. Siihen sisältyy sellaisia asioita kuten henkilökohtainen ja

perherukous, pyhien kirjoitusten tutkiminen, viikoittaiset perheillat, osallistuminen sunnuntain kokouksiin, säännöllinen käyminen temppelessä, toistemme kohteileminen rakastaen ja kunnioittaen ja palveleminen. Me ymmärrämme myös, että periaatteilla itsessään ei ole minkäänlaista vaikutusta – meidän on pantava ne käytäntöön.

Se, että olemme luopuneet ylpeydestämme ja sisällyttäneet Herran ja Hänen tahtonsa avioliittoomme, on johtanut meidät polulle kohti iankaikkiseksi perheesi tulemistä. ■

Kirjoittaja asuu Valparaísossa Chilessä.

VIITE

1. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.

**Vanhin
Richard G. Scott**
kahdentoista
apostolin koorumista

Eläkää

RAUHAN, ILON
JA TARKOITUKSEN
TÄYTTÄMÄÄ ELÄMÄÄ

*Vahvistakoon Herra päättäväisyyttänne, uskonne osoittamista
ja lujittuvaa luonnettanne niin että olisitte se hyvää
aikaansaava väline, joka Hän haluaa teidän olevan.*

Tämä maailma on vakavissa vaikeuksissa. Yhdysvaltain ja muiden länsimaiden perusarvoja horjutetaan. Periaatteet, hyveet, nuhteettomuus ja uskonnolliset arvot – sivilisaation peruskivet ja rauhan ja onnen ratkaisevat tekijät – murenevät koko ajan. Kerron teille niin yksinkertaisesti ja selkeästi kuin kykenen, miten voitte menestyä ja kokea onnea elämässä näistä olosuhteista huolimatta.

Jumala on antanut teille kyvyn osoittaa uskoa, jotta voitte kokea rauhaa, iloa ja tarkoitusta elämässä. Tuon uskon täytyy kuitenkin olla juurtunut johonkin varmaan, jotta sen voimaa voi käyttää. Mitään varmempaa perustusta ei ole kuin usko taivaallisen Isän rakkauteen teitä kohtaan, usko Hänen onnensuunnitelmaansa ja usko Jeesuksen Kristuksen auliuteen ja voimaan täyttää kaikki lupauksensa.

Seuraavassa on joitakin periaatteita, joihin usko perustuu:

- luottamus Jumalaan ja Hänen haluunsa antaa tarvittaessa apua, olivatpa olosuhteet kuinka haasteellisia tahansa
- kuuliaisuus Hänen käskyilleen ja elämä, joka osoittaa Hänen voivan luottaa teihin
- herkkyys Hengen hiljaisille kehotuksille ja niistä koituvien vaikutelmien rohkea täytöntöönpano
- kärsivällisyys ja ymmärtäväisyys, kun Jumala antaa teidän nähdä vaivaa kehittyksenne ja kun saatte vastauksia vähitellen pitkän ajan kuluessa.

Teidän on hyödyllistä ymmärtää ja käyttää uskon ja luonteen välisen vuorovaikutuksen voimaa. Jumala käyttää uskoanne luonteenne muovaamiseen. Luonne kudotaan kärsivällisesti opin, periaatteen ja kuuliaisuuden langoista. Luonne ilmentää sitä, mitä teistä on tulossa. Luonteenne on se mittatikku, jolla Jumala ratkaisee, kuinka hyvin olette käyttäneet elämänne kuolevaisuudessa. Vahva moraalinen luonne on tulosta johdonmukaisista oikeista valinnoista elämän koettelemuksissa ja koetuksissa. Näitä valintoja tehdään luottamalla omiin uskonkäsityksiin, ja kun niiden pohjalta toimitaan, ne vahvistuvat.

Kelvollinen luonne

Kun kuljette ymmärryksenne rajoille epävarmuuden hämärään osoittaen samalla uskoa, teidät johdatetaan löytämään elämän haasteisiin ratkaisuja, joita ette saisi muulla tavoin. Vaikka osoittaisitte hyvinkin vahvaa uskoa, Jumala ei aina heti palkitse teitä toiveidenne mukaan. Sen sijaan Hän vastaa vähän kerrallaan siten kuin Hänen iankaikkisen suunnitelmansa mukaan on teille parhaaksi. Se, että osoitate jatkuvasti uskoa, takoo luonteen voimaa, joka on käytettävissänne

ratkaisevan tärkeinä hetkinä. Sellainen luonne ei kehity suurten haasteiden tai kiusausten hetkinä. Ne ovat hetkiä, jolloin sitä käytetään.

Luonteen peruskalliona on nuhteettomuus. Kelvollinen luonne vahvistaa kykyänne tunnistaa Hengen ohjaus ja olla kuuliaisilla sille. Luja luonne on tärkeämpää kuin se, mitä omistatte, mitä olette oppineet tai mitä tavoitteita olette saavuttaneet. Jatkuva uskonne osoittaminen kasvattaa lujaa luonnetta. Luja luonne vuorostaan laajentaa kykyänne osoittaa uskoa ja lisää näin kykyänne ja varmuuttanne voittaa elämän koettelemukset. Tämä vahvistuva sykli jatkuu, sillä mitä enemmän luonteenne vahvistuu, sitä enemmän kykenette osoittamaan uskon voimaa.

Missä asuttekin, mikä sitten onkin ammatin tai tähtäimenne elämässä, teidät vedetään taisteluun ihmissieluista. Olkaa urhoolisia tuossa taistelussa. Sitä käydään luonteen pohjalta. Saatana ja hänen joukkonsa ovat määritelleet oman luonteensa vastustamalla määrätietoisesti Isämme tahtoa ja rikkomalla jatkuvasti Hänen käskyjään. Teidän luonteenne vahvistuu jatkuvia oikeita valintoja tekemällä. Koko elämänne ajan teitä palkitaan niistä ponnisteluista, joita teette valitaksenne oikein.

Ei Saatana eikä mikään muukaan voima voi heikentää eikä hävittää vahvistuvaa luonnettanne. Vain te voitte tehdä sen olemalla tottelemattomia. Siksi Saatana on paneutunut niin kiihkeästi houkuttelemaan teitä tekemään päätöksiä, jotka heikentävät luonnettanne. Saatana on mestari saamaan tuhoisat valinnat näyttämään houkuttelevilta, jopa järkeviltä. Olkaa siis varovaisia. Tässä ratkaisevassa vaiheessa elämänne joudutte tekemään monia valintoja. Tekemillänne päätöksillä tulee olemaan syvälinen vaikutus elämäänne nyt ja iankaikkisesti. Tehkää ne viisaasti ja rukoillen.

Pitäkää evankeliumin valo palamassa kirkkaana kodissanne tutkimalla pyhiä kirjoituksia, rukoilemalla ja niiden muiden asioiden avulla, joita osaatte tehdä. Juokaa runsain mitoin Jumalan ilmoitetun sanan lähteestä. Pitäkää tiukasti kiinni Hänen sanastaan.

lankaikkisiin totuuksiin perustuvien päätösten tekeminen

Päätösten tekemiseen elämässä on kaksi kaavaa:

1) päätösten tekeminen olosuhteiden perusteella ja 2) päätösten tekeminen iankaikkisen totuuden perusteella. Saatana kannustaa tekemään valintoja olosuhteiden mukaan: Mitä muut tekevät? Mikä näyttää olevan sosiaalisesti tai poliittisesti hyväksyttävää? Mikä tuo nopeimman, tyydyttävimmän tuloksen? Tuo kaava antaa Lusiferille laajimmat mahdollisuudet houkutellessa yksilöä tekemään päätöksiä, jotka ovat vahingollisia ja tuhoisia, vaikka ne näyttäisivätkin ehkä päätöstä tehtäessä mitä miellyttävimmiltä.

Tämän toimintamallin perustana ei ole mitään arvojen tai tasovaatimusten joukkoa ohjaamassa päätöksiä jatkuvasti. Jokainen päätös tehdään sen perusteella, mikä näyttää sillä hetkellä olevan houkuttelevin valinta. Se, joka valitsee tämän tien, ei voi odottaa apua Herralta vaan jää oman voimansa ja niiden voiman varaan, jotka haluavat auttaa. Valitettavasti useimmat Jumalan lapsista tekevät päätöksiä tällä tavalla. Siksi maailma on tällaisessa sekasorrossa.

Herran kaava on, että Hänen lapsensa tekisivät päätöksiä, jotka perustuvat iankaikkiseen totuuteen. Tämä edellyttää sitä, että elämä on jatkuvasti keskittyneenä Jumalan käskyihin. Silloin päätökset tehdään muuttumattomien totuuksien mukaan käyttäen apuna rukousta ja Pyhän Hengen johdatusta. Oman voimanne ja kykyne lisäksi saatte tarvittaessa jumalallista innoitusta ja voimaa. Tekonne ovat odotuksenmukaisia ja siunaavat kaikkien niiden elämää, jotka ovat vaikutuspiirissänne. Elämä on merkityksellistä, ja siinä on tarkoitusta, rauhaa ja onnea.

Mikään ei takaa, että elämä on helppoa kenellekään. Me kasvamme ja opimme nopeammin kohtaamalla ja voittamalla haasteita. Olette täällä osoittaaksenne

kelvollisuutenne, kehittyäksenne ja voittaaksenne vastuksia. Saatte jatkuvasti haasteita, jotka saavat teidät ajattelemaan, käyttämään tervettä arvostelukykyä ja toimimaan vanhurskaasti. Kasvatte niiden ansiosta. On kuitenkin joitakin haasteita, joita teillä ei ole mitään syytä koskaan kohdata. Ne ovat niitä, jotka liittyvät vakavaan rikkomukseen. Kun jatkuvasti vältätte sellaisen murhenäytelmän, elämä on yksinkertaisempaa ja onnellisempaa. Näette ympärillänne muita, jotka eivät tee sellaista päätöstä, vaan jotka tekevät sitä, mikä on väärin ja pahaa ja tuo murhetta. Kiittäkää taivaallista Isääne siitä, että teidän elämäne kaava on erilainen ja että teitä on autettu tekemään Pyhän Hengen ohjaamia valintoja. Hänen kehotuksensa pitävät teidät oikealla polulla.

Evankeliumi opettaa meitä tekemään päätöksiä, jotka perustuvat iankaikkiseen totuuteen. Älkää koskaan suostuko tekemään poikkeusta tuohon elämän kaavaan saadaksenne väliaikaista, houkuttelevaa hyötyä tai osallistuaksenne johonkin, minkä tiedätte olevan kelvotonta. Olen nähnyt hyvin monien nuorten parien ja yksilöiden tekevän elämässään vakavia virheitä, koska he etsivät elämänohjeita vääristä lähteistä. He harhautuvat pois tosi periaatteista, kun heidät houkutellessaan tinkimään vain vähäsen, jotta he saisivat vaikutusvaltaa, jonkin aseman tai hyväksyntää. He puolustelevalta noita poikkeamia järkeillen, että myöhemmin voitaisiin saada aikaan jotakin suurempaa hyvää. Aikaa myöten tuo elämäntapa vie teidät sinne, missä ette missään nimessä halua olla.

Pitäkää päätöksenne

Kuinka voitte pitää päätöksenne elää kelvollisesti? Kuinka voitte olla varmoja siitä, että sydämässänne oleva päätös ei murene teitä ympäröivien paineiden johdosta? Jos teillä on siunaus olla naimisissa, riemuitkaa tuosta

Me tarvitsemme äitejä ja isiä, jotka varjelevat kodin pyhyyttä ja turvaa ja perheen koskemattomuutta, perheen, jossa opetetaan, että usko Jumalaan ja kuuliaisuus Hänen käskyilleen ovat tuotteliaan elämän perusta.

kumppanuudesta puolisonne ja lastenne kanssa. Älkää salatko yhtään mitään toisiltanne. Se tuo voimallisen varmuuden jatkuvasta vanhurskaudesta ja onnesta. Päättäkää asioista yhdessä.

Pitäkää evankeliumin valo palamassa kirkkaana kodissanne tutkimalla pyhiä kirjoituksia, rukoilemalla ja niiden muiden asioiden avulla, joita osaatte tehdä. Kunnioittakaa temppeleilijtoja otettuanne ne vastaan ja eläkää niiden mukaan. Juokaa runsain mitoin Jumalan ilmoitetun sanan lähteestä. Pitäkää tiukasti kiinni Hänen sanastaan. Pitäkää lepopäivä pyhänä. Lyhyesti sanottuna tehkää edelleen sitä, mitä tiedätte, että teidän pitäisi tehdä. Minne menettekin, pysykää tiiviisti yhteydessä kirkkoon ja palvelkaa siinä jatkuvasti. Ollessanne naimattomia pitäkää nämä samat tavoitteet sikäli kuin ne koskevat teitä.

Te olette harvinaislaatuisia Jumalan poikia ja tyttäriä, ja teitä tarvitaan kipeästi. Tarvitaan kiireesti lisää teidän kaltaisianne miehiä ja naisia, jotka puolustavat periaatteita, vaikka on kasvavia paineita tinkiä juuri noista periaatteista. Tarvitaan miehiä ja naisia, jotka toimivat uljaasti ja rohkeasti sen mukaan, minkä Herra on määritellyt olevan oikein – ei sen mukaan, mikä on poliittisesti korrekta tai yhteiskunnallisesti hyväksyttävää. Me tarvitsemme ihmisiä, joilla on hengellinen, vanhurskas vaikutus, joka motivoi muita elämään kunniallisesti. Me tarvitsemme nuhteettomia valtiomiehiä, rehellisiä ja moraalisesti puhkaita liikemiehiä, lakimiehiä, jotka puolustavat oikeutta ja oikeusjärjestelmää, sekä valtion virkamiehiä, jotka varjelevat periaatteita, koska se on oikein. Ennen kaikkea me

tarvitsemme äitejä ja isiä, jotka varjelevat kodin pyhyyttä ja turvaa ja perheen koskemattomuutta, perheen, jossa opetetaan, että usko Jumalaan ja kuuliaisuus Hänen käskyilleen ovat tuotteliaan elämän perusta.

Te voitte olla olennainen osa tuota loistavaa valoa, tuota vanhurskasta vaikutusta moraalisen luonteenlujuuden lisäämiseksi kansakuntaanne ja sen koteihin. Monet ystävästänne elävät elämäänsä käsillä olevaa hetkeä varten. He eivät ymmärrä periaatteiden, iankaikkisten lakien ja totuuden tarvetta. Heidät on kasvatettu ympäristössä, jossa päätöksiä tehdään tämän hetken olosuhteiden tai huomisen hyötymismahdollisuuksien perusteella. Osoittakaa heille parempi elämä – parempi tapa. On asioita, jotka ovat väärin, koska Jumala on säätänyt, että ne ovat väärin. Totuutta ei määritellä sen mukaan, mitä ihmiset ajattelevat, vaikka he olisivat kuinka vaikutusvaltaisia. Totuuden määritteli kaikkivaltias Jumala ennen tämän maailman luomista. Totuus säilyy muuttumattomana ikuisesti.

Voima, vaikutusvalta tai aineellinen vauraus voi toki tuoda hetkellistä euforiaa, mutta todellinen, kestävä onni, sellainen, jota tuntee aamun varhaisina tunteina, kun on todella rehellinen itselleen, saavutetaan vain olemalla kuuliainen Jumalan opetuksille. Teissä täytyy olla rehellisyyttä, nuhteettomuutta, siveellisyyttä, hyveellisyyttä ja auliutta luopua jostakin houkuttelevasta – sillä hetkellä jopa ilmeisen haluttavasta – suuremman hyvän vuoksi tulevaisuudessa. Puhun halukkuudestamme, kun tilanne vaatii laskemaan kaiken alttarille tosi periaatteiden noudattamiseksi.

Menestys suunnitelman noudattamisessa

Haluaisin ehdottaa kymmentä erityistä asiaa, jotka auttavat teitä menestymään suunnitelmassa, jota Herra haluaisi teidän noudattavan elämässänne.

Ensiksi, omaksukaa joukko periaatteita, jotka ohjaavat teitä kaikilla elämänne osalualueilla – kodissanne, palvellessanne kirkossa, ammatissanne, asuinpaikkakunnallanne. Monet ihmiset yrittävät lokeroida elämänsä niin, että heillä on eri mittapuu kirkkoa varten kuin se mittapuu, jonka mukaan he toimivat liike-elämässä ja muilla alueilla elämässään. Varoitin teitä painokkaasti olemaan tekemättä niin. On todellakin vain yksi tasovaatimusten joukko, jossa on järkeä. Ne ovat Jeesuksen Kristuksen opetukset, jotka ilmaisevat meille uskon, palvelemisen, kuuliaisuuden ja nuhteettomuuden tärkeyden.

Toiseksi, älkää poiketko tasovaatimuksestanne. Älkää koskaan tehkö niistä myönnytyksiä. Yksi tavoista, joilla Herra suojelee meitä, on se, että Hän antaa opastusta elämäämme. Yksi tavoista, joilla Saatana yrittää tuhota meidät, on se, että hän johdattaa meitä hienovaraisesti pois siitä, minkä tiedämme olevan keskeisen tärkeää elämässämme. Asuin suuren osan elämäni Washington D.C:ssä ja muistan, kuinka tuohon kaupunkiin tuli silloin tällöin miehiä, jotka oli valittu valtiiovallan edustajiksi ja jotka olivat kirkon jäseniä. Jotkut heistä käyttivät Vapahtajan opetuksia koko uransa ajan, ja heistä tuli suurenmoisia palvelijoita. Toiset alkoivat uransa alkuvaiheissa järkeillä: ”Jos olisimme parempia ystäviä muiden kanssa ja meitä ymmärrettäisiin paremmin, me saisimme tehtäviä, jotka johtaisivat meidät asemaan, jossa voisimme palvella paremmin.” He alkoivat hieman poiketa tasovaatimuksista, vaikka tiesivät, että heidän pitäisi ohjata elämänsä niiden mukaan. Harva edes muistaa

heitä. He hävisivät, koska he poikkesivat tasovaatimuksista. Älkää tehkö samaa virhettä.

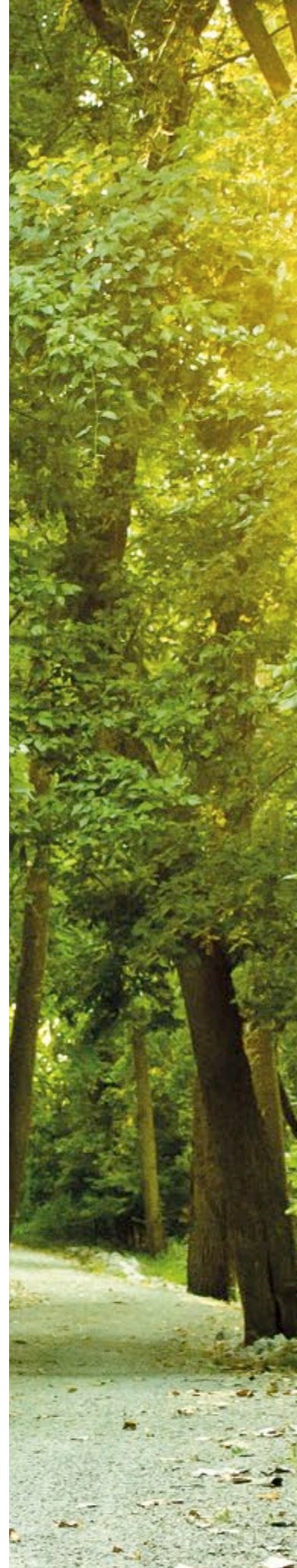
Olkaa uskollisia opetuksille, joita olette saaneet vanhemmiltanne ja kirkon johtajilta. Ne ovat suuriarvoisimpia. Jos yhdistätte muodollisen koulutuksenne siihen, mitä tiedätte Herran opetuksista, sekä niiden kelvollisten ihmisten esimerkkiin, jotka ovat teille roolimalleja, teillä on vankka perustus. Olette tuotteliaita ja teette asioita, jotka ovat hyödyllisiä muille.

Kolmanneksi, olkaa lojaaleja. Olkaa lojaaleja vanhemmillenne ja rakkaillenne. Ennen kaikkea olkaa lojaaleja Jeesukselle Kristukselle, Vapahtajalle. Menestystä seuraa, kun tekonne ovat yhdenmukaisia Herran opetusten kanssa. Kun etsitte työtä, etsikää sellaista työtä, joka haastaa teidät, joka kohottaa teidät korkeammalle suoritustasolle. Se voi olla vaikeampaa, mutta te kasvatte, kehitytte paremmin ja annatte suuremman panoksen. Teillä ei oikeastaan ole vielä aavistustakaan siitä, keitä olette ja mitä voitte saada aikaan elämässä. Teissä on ainesta paljon enempään kuin nyt voitte kuvitella.

Neljänneksi, eläkää niin, että Herra voi johdattaa teitä sinne, missä Hän haluaa teidän olevan ja palvelevan. Hän voi tehdä sen, jos elätte Hänen käskyjensä arvoisina ja pyritte kaikin tavoin olemaan kuuliaisina Hänen opetuksilleen.

Viidenneksi, palvelkaa muita. Kun jaatte tietonne muiden kanssa, koette onnea ja siunaatte heidän elämänsä.

Kuudenneksi, hymyilkää. En tarkoita, että teidän pitäisi veistellä vitsejä joka päivä, mutta hyvä vitsi silloin tällöin keventää ilmapiiriä. Elämä ei ole hassumpaa. Opite pian, että jokaisella on ongelmia, eikä kukaan halua kuulla omistanne. Pankaa ne asiat sivuun ja hymyilkää. Vaalikkaa hyvää huumorintajua,

kuten profeetat tekevät. Kunpa voisin kertoa teille joitakin asioita, joista puhumme. Ei mitään epäkunnioittavaa, ei mitään sopimatonta – vain hyvää huumoria. Kerron teille salaisuuden, kuinka voi herätä aamulla hymy huulilla riippumatta siitä, miltä tuntuu: käykää vuoteeseen henkari suussa. Muistakaa, että hyvä huumorintaju auttaa teitä suuresti.

Seitsemänneksi, älkää valittako. Elämä ei ole aina reilua. Se on tosiasia. Mutta se on aina täynnä ihmeellisiä mahdollisuuksia, jos osaatte etsiä niitä. Muistan, kuinka tein kerran töitä niin ahkerasti kuin kykenin. Satuina olemaan työssä erään miehen alaisena, joka käytti kaikki ideat ja ehdotukset ja työt, jotka tein, esittelemällä ne esimiehellen ominaan. Jonkin aikaa olin todella harmistunut. Kun pohdin asiaa, sain erään ajatuksen. Päätin siitä lähtien kirjoittaa hänelle raportteja kaikesta, mitä tein tai pyrin tekemään, ja lähetin niistä kopion hänen esimiehellen. Hän ei pitänyt siitä, mutta se toimi hyvin.

Kahdeksanneksi, hoitakaa aina jotakin kirkon tehtävää. En tarkoita, että teidän pitäisi pyytää jotakin tiettyä tehtävää, mutta minne menettekin maailmassa, minne Herra teidät viekin, ilmoittakaa aina johtavalle virkailijalle, että haluatte palvelulla. Antakaa tuon virkailijan päättää, missä ja kuinka palvelette. Olkaa yhteydessä siihen, mikä on Jumalasta, ja tapoihin palvelulla Häntä.

Viimeiset kaksi asiaa ovat tärkeimmät.

Yhdeksänneksi, käykää temppeleissä. Pitäkää temppeleissuositukseenne voimassa. On kenties muutamia nuoria aikuisia, jotka haluavat odottaa temppeleihin menoa endau-mentin saamiseksi siihen asti, kun menevät sinne kumppaninsa kanssa sinetöitäväksi. Mutta lähestulkoon jokainen voi saada temppeleissuosituksen ja pitää sen voimassa. Se pitää teidät hengellisesti vireessä, auttaa teitä muistamaan

Pankaa syrjään ongelmanne ja hymyilkää. Vaalikaan hyvää huumorintajua, kuten profeetat tekevät.

tärkeimmät asiat elämässä ja kannustaa teitä palvelemaan hyvin muita.

Kymmenenneksi, käyttäkää Vapahtajaa Jeesusta Kristusta esimerkkinänne elämässä. Käyttäkää Hänen opetuksiaan elämänne käsikirjana. Älkää koskaan tehkö niihin poikkeuksia.

Pohdittehan rukoillen asioita, joita olemme käsitelleet? On monia, jotka ovat halukkaita olemaan vanhurskaan esimerkkinne johdatettavana. Koska teitä on valistettu, olette teitä silmällä pitäville velkaa parhaan esimerkin, mitä kykenette näyttämään. Sen lisäksi että he tulevat siunatuiksi, teidän omakin elämänne rikastuu. Oppikaa tuntemaan se suuri hyvään johtava vaikutus, joka kumpuaa totuuteen juurtuneen omantunnon ja periaatteiden synnyttämistä yksittäisistä teoista. Päätäkää, että jokainen elämänne hetki kuvastaa määrätietoisuuttanne olla nöyrästi esimerkki vanhurskaudesta, nuhteettomuudesta ja vakaumuksellisuudesta. Kun elätte sellaista elämää, onnistutte varmasti siinä tarkoituksessa, jota varten tulitte maan päälle.

Tehkää sitä, mikä on oikein

Aloitin tämän puheen antamalla ymmärtää, että olen osoittanut omassa elämässäni niiden periaatteiden olevan totta, joista olen puhunut. On ollut tilanteita, jolloin päätökseni puolustaa periaatetta vahvoja voimia vastaan on tarkoittanut sitä, että sellaiseen tekoon ryhtyminen aiheuttaisi huomattavia henkilökohtaisia menetyksiä. Mutta se ei estänyt minua. Olin päättänyt tehdä sen, mikä on oikein. Sitä odotettavissa ollutta menetystä ei kuitenkaan koskaan tapahtunut. Jotenkin se, että tein kyseisellä hetkellä oikein, avasi paljon suurempia ja merkityksellisempiä mahdollisuuksia. Todistan, että te ette koskaan kulje harhaan, kun luotatte Herraan ja Hänen lupauksiinsa, olipa haaste kuinka vakava hyvänsä.

Saanan kertoa teille erään esimerkin. Palvelin Yhdysvaltain laivastossa amiraali Hyman G. Rickoverin, erittäin vaativan henkilön, kanssa. Kun minut kutsuttiin lähetysjohtajaksi, hän yritti estää minua lähtemästä. Kun kerroin, että Jumalan profeetta oli kutsunut minut, hän sanoi: ”Jos mormonit ovat sellaisia, en aio ottaa yhtään heistä töihin ohjelmaani.” Tiesin, että Idahossa oli monia

perheitä, joiden toimeentulo oli tuon ohjelman varassa, ja olin siitä huolissani.

Rukoillessani mieleeni tuli eräs laulu: ”Oikein sä tee, silloin vastuun voit kantaa” (”Oikein sä tee”, *MAP-lauluja*, 158). Tein niin. En kyennyt näkemään, kuinka jotkin kohtaamistamme haasteista ratkeaisivat sillä tavalla kuin toivoin sen henkilön kohdalla, joka tulisi tilalleni, mutta ”oikein sä tee, silloin vastuun voit kantaa”. Kaikki järjestyi erittäin hyvin.

Kun amiraali Rickover sai tietää, että aioin lähteä lähetystyöhön, hän sanoi, ettei hän haluaisi enää koskaan nähdä minua eikä enää koskaan puhua kanssani. Viimeisenä työpäivänäni hänen kanssaan pyysin tapaamista. Sihteeri henkäisi odottaen, että tapahtuisi räjähdys.

Menin sisään ja amiraali sanoi: ”Scott, istuudu. Mitä sinulla on? Olen yrittänyt kaikin mahdollisin tavoin pyörittää päätöksesi. Mitä sinulla siinä on?”

Ojensin hänelle Mormonin kirjan ja sanoin: ”Amiraali, minä uskon Jumalaan. Ja minä uskon, että kun me teemme parhaamme, Hän auttaa meitä.”

Silloin amiraali Rickover sanoi jotakin, mitä en ollut odottanut koskaan kuulevani. Hän sanoi: ”Kun olet päättänyt lähetystyösi, haluan, että tulet takaisin ja teet töitä kanssani.”

”Oikein sä tee, silloin vastuun voit kantaa.”

Vahvistakoon Herra päättäväisyyttänne, uskonne osoittamista ja lujittuvaa luonnetanne niin että olisitte se hyvää aikaansaava väline, joka Hän haluaa teidän olevan. Todistan, että Hän elää. Kun pyydätte kelvollisina Hänen apuaan, Hän ohjaa teitä elämässänne. Todistan siitä kaikin voimin. Jeesus Kristus elää. Hän ohjaa työtään maan päällä.

Meillä Herran Jeesuksen Kristuksen apostoleilla on hyvin pyhiä kokemuksia, joiden perusteella voimme todistaa Hänen nimestään ja Hänen voimastaan. Teen niin syvän vakaumuksen turvin. Jeesus Kristus rakastaa teitä. Hän ohjaa teitä elämässänne. Suuren haasteen hetkinä, kun olette epä tietoisia siitä, mihin suuntaan lähteä, polvistukaa ja pyytäkää taivaallista Isääne siunaamaan teitä ja antakaa uskonne Vapahtajaan ja Hänen sovituksensa olla menestyksellisen elämänne kallio ja perustus. ■

Brigham Youngin yliopistossa 21. huhtikuuta 2011 pidetystä valmistustilaisuuden puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

MENESTYÄKSENNE ELÄMÄSSÄ

1. omaksukaa periaatteita ohjaamaan elämääne
2. älkää poiketko tasovaatimuksistanne
3. olkaa lojaaleja
4. eläkää niin, että Herra voi johdattaa teitä
5. palvelkaa muita
6. hymyilkää
7. älkää valittako
8. hoitakaa aina jotakin kirkon tehtävää
9. palvelkaa temppeleissä
10. noudattakaa Vapahtajan esimerkkiä.

SILMÄYS TAPAHTUMIIN

Osa 1(2)

Abrahamista Jeesukseen Kristukseen
(Osa 2 julkaistaan myöhemmin
vuoden 2014 aikana)

Abraham – Vanhan testamentin suuri patriarkka – liittyy erotamattomasti kaikkiin niihin, joista tulee Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseniä. Ymmärrys hänen elämästään ja liitosta, jonka Jumala solmi hänen ja hänen jälkeläistensä kanssa, auttaa sinua näkemään kokonaisvaltaisemmin elämäsi ja liitot, jotka solmit Jumalan kanssa Jeesuksen Kristuksen opetuslapsena (ks. PKO, "Abrahamin liitto", scriptures.lds.org/fi).

Noin neljä tuhatta vuotta sitten Jeesus Kristus, kuolevaisuutta edeltävässä elämässään nimeltään Jehova (Jahve), lupasi Abrahamille, että hänen jälkeläisensä olisivat siunauksena kaikille ihmisille ja että tämän liiton ansiosta myöhemmin tapahtuisi suuria (ks. Abr. 2:9–11). Vuosikymmenten kuluessa Jeesus Kristus vahvisti tämän liiton monien muiden kanssa. Nykyaikana Hän uudisti Abrahamin liiton profeetta Joseph Smithin kanssa (ks. OL 124:58; 132:30–31). Kun solmit tämän palautetun liiton, sinua siunataan ikuisella evankeliumilla ja voit saada – kuten muinoin eläneet ihmiset – pyhän pappeuden kaikki toimitukset, mukaan lukien avioliiton iankaikkisuudeksi (ks. PKO, "Liitto", scriptures.lds.org/fi). Patriarkalliseen siunaukseen sisältyy innoitettu ilmoitus syntyperästä, jonka perusteella voit lunastaa nämä siunaukset osaksesi pitäen liittosi osoittamalla uskoa, teemmällä parannuksen, ottamalla vastaan pappeuden toimituksia ja kestämillä loppuun asti.

Kun tutkit tätä kaaviota, näet selkeämmin oman paikkasi Jumalan onnensuunnitelmassa.

ABRAHAMIN

1 Abraham syntyi Urissa, kaldealaisten maassa. Hänen isänsä palveli epäjumalia.
Abr. 1:1, 5–7, 27

2 Abraham kastettiin. Hän sai pappeuden Melkisedekiltä.
OL 84:14; Abr. 1:2–4

3 Jehova (Jeesus Kristus) ilmestyi Abrahamille pelastaen hänet kuolemasta epäjumalille annettuna uhriina.
Abr. 1:8–16

4 Jehova käski Abrahamia lähtemään Urista luvaten, että Abrahamin palvelutyön kautta Hänen nimensä tunnettaisiin maan päällä ikuisesti.
Abr. 1:16–19

TALOUDENHOITOKAUDET Itäinen pallonpuolisko
Läntinen pallonpuolisko

*2025 eKr.

*2000 eKr.

1 2 3 4 5

Saara

ABRAHAM

KOKOAMINEN

12 PROFETIA
Osa Abrahamin jälkeläisistä olisi "muukalaisina" Egyptissä.
1. Moos. 15:13–14

13 Jumalan käskystä Saara antoi palvelijansa Hagarin Abrahamille vaimoksi.
1. Moos. 16:1–4; OL 132:28–35

14 Jumalan enkeli ilmestyi Hagarille. Hänen jälkeläisiään siunattaisiin myös suuresti, koska he olivat Abrahamin jälkeläisiä. Ismael syntyi.
1. Moos. 16:7–16

15 Jehova ilmestyi Abrahamille vahvistaen jälleen lupauksensa. Liiton merkinä Abraham ympärileikkasi kaikki miespuoliset perheensä jäsenet.
1. Moos. 17:1–27

* Ajankohdat ovat likimääräisiä.

Tapahtuma Profetia

5 Abraham, Saara (hänen vaimonsa) ja muita perheenjäseniä asetui Harraniin.
Abr. 2:1-5

6 Jehova solmi liittonsa Abrahamin kanssa. Abrahamin jälkeläiset olisivat siunauksena kaikille perheille maan päällä.
Abr. 2:6-11

7 Abraham ja hänen perheensä asettuivat Kanaaninmaahan. Jehova lupasi maan hänen jälkeläisilleen, kun he olivat vanhurskaita. Sitten he matkasivat Egyptiin.
Abr. 2:6, 12-25

8 Urimin ja tummimien avulla Abraham näki Jumalan valtaistumien, kuolevaisuutta edellävään maailman ja maailman luomisen.
Abr. 3-5

9 Egyptissä Abrahamista tuli suuri evankeliumin saarnaaja ja hän menestyi.
Kuvajäljennös Abrahamin kirjasta, nro 3

10 Abraham palasi perheineen Kanaaninmaahan. Jehova vahvisti ikuisen liittonsa Abrahamin kanssa.
1. Moos. 13:1-4, 12-18

11 Jehova puhui Abrahamin kanssa näyssä, ja Abraham ilmaisi haluavansa lapsia. Herra vahvisti liittonsa.
1. Moos. 15:1-21

Abraham

Jeredin veli (jerediläiset)

*1950 eKr.

*1900 eKr.

*1825 eKr.

6 7 8 9

10 11 12 13 14 15 16 17

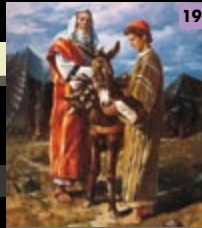

18

19 20 21 22

IISAK

Rebekka (Iisakin vaimo)

Hagar

ISMAEL

ISMAELILAISET

Ketura

MIDIANILAISET

HAJOTTAMINEN

KOKOAMINEN

16 PROFETIA
Saara sai Iisak-nimisen pojan, ja hänessä Abrahamin liitto pysyisi voimassa.
1. Moos. 17:15-21

17 Iisak syntyi. Jehova sanoi Abrahamille siunaavansa sekä Iisakia että Iisakia.
(Ks. profetia 16.)
1. Moos. 21:1-5, 12-13

18 PROFETIA
Hagarin pojasta Iisakista tuli suuren kansan isä. Hänen jälkeläisistä tuli 12 kansakuntaa tai heimoa.
1. Moos. 21:17-20; 25:12-16

19 Jehova vahvisti liittonsa Abrahamin kanssa tämän osoitettua auliutensa uhrata poikansa Iisak.
1. Moos. 22:1-19; MK Jaak. 4:5

20 Jumalan käskystä Abraham otti vaimokseen Keturan. Heidän kuutta poikaansa siunattiin myös suuresti.
1. Moos. 25:1-4; OL 132:28-35

21 Abraham siunasi kaikki poikansa ja antoi heille lahjoja. Sitten 175-vuotiaana hän kuoli.
5. Moos. 25:1-10

22 Jehova ilmestyi Iisakille vahvistaen Abrahamin liiton hänen, hänen vaimonsa Rebekkan ja heidän jälkeläistensä kanssa.
1. Moos. 26:2-5, 24-25; OL 132:37

23 Jehova ilmestyi Jaakobille vahvistaen Abrahamin liiton hänen ja hänen jälkeläistensä kanssa.

1. Moos. 28:10-22

24 Jumalan käskystä Jaakob otti vaimokseen Lean, sitten Raakelin, sitten Bilhan ja sitten Silpan. Hänelle syntyi 12 poikaa ja yksi tytär.

1. Moos. 29-30; OL 132:37

25 Jehova käski Jaakobia palaamaan luvattuun Kanaaninmaahan. Jaakobin nimi muutettiin Israeliksi.

1. Moos. 31-32

26 Jehova ilmestyi Jaakobille (Israelille) Betelissä uudistaen Abrahamin liiton.

1. Moos. 35:1-13

27 Jehova ilmestyi Israelille ja käski hänen viedä perheensä Egyptiin.

1. Moos. 46:1-7

28 Israel siunasi omat poikansa ja pojanpoikansa Efraimin ja Manassen ja heidän perheensä. Hän lupasi heille, että Jumala auttaisi heitä palaamaan jonakin päivänä Kanaaninmaahan.

1. Moos. 48:21

29 PROFETIA Osana patriarkallista siunaustaan Joosef sai lupauksen, että hänellä olisi paljon jälkeläisiä.

1. Moos. 48:19; 49:22-26

TALOUDENHOTOKAUDET Itäinen pallonpuolisko

Läntinen pallonpuolisko

Mooses

Jeredin veli (jerediläiset)

***1800 eKr.**

1600 eKr.

1300 eKr.

23 24 25 26 27 28 30 31 29 32 33 34 35 36 37 38

ESAU

Jehudit Basemat

EDOMILAISET

Lea

RUUBEN

SIMEON

LEEVI

JUUDA

ISASKAR

SEBULON

JAAKOB

Silpa

GAD

ASSER

Bilha

DAAN

NAFTALI

Raakel

JOOSEF

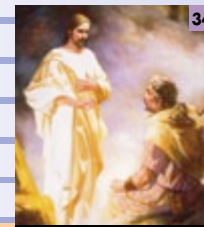
Efraim ja Manasse

BENJAMIN

ISMAELILAISET

MIDIANILAISET

Mooses, Aaron

KOKOAMINEN

HAJOTTAMINEN

KOKOAMINEN

37 Jehova ilmestyi Joosuelle uudistaen liittonsa ja käski Israelin lasten ottaa perinnökseen Kanaaninmaan.

Joos. 1:1-9

38 Oltuaan monta vuotta Kanaaninmaassa Israelin lapset lakkasivat pitämästä liittoa. Heidän vihollisensa vainosivat heitä.

Tuom. 2-3

39 Jehova teki ikuisen liiton kuningas Daavidin ja hänen jälkeläistensä kanssa profeetta Natanin kautta.

2. Sam. 7:1-17; OL 132:38

40 PROFETIA Pohjoisen valtakunnan (jota nimitettiin Israeliksi) asukkaat ja eteläisen valtakunnan (Juuda) asukkaat hajotettaisiin kaikkien kansojen keskuuteen.

Aam. 9:5-10; Miika 3:9-12

41 PROFETIA Messias (Jeesus Kristus) kärsisi ja soviittaisi maailman synnit.

Jes. 53

42 PROFETIA Herra palauttaisi kansansa jäännöksen ja pystyttäisi viirin kaikille kansakunnille.

Jes. 11:1-12; Aam. 9:9

43 PROFETIA Herra lohduttaisi kansaansa, vapauttaisi Jerusalemin ja osoittaisi voimansa kaikille kansakunnille.

Jes. 40:1-2, 11; 41:10; 52:9-10

30 Israelin jälkeläiset lisääntyivät Egyptissä, ja heidät tultiin tuntemaan Israelin lapsina (myös Israelin huoneena). (Ks. profetia 12.)
1. Moos. 50

31 PROFETIA
Jumala herättäisi profeetan (Moses) vapauttamaan Israelin Egyptin orjuudesta.
JSR 1. Moos. 50:24, 34-36; 2. Nefi 3:10, 17

32 PROFETIA
Israelin perhe hajotettaisiin, ja "oksa" siitä asuisi Amerikan mantereella.
JSR 1. Moos. 50:25; 2. Nefi 3:3-5, 16

33 PROFETIA
"Valiitti näkiä" (Joseph Smith) palauttaisi tiedon Jumalan liitosta Abrahamin kanssa.
JSR 1. Moos. 50:25-33; 2. Nefi 3:6-15

34 Jehova ilmestyi Moosekselle, joka oli saanut pappeuden Jetrolta. Israelin lapset lähtivät Egyptistä. (Ks. profetia 31.)
2. Moos. 3:1-10; 13:17-22; OL 84:6

35 Siinainvuorella Israelin lapset lupasivat, että he pitäisivät Abrahamin liiton.
2. Moos. 19:3-9; 24:3

36 Koska Israelin lapset rikkoivat lupauksensa, he saivat lihallisten käskyjen vähäisemmän lain.
2. Moos. 32-34; Gal. 3:19-24; OL 84:19-26

1000 eKr.

700 eKr.

400 eKr.

100 eKr.

39

40 41 42
43 44

45

46 47 48

49

50

kuningas Daavid

Jesaja **

Nehemia

50

PROFETIA: SENOSIN VERTAUS (NOIN 1800-400 EKR.)

Israelin huone on kuin jalo oliivipuu, joka alkoi lahota, joten viinitarhan herra hoiti sitä, kunnes siihen alkoi puhjeta uusia luonnollisia oksia. Hän leikkasi nämä oksat ja oksasti ne muihin puihin eri puolille viinitarhaansa. Hän karsi huonoja pääoksia jalosta puusta, poltti ne ja oksasti sitten puuhun vilin oliivipuun oksia.

MK Jaak. 5:3-14 (jatkuu osassa 2)

Lehi (nefiläiset ja lamanilaiset)

arabialaisia kansoja

Pohjoinen valtakunta (ks. 1. Kun. 12:2-20)

Pohjoinen valtakunta **HAJOTTAMINEN** (Israelin kadonneet heimot)

Eteläinen valtakunta

Eteläinen valtakunta **HAJOTTAMINEN**

44 PROFETIA
Suuren tuhatvuotiskauden aikana maailma uudistettaisiin ja kaikki sairaudet ja murheet loppuisivat.
Jes. 25:6-9; 33:20-24; 35; 61:2-5

45 Assyrialaiset hajottivat pohjoisen valtakunnan asukkaat jumattomuuden vuoksi. (Ks. profetia 40.)
2. Kun. 17:5-18

46 PROFETIA
Osa juutalaisista (jäännös) koottaisiin takaisin Jerusalemiin palvelemaan Herraa.
Jer. 24:4-7

47 Jehova vahvisti Abrahamin liiton Lehin ja hänen perheensä kanssa. He lähtivät Jerusalemiin, ja heistä tuli kansakunta Amerikan mantereella. (Ks. profetiat 29 ja 32.)
1. Nefi 1-2, 18

48 Eteläisen valtakunnan asukkaat hylkäsivät Abrahamin liiton ja babylonialaiset hajottivat heidät. (Ks. profetia 40.)
2. Kun. 25:1-10

49 Osa Israelin lapsista, joita kutsuttiin juutalaisiksi, palasi Jerusalemiin rakentamaan uudelleen temppeleä. Esra kehotti ihmisiä pitämään liittonsa Jumalan kanssa. (Ks. profetia 46.)
Neh. 8-10

50 Hasmonealaiset (makkabealaiset) perustivat Kanaaninmaan riippumattoman juutalaisen valtion, jota kutsuttiin Juudaksi.

”Tuo laaja valtakunta”

KIRKON KASVU VENÄJÄLLÄ

Venäläiset myöhempien aikojen pyhät ovat rakentaneet profetoiden perustukselle vakiinnuttaakseen kirkon omassa maassaan.

James A. Miller

kirkon historian osasto

Myöhempien aikojen pyhät Venäjällä saavuttivat tärkeän virstanpylvään vuonna 2011, kun ensimmäinen vaarna heidän maassaan perustettiin Moskovaan. Yli tuhat kirkon jäsentä, lähetysaarnajaa ja ystävää kokoontui innokkaana yhteen osoittamaan tukensa uusille johtohenkilöille ja ilmaisemaan kiitollisuutensa siitä, että heidän kotimaansa pääkaupunki ottaisi paikkansa maapallon ympäri levinneiden Siionin vaarnojen joukossa. Innostus kasvoi, kun vaarnajohtajaksi kutsuttiin ja hyväksyttiin Jakov Boiko ja hänen neuvonantajikseen Vladimir Astašov ja Viktor Krementšuk.

Tunnekuuhu pyyhkäisi yli yleisön, kun Vjatšeslav Protopopov esitettiin hyväksyttäväksi vaarnan patriarkaksi, ensimmäiseksi syntyperäiseksi venäläiseksi patriarkaksi Venäjällä. Kädet ampaisivat ilmaan, kun hänen nimensä luettiin hyväksymisäänestystä varten, ja muutamat alkoivat miltei taputtaa ilosta. Ensimmäisen kerran venäläiset pappesusjohtajat saivat avaimet ja valtuuden, joista myöhempien aikojen pyhät vaarnoissa muualla maailmassa nauttivat. Uusi luku kirkon historiassa Venäjällä alkoi, kun kirkon johto Moskovassa oli nyt lujasti venäläisissä käsissä.

Profetia

Tuo merkittävä päivä kirkon historiassa Venäjällä juontaa juurensa palautuksen varhaisiin aikoihin. Vuonna 1843 profeetta Joseph Smith kutsui vanhin Orson Hyden

kahdentoista apostolin koorumista ja George J. Adamsin lähetystyöhön Venäjälle ”perehdyttämään tuon laajan valtakunnan asukkaat evankeliumin täyteyteen, ja [tähän] liittyvät jotkin tärkeimmistä asioista, mitkä koskevat Jumalan valtakunnan etenemistä ja rakentamista viimeisinä päivinä ja mitä ei voida selittää tässä vaiheessa”¹. Profeetan marttyyrikuolema vuonna 1844 keskeytti kuitenkin suunnitellut kyseisen lähetystehtävän toteuttamiseksi, ja profeetan suunnitelmat evankeliumin tulevaisuudesta ”tuossa laajassa valtakunnassa” jäivät täyttymättä.²

Valmistautuminen

Siitä huolimatta niiden 168 vuoden aikana, jotka kuluivat tuosta ensimmäisestä lähetystyökutsusta siihen, kun Venäjällä perustettiin ensimmäinen vaarna, erilaisia taustoja edustavat myöhempien aikojen pyhät auttoivat valmistamaan tietä evankeliumin etenemiselle Venäjällä. Vuonna 1895 ruotsalainen lähetysaarnajaa August Höglund saapui Pietariin opettamaan Johan Lindlöfiä, joka oli ollut kirjeenvaihdossa Skandinavian lähetyskentän kanssa ja kysellyt lähetysaarnajaa saatuaan kuulla kirkosta kotimaassaan Suomessa. Kaksi päivää sen jälkeen kun olivat tavanneet vanhin Höglundin ja jutelleet hänen kanssaan läpi yön Johan ja hänen vaimonsa Alma pyysivät saada kasteen. Kesäkuun 11. päivänä 1895 vanhin Höglund lähti heidän kanssaan Nevan rannalle. Koska he eivät kyenneet löytämään hiljaista, muista erillään olevaa paikkaa kastetta varten, he polvistuivat rukouksessa pyytämään Herran apua. Ihmeellisesti veneet ja ihmiset

Venäläisen taiteilijan näkemys vanhin Francis M. Lymanin pyhittämisrukouksesta vuonna 1903 Kesäpuutarhassa Pietarissa.

alkoivat lähteä paikalta. Kasteen jälkeen sisar Lindlöf sanoi: ”Tunnen itseni niin onnelliseksi! Tiedän, että Herra on antanut minulle anteeksi.”³ Näin Johan ja Alma olivat ensimmäiset käännyttämiset, jotka kastettiin Venäjällä.

Useita vuosia myöhemmin Lindlöfien kääntymyksen ja Venäjän hallituksen suunnittelemien yhteiskunnallisten uudistusten kannustamana vanhin Francis M. Lyman (1840–1916) kahdentoista apostolin koorumista pani alulle suunnitelmat lähetyssaarnaajien lähettämiseksi Venäjän keisarikuntaan. Palvellessaan Euroopan lähetyskentän johtajana vanhin Lyman matkusti vuonna 1903 Venäjälle ja pyhitti maan evankeliumin saarnaamiselle. Hän piti rukouksen Pietarissa 6. elokuuta ja Moskovassa 9. elokuuta pyytäen, että Herra siunaisi maan hallitsijoita ja keisarikunnan monia kansoja, ”joiden suonissa virtaa runsaasti Israelin verta”⁴. Hän rukoili myös, että ”vilpittömien ja rehellisten sydän kääntyisi etsimään totuutta, ja pyysi Herraa lähettämään palvelijansa, jotka ovat täynnä viisautta ja uskoa, julistamaan evankeliumia venäläisille heidän omalla kielellään”⁵.

Vanhin Lyman lähetti lähetyssaarnaaja Mihail Markovin Riikaan Latviaan, joka kuului silloin Venäjän keisarikuntaan, ja kirjoitti kirkon keskustoimistoon ilmaisten toiveensa, että Venäjälle kutsuttaisiin pian lähetyssaarnaaja. Kirkon johtajat Salt Lake Cityssä olivat kuitenkin sitä mieltä, että tarvittiin lisää huolellista harkintaa ennen lähetyssaarnaajien lähettämistä Venäjälle, missä oli lainvastaista saarnata mitään, mikä oli vastoin Venäjän ortodoksisuutta. Veli Markov joutui lähtemään pian Riista

paikallisten viranomaisten määräyksellä.⁶ Ennen pitkää yhteiskunnalliset ja poliittiset jännitteet, joita pahensi ensimmäisen maailmansodan tuoma paine, johtivat Venäjällä sarjaan vallankumouksia ja sisällissotaan hukuttaen maan väkivaltaan. Neuvostoliiton syntyminen ja sitten kylmä sota tekivät mahdottomaksi kaikki yritykset lähettää lähetyssaarnaajia Venäjälle.

Mutta jopa neuvostovallan aikana myöhempien aikojen pyhät jatkoivat valmisteluja palautetun evankeliumin viemiseksi Venäjälle. Yksi sellainen henkilö oli Andre Anastasion, Odessasta Ukrainasta muuttanut siirtolainen, joka alkoi kääntää Mormonin kirjaa venäjäksi sen jälkeen kun oli mennyt kasteelle vuonna 1918. Käytyään Moskovassa vuonna 1970 Andre kirjoitti: ”Kahteen kertaan seisoin yöllä Punaisella torilla ja anoin Herraa avamaan tien evankeliumin viemiseksi venäläisille, joita näin liikkuvan joukoittain kaikkialla huonosti pukeutuneina, murheellisina, päät painuksissa.”⁷ Ensimmäinen venäjänkielinen Mormonin kirja, joka perustui suurelta osin Andren työlle, julkaistiin vuonna 1981. Aikanaan monet venäläiset ottivat vastaan Mormonin kirjan sanoman, ja heistä tuli pioneereja omassa maassaan. Näin he omalta osaltaan täyttivät muiden heidän puolestaan esittämät toiveet ja rukoukset.

Pioneereja

Vuonna 1989 Juri ja Ljudmila Terebenin Pietarista (silloinen Leningrad) ja heidän tyttärensä Anna kävivät ystävien luona Budapestissa Unkarissa. Eräs myöhempien aikojen pyhiin kuuluva ystävä kutsui heidät kirkkoon, jossa he tunsivat Hengen ja päättivät tavata lähetyssaarnaajat. Ennen pitkää he menivät kasteelle. Vaikka Terebeninit olivat aluksi ainoat kirkon jäsenet Pietarissa, heitä ei jätetty yksin pitkäksi aikaa. Suomalaiset kirkon jäsenet kertoivat jo evankeliumista venäläisille, kuten Anton Skripkolle, josta tuli ensimmäinen Venäjällä kastettu venäläinen.

Tuohon aikaan Venäjä koki poliittisia muutoksia, ja Moskovassa asuvat ja työskentelevät amerikkalaiset alkoivat olla tekemisissä venäläisten ystäviensä ja tuttaviansa kanssa. Dohn Thornton tapasi Galina Gontšarovon vuonna 1989, ja keskusteluissaan he alkoivat puhua uskonnosta. Veli Thornton muisteli myöhemmin: ”Kun annoin [Galinalle] Mormonin kirjan ja Joseph Smithistä kertovan lehtisen, tapahtui mitä uskomattomin asia. Oli [kuin] kaikki huoneessa ollut valo olisi tuolla hetkellä

PROFETIOITA KIRKOSTA VENÄJÄLLÄ

1930:
"Todis-
tan,
että
tuossa
maassa
[Venäjä]

on tuhansia, jotka ovat
Israelin verta, ja Jumala
valmistaa heille tietä."
– Vanhin Melvin J.
Ballard (1873–1939)
kahdentoista apostolin
koorumista¹⁵

keskittynyt kirjaan. Henki valtasi meidät, ja [hän] alkoi itkeä."⁸ Galina sanoi veli Thorn-tonille tuntevansa, että kirja oli Jumalalta. Hän alkoi käydä kirkossa, ja hänet kas-tettiin kesäkuussa 1990, jolloin hänestä tuli ensimmäinen Moskovassa kastettu käännynnäinen.

Uusi luku avautui kirkon historiassa Venäjällä, kun venäläisiä Pietarissa, Viipurissa, Moskovassa ja muissa kau-pungeissa liittyi kirkkoon. Huhtikuun 26. päivänä 1990 vanhin Russell M. Nelson kahdentoista koorumista piti Pietarissa rukouksen Venäjän pyhittämiseksi uudelleen

Jefimov palveli Venäjän ensimmäisenä venäläisenä lähetysohjohtajana.

Kasvu

Lähetyssaarnaajien tultua Venäjälle vuoden 1990 alkupuolella kirkko kasvoi vakaasti, ja vanhin Lymanin vuonna 1903 pitämien pyhitysrakousten täyttymyksenä heillä oli johtajia, joilla oli viisautta ja uskoa. Uskolliset venäläiset ottivat vastaan vas-tuullisen tehtävän palvelulla ystäviään ja naa-pureitaan. Kun piirejä perustettiin moniin kaupunkeihin, Fidrus Hasbiulinin kaltaiset johtohenkilöt ohjasivat, innoittivat ja tukivat

1922: Neuvosto-
liitto peruste-
taan virallisesti.

TAPAHTUMIA AIKAJÄRJESTYKSESSÄ

1843: Joseph Smith kutsuu lähetyssaar-naajia viemään evan-geliumin Venäjälle. Hänen marttyyri-kuolemansa vuonna 1844 keskeyttää nämä suunnitelmat.

1903: Vanhin Francis M. Lyman kahdentoista apostolin koorumista pyhittää Venäjän keisa-rikunnan evankeliumin saarnaamiselle.

1917: Bolševikit kaatavat väliaikaishallituksen tšaa-rin kruunusta luopumisen jälkeen, mikä aloittaa vuo-sien 1917–1922 sisällisso-dan Venäjällä.

evankeliumin saarnaamiselle vahvistaen sen, mitä vanhin Lyman oli tehnyt lähes vuosi-sata aiemmin, ja pyytäen Herraa ulottamaan evankeliumin siunaukset kansalle.

Myös keväällä 1990 Tamara Jefimova Pietarista toi lähetyssaarnaajat kotiinsa tavattuaan heidät erään ystävän luona. Hänen isänsä Vjatšeslav Jefimov epäili alkuun, voisivatko nuo nuoret miehet opettaa hänelle mitään uutta Jumalasta. Heidän sanomansa evankeliumista teki kuitenkin häneen vaikutuksen. Hän kirjoitti: "[Se] antoi minulle mahdollisuuden saada vastauksia omiin kysymyksiini, ja mikä tärkeintä, ymmärtää, että Jumala rakastaa meitä jokaista – me olemme Hänen lapsiaan, ja Hän on antanut meille Vapahtajan, Poikansa Jeesuksen Kristuksen, ja jokainen meistä nousee kuolleista."⁹ Kesäkuussa Vjatšeslav, Galina (hänen vaimonsa) ja Tamara kastettiin. Vuosina 1995–1998 veli

pyhiä. Veli Hasbiulin, joka liittyi kirkkoon vuonna 1994, palveli ensimmäisenä seu-rakunnanjohtajana Donin Rostovissa vuo-sina 1995–1997, ja sitten hänet kutsuttiin Rostovin piirin johtajaksi. Piirinhohtajana hän tähdensi perheiden vahvistamista ja kiinnitti erityistä huomiota nuorten palvelemiseen auttaen heitä valmistautumaan lähetystyö-palveluun ja lopulta solmimaan avioliiton temppelessä.¹⁰

Temppelet

Venäläiset myöhempien aikojen pyhät eivät antaneet sen, ettei heillä ole temppe-liä omassa maassaan, estää heitä osallistu-masta toimituksiin Herran huoneessa. Yli 15 vuoden ajan lähimmät temppelet olivat Tukholmassa Ruotsissa ja Freibergissa Sak-sassa. Venäjän itäosissa asuvat jäsenet käyvät edelleen Soulin temppelessä Koreassa. Viisu-meita, pitkiä matkoja ja matkakustannuksia

1995:
"Kokoon-
nutte nyt
siellä,
missä
voitte,
mutta

näette vielä kappeleita
ja vaarvoja. Näette vielä
temppelein Herran omana
aikana." – Presidentti
Boyd K. Packer, kahden-
toista apostolin koorumin
presidentti¹⁶

koskevien vaikeuksien vuoksi temppelissä käytiin harvoin.

Joulukuussa 1991 Andrei ja Marina Semjonovin perhe Viipurista oli ensimmäinen venäläinen perhe, joka sinetöitiin temppelissä. Veli Semjonov sanoi: ”Erityinen ilo tuli osaksemme sen jälkeen kun meidät oli sinetöity iankaikkisuudeksi Tukholman temppelissä.”¹¹ Usean vuoden ajan hän oli mukana jokaisessa Venäjältä tulleesta ryhmässä, joka kävi temppelissä Ruotsissa.

Myöhemmin lähetyskentän johtohenkilöt alkoivat järjestää matkoja varten ryhmiä. Ensimmäinen sellainen ryhmä Moskovasta

Helsingin temppelin, temppeli tuli lähemmäksi Venäjää. Sitten vuonna 2010 myöhempien aikojen pyhät kautta Venäjän riemuitsivat, kun presidentti Thomas S. Monson vihki Kiovan temppelin Ukrainassa, ensimmäisen temppelin entisen Neuvostoliiton alueella. Näin temppelin siunaukset ovat paremmin uskollisten venäläisten myöhempien aikojen pyhien ulottuvilla.

Venäläinen kirkko

Temppelin vihkiminen Ukrainassa vahvisti venäläisten jäsenten toiveita kirkon tulevaisuudesta maassaan. Vihkimisen jälkeen

1981: Mormonin kirja julkaistaan venäjäksi.

1991: Mormonien tabernaakkelikuoro vieraillee Neuvostoliitossa. Konsertin jälkeen Venäjän viranomaiset ilmoittavat, että kirkko on tunnustettu virallisesti 28. toukokuuta.

1991: Joulukuussa Neuvostoliitto hajooa virallisesti, ja Venäjän tasavallasta tulee Venäjän federaatio.

matkusti Tukholmaan syyskuussa 1993. Näistä käynneistä temppelissä tuli harjoitusharjoituksen kohokohtia kaikkialla maassa oleville venäläisille jäsenille.

Veršininin perhe Nižni Novgorodista kävi ensimmäisen kerran Tukholman temppelissä vuonna 2000. Matkustettuaan Pietariin Sergei, Vera ja heidän tyttärensä Irina liittyivät eri kaupungeista tulleiden venäläisten myöhempien aikojen pyhien muodostamaan ryhmään ja matkustivat bussilla ja laivalla päästäkseen temppeliin. Temppelissä Irina osallistui kasteisiin kuolleiden puolesta ja hänet sinetöitiin vanhempiinsa. ”Matka antoi meille todistuksen ja monia siunauksia”, hän muistelee. ”Ne olivat pieniä todistuksia, jotka kukin henkilö sai henkilökohtaisesti. Mutta kokonaisuutena ne auttoivat meitä ja vauhdittivat edelleen hengellistä kasvua.”¹²

Viimein vuonna 2006, kun presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) vihki

Venäläiset myöhempien aikojen pyhät auttavat siivoamaan erään koulun pihaa sekä järven rantaa lähellä Moskovaa Mormon Helping Hands-toiminnassa vuonna 2013.

Vladimir Kabanovi Moskovasta sanoi, että ”kirkko jatkaa kasvamista – kuvittelen mielessäni Siionin vaarvoja täällä [Venäjällä]”¹³. Vuottakaan ei kulunut, kun tuosta visiosta tuli totta vanhin Russell M. Nelsonin kahdentoista apostolin koorumista järjestäessä Moskovin vaaran. Seuraavana vuonna, syyskuussa 2012, vanhin Nelson järjesti toisen vaaran, nyt Pietariin.

Vaikka nämä tapahtumat edustavat venäläisten myöhempien aikojen pyhien kahdenkymmenen vuoden uraauurtavan palvelemisen ja edistymisen huippuhetkiä, tämä on vasta uuden luvun alku kirkon historiassa heidän maassaan. Käytyään tapaamassa kesäkuussa 2012 pyhiä Euroopan itäisellä vyöhykkeellä (johon Venäjä kuuluu) vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista

JÄSENMAÄRÄN KASVU

1989: 20

1998: 9 179

2008: 19 946

2013: 21 888

TILASTOTIETOA KIRKOSTA VENÄJÄLLÄ*

Vaarvoja: 2
Piirejä: 3
Seurakuntia: 98
Lähetyskenttiä: 7
Lähimmät temppeilit:
Kiovassa
Ukrainassa,
Helsingissä
ja Soulissa
Koreassa

* Kesäkuussa 2013

2002: Syyskuussa presidentti Gordon B. Hinckleystä tulee ensimmäinen kirkon presidentti, joka käy Venäjällä.

2008: Anatoli Rešetnikov kutsutaan ensimmäiseksi venäläiseksi vyöhykeseitsenkymmeneksi.

2011: Kesäkuun 5. päivänä perustetaan Moskovin vaarna, ensimmäinen vaarna Venäjällä.

2012: Syyskuun 9. päivänä perustetaan Pietarin vaarna.

apostolin koorumista todisti, että Herra johtaa työtään siellä: ”Hänen Henkensä lepää tämän alueen yllä. Me näemme asioita, joita emme koskaan olisi odottaneet.”¹⁴ Kun venäläiset myöhempien aikojen pyhien pioneerit jatkavat palvelemistaan, elävät omistautuneesti Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan ja keskittyvät temppeleihin, heidän maassaan perustetaan lisää vaarvoja ja kirkko jatkaa kasvuaan. Ehkäpä näemme parhaillaan täyttymyksen sille, mitä profeetta Joseph Smith visioi myöhempien aikojen Jumalan valtakunnasta tässä laajassa maassa. ■

VIITTEET

1. Julkaisussa *History of the Church*, osa 6, s. 41. On epäselvää, mitä profeetta tarkoitti niillä tärkeillä asioilla, joita ”ei voida selittää tässä vaiheessa”. Hän on voinut viitata Venäjään, lähetystyöhön tai lähetysaarnajien sanomaan.
2. George J. Adams päätti olla hyväksymättä Brigham Youngia kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi Joseph Smithin kuoleman jälkeen ja jätti kirkon.
3. August Höglund Skandinavian lähetyskentän johtajalle, 9. heinäkuuta 1895, Skandinavian lähetyskentän käsin kirjoitettu historia, kirkon historian kirjasto, lainattuna artikkelissa Kahlile Mehr, ”Johan and Alma Lindlöf: Early Saints in Russia”, *Ensign*, heinäkuu 1981, s. 23.

4. Joseph J. Cannon, ”President Lyman’s Travels and Ministry: Praying in St. Petersburg for the Land of Russia”, *Millennial Star*, 20. elokuuta 1903, s. 532.
5. Joseph J. Cannon, ”President Lyman’s Travels and Ministry: The Visit to Moscow, the City of Churches”, *Millennial Star*, 27. elokuuta 1903, s. 548.
6. Ks. William Hale Kehr, ”Mischa Markow: Missionary to the Balkans”, *Ensign*, kesäkuu 1980, s. 29.
7. Kirje kahdentoista apostolin neuvostolle, 8. marraskuuta 1970, kirkon historian kirjasto.
8. ”The Beginnings of the Moscow Branch”, julkaisussa *Papers and Photographs Relating to the Beginning of the Church in Moscow, Russia*, 1990–1992, kirkon historian kirjasto.
9. Julkaisussa Gary L. Browning, *Russia and the Restored Gospel*, 1997, s. 73.
10. Ks. Allison Thorpe Pond, Fidrus Habrahmanovitš Hasbiulinin suullinen historia, 18. elokuuta 2010, kirkon historian kirjasto.
11. Artikkelissa Gary Browning, ”Uskon perintö Venäjällä”, *Valkeus*, huhtikuu 1998, s. 36.
12. Irina Borodinan haastattelusta, 6. maaliskuuta 2013.
13. Artikkelissa Jason Swenson, ”Russia’s first stake a powerful symbol of country’s growth”, *Church News*, 9. heinäkuuta 2011, ldschurchnews.com.
14. Videossa ”Spirit Attentive to Eastern European Pioneers”, Prophets and Apostles Speak Today, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/spirit-attentive-to-eastern-europe-pioneers.
15. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1930, s. 157.
16. 18. marraskuuta 1995 pidetyssä kokouksessa Pietarissa Dennis B. Neuschwanderin tallentamana.

Hoivaamme

UUTTA ELÄMÄÄMME

Eve Hart

Ryan Abraham kastettiin kirkon jäseneksi 14-vuotiaana, kun hän asui vuoristoisessa Kapkaupungissa Etelä-Afrikan rannikolla. ”Kirkkoon liittyminen oli suuri siunaus. Se auttoi minua teini-iässä selviytymään noista vuosista”,

USKON SIEMEN

”Yksi kirkon tarkoituksista on hoivata ja kasvattaa uskon siementä – joskus jopa epäilyksen ja epävarmuuden hiekkaisessa maaperässä. Usko on sellaisten asioiden toivomista, joita ei nähdä mutta jotka ovat totta [ks. Alma 32:21].

Sen vuoksi rakkaat veljeni ja sisareni – rakkaat ystäväni – epäilettehän ensin epäilyksiänne ennen kuin epäilette uskoanne.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Tulkaa, liittykää joukkoomme”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 23.

hän selittää. ”Mutta sen jälkeen kun liityin kirkkoon, opin, että muukin kuin paikka, jossa käy kirkossa, muuttuu. Oma elämä muuttuu.”

Ryanin matka on ollut paljolti samanlainen kuin muiden käännynnäisten: hän uskoi evankeliumin olevan totta, mutta oli vaikeaa siirtyä uuteen kulttuuriin, jossa oli uudet odotukset. ”Toisinaan huomasi kyseleväni itseltäni: ”Pystynkö minä todella tähän?”” Ryan sanoo. ”Mutta kun elämme sen mukaan, mitä tiedämme, me saamme lisää tietoa ja voimaa. Herra tekee meistä jotakin, mihin emme ikinä pystyisi itse.”

Tämä artikkeli on kooste käännynnäisten todistuksista ja kokemuksista. Toivomme, että löydät näiden seitsemän aiheen joukosta kannustuksen, jota tarvitset pysyäksesi mukana kirkossa ja hoi-vataksesi uutta uskoasi, kunnes se voi ”[juurtua] ja kasvaa ja tuottaa hedelmää” (Alma 32:37).

Koettelemusten voittaminen

Kun elämme palautetun evankeliumin valossa, me voimme kestää kuolevaisen olemassaolomme myllerryksen ja elää jälleen Jumalan luona. Taivaallinen Isämme odottaa, että saa sanoa meille: ”Hyvin tehty! Olet hyvä ja luotettava palvelija.” (Matt. 25:21.) Se on Hänen lupauksensa, ja Hän täyttää sen varmasti, jos me teemme oman osamme.

Elson Carlos Ferreira, kastettu Brasiliassa vuonna 1982

Aina kun sinusta tuntuu, että olet ainoa, jolla on vaikeaa, voit pysähtyä miettimään, mitä Kristus teki hyväksesi ja kuinka Hän kärsi puolestasi. Hän on aina valmiina auttamaan meitä saamaan selville, keitä me olemme ja mitä meidän on tarkoitus olla. Hän tuntee meidät paremmin kuin me tunnemme itsemme.

Mikiko O’Bannon, kastettu Japanissa vuonna 1993

Perusasioiden tekeminen

En ole tehnyt mitään epätavallista pysyäkseni uskollisena kirkossa. En ole kävellyt 80:tä kilometriä päästäkseni sakramenttikokoukseen eikä minua ole heitetty tuliseen uuniin. Mutta yksinkertaisten asioiden tekeminen johdonmukaisesti – osallistuminen kirkon kokouksiin, pyhien kirjoitusten tutkiminen, rukoileminen ja palveleminen kirkon tehtävissä – on auttanut minua todistukseni ravitsemisessa (ks. Alma 37:6–7).

Alcenir de Souza, kastettu Brasiliassa vuonna 1991

Kun liityin kirkkoon 19-vuotiaana, olin innoissani evankeliumista, ja pyhien kirjoitusten lukeminen päivittäin oli ihmeellinen seikkailu.

Oltuani kuitenkin joitakin vuosia kirkon jäsen tunsin itseni fyysisesti ja hengellisesti väsyneeksi. Raahauduin kirkkoon joka sunnuntai, sain vain vähän irti kokouksista ja olin innokas palaamaan kotiin sunnuntain päiväunille.

Keskustelu erään ystävän kanssa antoi hieman valoa tilanteeseeni. Tarkastelin hengellisiä tottumuksiani ja tajusin, etteivät rukoukseni olleet enää vilpittömiä ja että pyhien kirjoitusten lukeminen joka aamu oli taakka – ei ilonaihe. Tajusin, että minun piti lisätä hieman hengellistä ravintoa ja toimintaa päivääni.

Aloin rukoilla joka aamu ennen kuin luin pyhiä kirjoituksia ja pyytää erityisesti, että minua ohjattaisiin ja opastettaisiin tutkimisessäni. Olin osa-aikatöissä, ja minulla oli aamuisin varttitunnin tauko, jonka käytin lukemalla muutaman sivun *Ensign*-lehteä – se oli keskipäivän välipala hengelleni. Iltaisin luin kohottavia kirjoja. Sunnuntaisin luin oppikirjaa *Kirkon presidenttien opetuksia*.

Joka ilta nukkumaan mennessäni tunsin rauhaa, koska olin koko päivän ajan tyydyttänyt hengellistä nälkääni. Koska päätin noudattaa joka päivä hengellistä ruokavaliota, minusta on tullut myönteisempi ihminen ja todistukseni on kasvanut.

Tess Hocking, kastettu Kaliforniassa Yhdysvalloissa vuonna 1976

Temppelissä käyminen

Siitä lähtien kun kuulin ensimmäisen kerran temppeleistä, olen todella halunnut mennä sinne. Opin, että temppeli on paikka, jossa me voimme olla kasteilla kuolleiden puolesta, tulla sinetöidyiksi perheenä ja solmia korkeampia liittoja taivaallisen Isän kanssa. Olen valmistautunut ja pitänyt itseni kelvollisena, niin että voin mennä temppeliin.

Yashinta Wulandari, kastettu Indonesiassa vuonna 2012

Kun minut kastettiin, poikaystäväni JP (joka oli jo kirkon jäsen) ja minä suunnitelimme avioliittoa, mutta lykkäsimme häääpäiväämme, koska halusin suuren häääjuhlan.

Tiistaina 12. tammikuuta 2010 sulhaseni ja minä menimme kouluun osallistuaksemme kurseillemme. Kun istuin tietokoneeni ääressä odottamassa, että opettaja aloitaisi oppitunnin, rakennus alkoi täristä. En uskaltanut juosta ulos, koska tärinä oli niin hirvittävää.

Seisoin nurkassa ja suljin silmäni rukoillen sydämessäni taivaallista Isää: ”Annathan minulle mahdollisuuden mennä temppeleissä naimisiin JP:n kanssa.”

Jonkin ajan kuluttua tärinä lakkasi ja katselin ympärilläni. En nähnyt mitään, koska ilma oli sakeana tomusta.

En muista, kuinka pääsin ulos huoneesta, mutta lopulta huomasin olevani ulkona. Kyyneleet silmissä aloin huutaa JP:n nimeä.

Löysin pian JP:n siskon. ”Hän on kunnossa!” sisko huusi. ”Hän yrittää auttaa joitakin opiskelijoita, jotka ovat juuttuneet raunioiden alle.”

En ole yhtään sen erityisempi kuin ne, jotka eivät pelastuneet, mutta tiedän, että taivaallinen Isä vastasi rukoukseeni. JP ja minä solmimme avioliiton temppeleissä 6. huhtikuuta 2010, vähän yli vuosi kasteeni jälkeen ja melkein kolme kuukautta maanjäristyksen jälkeen. Se oli rauhan ja ilon päivä, jota en koskaan unohda. Meillä ei ollut isoja juhlia, mutta se oli minulle mitä ihanin asia.

Marie Marjorie Labbe, kastettu Haitissa vuonna 2009

Evankeliumista kertominen

Olen uusi kirkon jäsen, ja rakastan lähetystyötä. Jokainen voi olla lähetysaarnaja. Joka kerta kun kerrot jollekulle evankeliumista, se muuttaa hänen elämäänsä, mutta se auttaa myös sinua vahvistamaan todistustasi. Ihmiset voivat nähdä valon silmissäsi, ja he haluavat tietää, miksi sinulla on niin mahtava henki. Lähetystyön tekeminen paitsi antaa ihmisille mahdollisuuden kuulla kirkosta myös auttaa heitä tuntemaan Hengen ja saamaan omia hengellisiä kokemuksia.

Elena Hunt, kastettu Arizonassa Yhdysvalloissa vuonna 2008

Minä rakastan lähetystyötä! Kolme kuukautta kasteeni jälkeen matkustin kesälomalla Martiniquelle viettämään aikaa perheeni kanssa. Puhuin veljeni kanssa joka päivä Mormonin kirjasta ja evankeliumista.

Kutsuin hänet kirkkoon ensimmäisenä sunnuntaina mutta hän kieltäytyi. Toisena sunnuntaina hän tuli kanssani kirkkoon. Kokousten päätyttyä hän oli enimmäkseen välinpitämätön, aivan kuin hän ei olisi kokenut mitään erityistä noiden kolmen tunnin aikana.

Vaikka puhuin edelleen hänelle evankeliumista seuraavalla viikolla, en kutsunut

häntä tällä kertaa kirkkoon. Lauantai-iltana tapahtui ihme: silittäessäni sunnuntaivaatteita seuraavaksi päiväksi huomasin, että hän teki samoin.

”Mitä sinä teet?” kysyin.

Hän vastasi: ”Lähden huomenna kanssasi kirkkoon.”

”Minä en pakota sinua tulemaan”, sanoin.

Mutta hän vastasi: ”Minä haluan tulla.”

Sen jälkeen hän tuli kirkkoon joka sunnuntai.

Kun palasin Etelä-Ranskaan, missä opiskelin, veljeni kertoi minulle puhelimesta, että hän aikoi mennä kasteelle. Kerroin hänelle, että haluaisin olla läsnä hänen kastetilaisuudessaan, mutta että tärkeintä oli, että hän olisi yhä kirkossa kun palaisin Martiniquelle.

Vuotta myöhemmin kävin siellä jälleen. Sakramenttikokouksessa veljeni todisti hyvin voimallisesti evankeliumin totuudesta. Vuodatin kyyneliä, kun ajattelin, että veljeni, jonka kanssa olin jakanut elämäni kauneimmat hetket, voi jakaa kanssani myös Herramme evankeliumin (ks. Alma 26:11–16).

Ludovic Christophe Occolier, kastettu Ranskassa vuonna 2004

Voit oppia lisää siitä, kuinka kertoa evankeliumista ystävillesi ja sukulaisillesi, lukemalla seuraavat artikkelit: vanhin M. Russell Ballard, ”Luottakaa Herraan”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 43; vanhin Neil L. Andersen, ”Se on ihme”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 77; vanhin Dallin H. Oaks, ”Evankeliumista kertominen”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 7. Katso myös www.lds.org/training/wwlt/2013/hastening.

ENSIKERTALAINEN SUKUTUTKIMUKSESSA?

Voit levittää kas- teelle mennessäsi tuntemaasi iloa muille keräämällä sukusi tietoja ja auttamalla esivanhempiasi tulemaan Kristuksen luokse. FamilySearch.org on erinomainen paikka aloittaa. Voit rakentaa sukupuutasi lisäämällä siihen perheenjäseniä heidän synnyin- ja kuolinpäiviin. Sukututkimusneuvot seurakunnassasi voivat auttaa sinua löytämään esivanhempiasi ja heidän tietojaan kuten väestönlaskentatietoja ja vihkitodistuksia. Kun kokoat tietoja, sinä ja muut voitte sitten suorittaa temppeletoimituksia kuolleiden sukulaistesi puolesta.

Sukututkimustyön tekeminen

Kun olin osallistunut lähetystyöoppiaisiin, rukoilin tietääkseni, onko evankeliumi totta. Rakas isoisäni ilmestyi minulle unessa ja todisti sen totuudesta. Tässä vaiheessa aloin ymmärtää jumalallisen velvollisuuteni esivanhempiani kohtaan. Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, sanoi sen näin: ”Kun teidät kastettiin, esivanhempanne kohdistivat teihin toivonsa. Kenties vuosisatojen jälkeen he riemuitsivat nähdessään yhden jälkeläisistään tekevän liiton etsiä heidät ja tarjota heille vapauden. – – Heidän sydämensä ovat liittyneet yhteen teidän kanssanne. Heidän toivonsa on teidän käsissänne.”¹

Steven E. Nabor, kastettu Utahissa Yhdysvalloissa vuonna 1979

Vaimoni Laura ja minä olimme murtuneita, kun ensimmäinen lapsemme, neljän kuukauden ikäinen tyttäremme Cynthia Marie, kuoli selkärankahalkion aiheuttamiin komplikaatioihin. Tämä murhenäytelmä sai meidät, surevan nuoren isän ja äidin, etsimään keinoa, jolla voisimme olla jonakin

päivänä taas tyttäremme kanssa. Emme olleet tuolloin kirkon jäseniä.

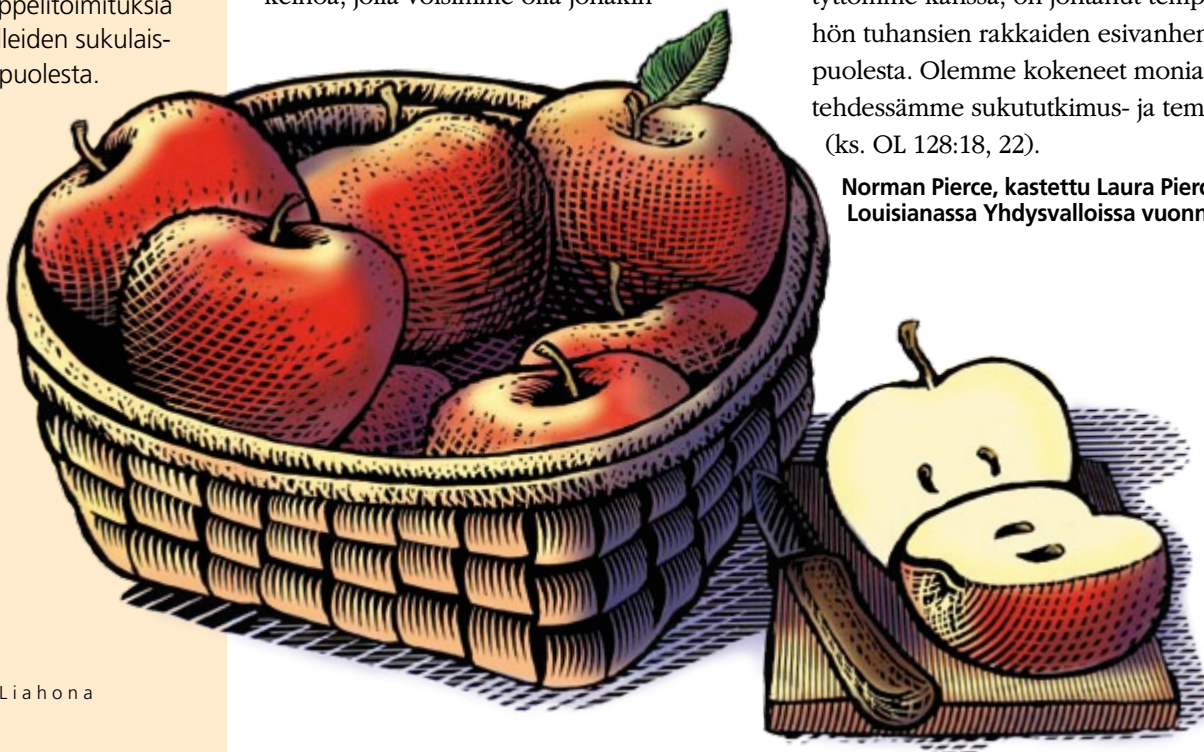
Yhtenä aamuna Laura vuodatti sydämensä taivaalliselle Isälle pyytäen: ”Rakas Isä, haluan olla jonakin päivänä taas tyttäreni kanssa, mutta en tiedä, kuinka. Näytähän minulle, kuinka.”

Sillä hetkellä oveltamme kuului koputus. Laura meni avaamaan kyyneleet poskille virraten. Siellä seisoivat kaksi lähetyssaarnaajaa. Ennen pitkää Laura ja minä saimme todistuksen Mormonin kirjan totuudesta ja meidät kastettiin.

Laura halusi varmistaa, että kaikilla sukumme jäsenillä oli mahdollisuus ottaa vastaan evankeliumi. Ensimmäisten 15 vuoden aikana kasteemme jälkeen Laura valmisti nimiä temppeliin, ja veimme niitä sitten sinne yhdessä. Jonkin ajan kuluttua Lauran nivel- tulehdus äityi niin pahaksi, että minä vein nimiä temppeliin yksin.

Laura kuoli kolme vuotta sitten taisteltuaan pitkään nivel- tulehduksen kanssa. Se, että etsimme keinoa olla yhdessä pienen tyttömme kanssa, on johtanut temppeletoimien tuhansien rakkaiden esivanhempiemme puolesta. Olemme kokeneet monia ihmeitä tehdessämme sukututkimus- ja temppeletoimien (ks. OL 128:18, 22).

Norman Pierce, kastettu Laura Piercen kanssa Louisianassa Yhdysvalloissa vuonna 1965

Osallistuminen kirkon kokouksiin

Rukoileminen kirkossa, kommentoiminen oppitunneilla ja puhuminen sakramenttikokouksessa on siunaukseksi itsellesi ja kuulijoille. Kun puhut Jeesuksen Kristuksen nimessä, Pyhä Henki toimii kauttasi. Taivaallinen Isä puhuu paitsi pyhien kirjoitusten ja profeettojen ja apostolien kautta myös sinun kauttasi vastatakseen jonkun kysymyksiin, vahvistaakseen jonkun heikkouksia tai poistaakseen jonkun epäilyksiä.

Kun piispa pyysi minua lausumaan todistukseni sakramenttikokouksessa kasteeni jälkeen, minua pelotti ja tunsin riittämättömyyttä. En ollut koskaan aikaisemmin puhunut seurakunnan edessä.

”Onko se todella tarpeellista?” kysyin piispalta.

”Kyllä!” hän sanoi.

Sakramenttikokouksessa minä todistin siitä, kuinka taivaallinen Isä rakastaa minua ja kuinka Hän vastasi rukouksiini auttamalla minua löytämään palautetun evankeliumin. Kun seisoin puhujakorokkeella, tunsin Pyhän Hengen

hyvin voimakkaasti. Tunsin itseni siunatuksi, kun sain olla Kristuksen tosi kirkon jäsen. Sydämeni oli täynnä onnea ja rauhaa. Taivaallinen Isä muutti puhumisen pelkoni kauniiksi kokemukseksi.

Seuraavassa kuussa minulla oli tilaisuus pitää puhe sakramenttikokouksessa. Olin taas peloissani – mikä minä olin opettamaan niitä, jotka tiesivät enemmän evankeliumista? Mutta minä rukoilin, että Pyhä Henki auttaisi minua puhumaan. Jälleen kerran tunsin Hengen koskettavan minua ja sain tunteen, että taivaallinen Isä oli mieltynyt kasteeseeni ja että syntini oli annettu anteeksi.

Tiedän kokemusteni perusteella, että olen kallisarvoinen Jumalan lapsi ja Hän rakastaa minua. Puheen pitäminen sakramenttikokouksessa oli minulle arvokas tilaisuus palvella Jumalaa todistamalla, että Jeesus Kristus on palauttanut kirkkonsa maan päälle.

Pamella Sari, kastettu Indonesiassa vuonna 2012

Palveleminen kirkossa

Tehtävä kirkossa auttaa oppimaan evankeliumia ja antaa velvollisuuden, joka tuo kirkkoon ja auttaa palvelemaan muita silloinkin kun on vaikeaa.

Su’e Tervola, kastettu Havaijissa Yhdysvalloissa vuonna 2008

Kotikäyntiopetus ja kotiopetus tarjoavat tilaisuuksia tuntea ja nähdä sellaista myötätuntoa, jota Kristus tuntee. Ne suovat kokemuksia nöyryydestä ja rakkaudesta, jotka voivat ikuisesti muuttaa ihmistä. Taivaallisen Isän lapsina palveluksiamme tarvitaan ystävällisten tekojen levittämiseksi kaikkialle Hänen viinitarhaansa.²

Cheryl Allen, kastettu Michiganissa Yhdysvalloissa vuonna 1980

Pian sen jälkeen kun minut kastettiin, seurakunnanjohtaja kutsui minut Nuorten Miesten johtajaksi. Oli erinomaista

olla nuorten kanssa ja auttaa heitä oppimaan evankeliumia. Samaan aikaan kun opetin, opin itse. Se oli ensimmäinen saamistani kirkon tehtävistä. Jokaisen tehtävän myötä tunsin iloa ja mielihyvää uusista haasteista. Presidentti Thomas S. Monson on opettanut: ”Muistakaa, että kenet Herra kutsuu, Hän myös valmistaa.”³ Minun oli nöyrästi luotettava ja uskottava siihen, että olisin pystyvä. Enkä ehtinyt olla kirkon jäsen puoltakaan vuotta, kun minulla oli jo ollut hieno tilaisuus tutustua ohjelmiin kirkossa.

Germano Lopes, kastettu Brasiliassa vuonna 2004 ■

VIITTEET

1. ”Sydämet yhteen liittyneinä”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 80.
2. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 109–130; Thomas S. Monson, ”Kotiopetus – jumalallista palvelua”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 47–50.
3. ”Kutsuttu palvelemaan”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 46.

**Vanhin
Ronald A. Rasband**
seitsemänkymmenen
koorumien johtokunnan
virkaikältään vanhin johtaja

Kasvatamme hengellistä voimaa pappeuskoorumeissa

Herra on siunannut meitä pappeuskoorumeilla valmentaiseen osaltaan meitä niin, että sydämemme ovat ”yhteen liittyneinä ykseydessä ja rakkaudessa toisiaan kohtaan”.

Jokin aika sitten vanhin Paul V. Johnson seitsemänkymmenen koorumista palveli vaimonsa kanssa vyöhykkeen johtokunnassa Chilessä. Yhtenä perjantaina hänen piti matkustaa kodistaan Santiagossa 1 450 kilometrin päähän järjestämään uudelleen erään vaarnan johtokunta.

Kun hän saapui perjantai-iltana määränpäähänsä, hän sai puhelinoiton, jossa kerrottiin, että hänen vaimonsa oli sairaalassa. Kun hän puhui sisar Johnsonin kanssa, tämä selitti pudonneensa portailta ja murskanneensa polvilumpionsa. Vakuutettuaan vanhin Johnsonille, että hänestä pidettiin hyvää huolta eikä häntä leikattaisi ennen maanantaita tai tiistaita, hän kannusti miestään hoitamaan tehtävänsä järjestää vaarna uudelleen ja toimia vaarnakonferenssin johtavana virkailijana.

Hänen sanojensa rauhoittamana vanhin Johnson lähetti heti sähköpostiviestin kooruminjohtajalleen Salt Lake Cityyn kertoen tilanteesta. Sitten hän teki suunnitelmat tehtävänsä hoitamiseksi. Vanhin Johnsonin toimintatavassa on meille opetus: ensin hän raportoi tilanteesta kooruminjohtajalleen ja *sitten* hän ryhtyi hoitamaan tehtävänsä.

Seitsemänkymmenen koorumit on järjestetty siten, että kullakin jäsenellä on tietty vastuu muista, mukaan lukien hellä huolenpito koorumin aiemmista jäsenistä. Koska tehtäviä on ympäri maailmaa, koorumin jäsenet eivät yleensä voi hoitaa niitä henkilökohtaisesti. He pitävät kuitenkin yhteyttä puhelinoitoin, sähköpostiviestein, tekstiviestein ja muilla elektronisilla keinoilla. Jokaista jäsentä pyydetään kertomaan heti kooruminjohtajalleen merkittävistä muutoksista henkilökohtaisessa tai perhelanteessa, ja näin juuri vanhin Johnson teki.

Vanhin Johnsonin tapauksessa hänen pappeusjohtajansa oli vanhin Claudio R. M. Costa, joka palveli tuolloin seitsemänkymmenen johtokunnan jäsenenä. Vanhin Costa soitti seuraavana aamuna vanhin Johnsonille, kun tämä oli puhuttelemassa paikallisia johtohenkilöitä. Vanhin Costasta tuntui, että vanhin Johnsonin pitäisi palata kotiin, mutta hän kuunteli tarkkaan, kun vanhin Johnson selitti, miksi hänestä tuntui, ettei hänen vaimollaan ollut hätää ja että hän voisi hoitaa loppuun vaarnan uudelleenjärjestämisen. Vanhin Costa kehotti vanhin Johnsonia jatkamaan työtä samalla kun hän tarkistaisi muutaman asian.

Kun kaikki Aaronin tai Melkisedekin pappeuden koorumin jäsenet otetaan mukaan, veljeyden voima ja henki kehittyy.

Noin kaksi tuntia myöhemmin vanhin Costa soitti vanhin Johnsonille ja kertoi puhuneensa koorumin johtohenkilöiden kanssa tilanteesta. Heistä tuntui, että vanhin Johnsonin pitäisi olla vaimonsa luona. Vanhin Johnsonille ilmoitettiin, että lentoasemalla häntä odotti lentolippu ja että vanhin Carlos H. Amado oli matkalla hoitamaan päätökseen vaaran johtokunnan uudelleenjärjestämisen.

Kun vanhin Johnson saapui sairaalaan, hänelle selvisi, että hänen vaimollaan oli suuret tuskat. Sisar Johnsonin ahdinkoa lisäsi se, ettei hän puhunut samaa kieltä kuin häntä hoitava henkilökunta. Hän tarvitsi aviomiestään. Vanhin Johnsonin koorumin johtohenkilöiden innoitettu, veljellinen huolenpito oli tuonut hänet vaimonsa luo.

”Tunnen, että minusta huolehditaan tässä koorumissa”, vanhin Johnson sanoi, ”ja tuohon huolenpitoon sisältyy

paljon uskoa ja energiaa. Tunnen todella olevani osa koorumia. Uskon, että jos minut joskus kutsuttaisiin vanhinten koorumin johtokuntaan, olisin parempi johtaja sen kokemuksen johdosta, jota olen saanut tässä koorumissa.”

Minä olen samaa mieltä. Se ykseys ja rakkaus, jota näen veljieni keskuudessa, voisi toimia mallina kaikille pappeuskoorumeille. Jos tuota mallia noudatettaisiin, koorumeita ja jäseniä kaikkialla kirkossa siunattaisiin suuresti.

Koorumin voiman lähde

Aaronin ja Melkisedekin pappeuden koorumeissa on suurta voimaa – tai niissä voi olla! Tämä voima on peräisin Jumalan antamasta valtuudesta toimia Hänen nimessään, ja se ilmenee yksittäisten jäsenten todistuksessa, voimassa ja koko sielun käsittävässä omistautumisessa.

Sen seuraus on mahtava: koorumin jäsenistä ja heidän perheistään tulee hengellisesti vahvempia, henkilökohtaisesti varmempia sekä tehokkaampia Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia. Olen nähnyt tämän synergian toiminnassa – muovaamassa merkittävää veljeyttä, jonka vertaista ei ole Herran kirkon ulkopuolella.

Mieleeni muistuu näkemys, jonka esitti kerran presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa. Hän sanoi: ”Olen vuosien myötä oppinut, ettei koorumin vahvuus riipu siitä, montako pappeudenhaltijaa siinä on. Eikä se liioin riipu automaattisesti sen jäsenten iästä eikä kypsyydestä. Sen sijaan koorumin voima riippuu suuressa määrin siitä, kuinka täydellisesti sen jäsenet ovat yhtä vanhurskaudessa.”¹

Kun koorumin jäsenet ovat yhtä vanhurskaudessa, taivaan voimat virtaavat esteettä heidän elämäänsä ja voimistuvat tavassa, jolla he palvelevat toisiaan, perhettä, kirkkoa ja asuinyhteisöään.

Vanhin Stephen L Richards, silloinen kahdentoista apostolin koorumin jäsen, määritteli 76 vuotta sitten, että koorumi on ”ensiksi luokka, toiseksi veljeskunta ja kolmanneksi palveluyksikkö”². Tuo klassinen määritelmä havainnollistuu vaikuttavasti seitsemänkymmenen koorumeissa.

Koorumi luokkana

Joka viikko ne seitsemänkymmenen jäsenet, jotka asuvat Salt Lake Cityn alueella, kokoontuvat koorumin kokoukseen kirkon keskuspaikkaan. Siellä he opettavat vuorotellen toisilleen kirkon oppia, käytäntöjä ja menettelytapoja Opinin ja liittojen luvun 88 mukaan: ”Nimittäkää keskuuteenne opettaja, älköötäkää kaikki puhuko samanaikaisesti; vaan yksi puhukoon kerrallaan ja kaikki kuunnelkoot hänen sanojaan, niin että kun kaikki ovat puhuneet, kaikki olisivat rakentaneet kaikkien sanoista” (OL 88:122).

Nämä kokoukset ovat kallisarvoisia kokemuksia, joissa saadaan innoitusta ja vahvistetaan veljeyttä. Näissä kokouksissa vallitsee toveruuden henki ja tunne keskinäisestä tuesta ja rakkaudesta. Koska kaikki seitsemänkymmenen jäsenet eivät pysty osallistumaan, kokoukset tallennetaan ja tuodaan saataville internetissä niille jäsenille, jotka palvelevat muualla kuin kirkon keskuspaikassa.

Vanhin Don R. Clarke, veljeni koorumissa, kuvasi näitä kokouksia ”opin ja käytännön toteutuksen hengellisiksi juhla-aterioiksi”. Palvellessaan erään kansainvälisen vyöhykkeen johtokunnassa hän sanoi: ”Odotimme [videoiden] katsomista viikoittain vyöhykkeen johtokunnan kokouksessamme. Oli tilanteita, jolloin niissä käsitelty aihe oli juuri se, mihin meidän piti keskittyä.”

Näiden tallennettujen koorumin kokousten sekä sen huolenpidon ansiosta, jota seitsenkymmenet ja heidän perheensä tuntevat saavansa kirkon johtohenkilöiltä ja koorumin veljiltään, ”emme koskaan tunne olevamme eristyksissä”, vanhin Kevin R. Duncan sanoi. ”Palvelemme missä tahansa maailmassa, emme koskaan tunne olevamme yksin.”

Kun kaikki Aaronin tai Melkisedekin pappeuden koorumin jäsenet otetaan mukaan,

veljeyden voima ja henki kehittyy koorumin jäsenten opettaessa toisiaan ja kertoessa erilaisista näkemyksistä. Monissa koorumeissa on useita opettajia, mikä on hyvä käytäntö.

Koorumin johtohenkilöt kautta kirkon voisivat noudattaa seitsemänkymmenen koorumien esimerkkiä. Keksikää keinoja ottaa mukaan ne, jotka eivät kykene osallistumaan koorumin kokouksiin. Kuvitelkaa,

millainen vaikutus puhelinsoitolla voisi olla ylipappiin, joka ei kykene poistumaan kotoaan tai on hoitolaitoksessa. Eikö hän arvostaisi puhelinsoittoa koorumiin kuuluvalta veljeltään,

joka kertoisi, mistä koorumin kokouksessa keskusteltiin? Tekniikka voi suuresti helpottaa tuota jakamista.

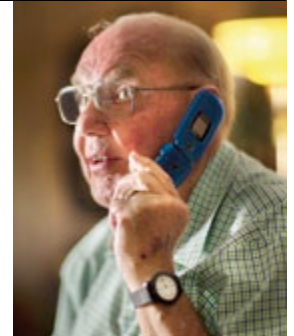
Koorumi veljeskuntana

Koorumin kokouksia voi parantaa myös esityslistalla, joka keskittyy asioihin, jotka todella ovat tärkeitä. Liian usein koorumin juoksevat asiat ja ilmoitukset vievät ajan, joka voitaisiin käyttää paremmin huolenpidon antamiseen ja veljeyden rakentamiseen. Tehokas koorumin esityslista voisi hyvinkin keskittyä niihin kolmeen näkökulmaan, jotka vanhin Richards mainitsi määrittelymässään – luokkaopetukseen, veljeyteen ja palvelemiseen.

Koorumissamme me jaamme sähköpostitse pöytäkirjan ja ilmoitusasiat. Johtokunnan kokouksissamme ensimmäinen asia esityslistallamme on koorumimme jäsenten hyvinvointi. Kysymme, kuka tarvitsee apua. Rukoilemme nimeltä koorumin nykyisten ja vapautettujen jäsenten, heidän lastensa ja lastenlastensa puolesta. Usein esityslistamme

Keksikää keinoja ottaa mukaan ne, jotka eivät kykene osallistumaan koorumin kokouksiin.

Viisaat koorumin johtohenkilöt käyttävät enemmän aikaa oppiin, veljeyden rakentamiseen ja siihen, kuinka koorumi voi tavoittaa ja auttaa muita.

tulee tarkistuksia, jotta voimme keskustella siitä, miten voimme auttaa.

Koorumin juoksevat asiat ja palvelutehtävät tarvitsevat huomiota, mutta viisaat koorumin johtohenkilöt käyttävät vähemmän aikaa päivämääriin ja ilmoituksiin (lähettäkää ne sähköpostitse tai tehkää niistä moniste) ja enemmän aikaa oppiin, veljeyden rakentamiseen ja siihen, kuinka

koorumi voi tavoittaa ja auttaa muita.

Veljeskuntana pappeuskoorumeilla ei ole vertaista maailmassa. Vuosia sitten presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista

apostolin koorumin presidentti, selitti, että ”kun ihminen muinaisina aikoina nimitettiin johonkin tiettyyn ryhmään, hänelle esitettiin valtakirjassa, joka kirjoitettiin aina latinaksi, kyseisen ryhmän velvollisuudet, määriteltiin ne, joiden piti olla ryhmän jäseniä, ja sen jälkeen valtakirjassa olivat aina sanat *quorum vos unum* eli ’joissa haluamme teidän olevan yhtä’”³.

Mikään ei yhdistä ihmissydämiä paremmin kuin Jumalan Henki. Hengen vaikutuksen alaisuudessa sekä koorumin jäsenten vanhurskauden ja yhteisen huolenpidon hengen kannustamina koorumit voivat olla suuren hengellisen voiman lähteenä koorumin jäsenille ja heidän perheilleen sekä muille, joita he palvelevat.

Lisäksi tärkeää on sosiaalinen vuorovaikutus. Vahva koorumi kokoontuu toisinaan yhteen vapaa-ajan toimintoihin, jotka tarjoavat koorumin jäsenille ja heidän perheilleen tilaisuuksia olla tekemisissä toistensa kanssa rennolla ja miellyttävällä tavalla. Yhdessä-olo on tärkeä osa veljeyden rakentamista ja ylläpitämistä.

Koorumi palveluyksikkönä

Monella tapaa se veljeys, joka pappeuskoorumeissa vallitsee, antaa voimaa koorumin tekemälle palvelutyölle. Kun pappeuskoorumit toimivat ykseydessä, veljeyden ja rakkauden henkeä osoittaen, ne voivat saada aikaan ihmeitä.

Mieleeni tulevat jälleen vanhin Paul ja sisar Jill Johnson. He ovat kokeneet joitakin vakavia haasteita perheessä. Heillä on tytär ja nuori tyttärenpoika, jotka ovat sairastaneet syöpää. Kummassakin tapauksessa vanhin Johnsonin koorumin jäsenten rukoukset ja paasto ovat saaneet aikaan ihmeellisen muutoksen.

Pappeuskoorumiin uskollinen palvelutyö on monin verroin siunauksena kirkolle ja niille paikkakunnille, joissa on kirkon yksiköjä. Tuosta palvelutyöstä tulee vaikuttavaa, kun koorumin jäsenet yhdistävät voimansa ja osoittavat vanhurskasta, Kristuksen kaltaista rakkautta.

Olen usein pannut merkille, että voima ja rakkaus edellyttävät uhraamista, johon osallistuvat suurelta osin myös seitsenkymmenten vaimot. Useita vuosia sitten kävin vanhin Claudio ja sisar Margareth Costan luona heidän palvellessaan Bogotassa Kolumbiassa. Päivällisen jälkeen yhtenä iltana Costat kävivät videokeskustelua verkkoyhteyden välityksellä muutamien lapsenlastensa kanssa. Vanhin Costan tulkatessa minulle keskustelua sain tietää, että lapsenlapset käyttivät sisar Costasta nimitystä ”tietokonemummi”. Keskustelun lopussa kaksi lapsenlapsista, 2- ja 4-vuotiaat, halasivat tietokoneen monitoria antaen sisar Costalle halauksen. Sisar Costa kertoi minulle myöhemmin, että lapsenlapset luulivat, että hän ja vanhin Costa asuvat tietokoneen sisällä.

Se, ettei ole tärkeissä tapahtumissa lähellä lapsia eikä lastenlapsia, on erityisen vaikeaa äideille ja isoäideille. He kuitenkin palvelevat,

koska he rakastavat Herraa ja tuntevat olevansa osallisia aviomiehensä tehtävässä.

”Vaimomme osallistuvat työhön merkittävin tavoin”, vanhin Duncan huomauttaa. ”Sen lisäksi että he tukevat aviomiehiään näiden raskaan kuorman kantamisessa, he ovat myös innoittavalla tavalla vuorovaikutuksessa jäsenten ja johtajien kanssa kautta maailman. Vaimomme ovat todellisia esimerkkejä pyhittäytymisestä iloisin mielin.”

Sellaisella ykseydellä seitsenkymmenten ja heidän vaimojensa keskuudessa on suurta voimaa. Muistan, kun olin hoitamassa erästä tehtävää Japanissa. Matkustin kaupungista toiseen vanhin Yoon Hwan ja sisar Bon Choin kanssa, jotka palvelivat tuolloin Aasian pohjoisen vyöhykkeen johtokunnassa. Tiesin erästä ongelmasta heidän kotimaassaan Koreassa ja otin asian esiin. Kyselyni hieman tarkemmin asiasta sisar Choilta, hän kertoi minulle, kuinka vakava ongelma oli. Sitten hän esitti ehdotuksia, jotka osoittautuivat äärimmäisen hyödyllisiksi ratkaisun löytymisessä.

Presidentti Thomas S. Monson on muistuttanut meille: ”Veljet, maailma tarvitsee teidän apuanne. On jalkoja, joita tukea, käsiä, joihin tarttua, mieliä, joita rohkaista, sydämiä, joita innoittaa, ja sieluja, joita pelastaa. Iankaikkisuuden siunaukset odottavat teitä. Teillä on etuoikeus olla pappeuden palvelutyön näyttämöllä osallistujina eikä katselijoina.”⁴

Todellinen veljeys on tosiaankin jumaluuden mitta. Mitä

lähemmäs me pääsemme tuota ihannetta, sitä lähemmäs me pääsemme jumalallisuutta. Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat niin yhtä rakkaudessa, hengellisessä voimassa ja tiedossa, että pyhissä kirjoituksissa sanotaan Heidän olevan yksi Jumala (ks. 2. Nefi 31:21; 3. Nefi 11:27, 36; Joh. 17:21–23). Herra on siunannut meitä pappeuskoorumeilla valmentakseen osaltaan meitä sellaisessa ykseydessä, jota kuvaillaan lempeästi Moosian kirjassa: ”Heidän sydäntensä tulee olla yhteen liittyneinä ykseydessä ja rakkaudessa toisiaan kohtaan” (Moosia 18:21).

Rukoukseni on, että jokainen koorumin johtohenkilö ja jäsen pyrkii tavoittamaan kunkin veljen ja saamaan selville hänen ja hänen perheensä tarpeet. Tämän keskeisen tehtävän toteuttamisessa auttaisi se, että varaisimme tietyn sunnuntain joka viikko koorumin kokouksissa keskustellaksemme siitä rukoillen. Kun tarpeet tiedetään, koorumin jäsenet kykenevät löytämään keinoja olla siunaukseksi ihmisten elämässä ja käyttää runsaammin taivaan voimia lisäten näin hengellistä voimaa pappeuskoorumeissa. ■

Lisää ideoita kooruminne vahvistamiseksi on Henry B. Eyringin puheessa ”Hoitakaa heidän haavansa”, Liahona, marraskuu 2013, s. 58.

VIITTEET

1. ”Pappeuskoorumi”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 43.
2. Julkaisussa Conference Report, lokakuu 1938, s. 118.
3. Ks. *Kuninkaallinen papisto*, Melkisedekin pappeuden oppikirja, 1975–1976, s. 165.
4. Ks. ”Pelastamaan”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 57.

SEITSENKYMMEN – PALVELEMISEN PERINTÖ

Seitsenkymmenen virka on pappeus-tehtävä olla Jeesuksen Kristuksen todistaja ja auttaa Herran profeettoja. Kun johtamisen kuorma tuntui

Mooseksesta ylivoimaiselta, Herra käski hänen koota ”Israelin vanhimmista seitsemänkymmentä miestä, – – [niin] siirrän sinusta heihin sitä henkeä, jonka olet saanut. Näin he voivat auttaa sinua huolehtimaan kansasta.” (4. Moos. 11:16–17.)

Myöhemmin palvelutyössään kuolevaisuudessa Vapahtaja

”valitsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellensä” (Luuk. 10:1, vuoden 1938 suomennos).

Tänä aikana Herra kutsuu jälleen seitsenkymmenet toimimaan ”Herran nimessä kahdentoista – – johdolla

kirkon vahvistamiseksi ja sen kaikkien asioiden johtamiseksi kaikkien kansakuntien keskuudessa” (OL 107:34). Heitä johtaa seitsemän johtajaa. Herra on osoittanut, että seitsenkymmeniä voidaan kutsua niin paljon kuin kirkon tarpeet edellyttävät. (Ks. OL 107:93–96.)

PUOLITOISTA MINUUTTIA SATEESSA

Varttuessani olin sellainen kaveri, josta ei tarvinnut olla huolissaan. Olin ollut aktiivinen kirkossa koko elämäni. Olin ollut pappeuskoorumieni ja seminaariluokkieni johtaja. Osallistuin jokaiseen nuorisokonferenssiin, tempelimatkaan, partiotapahtumaan ja toimintailtaan. Minulla oli myös todistus evankeliumista. Mutta kun minusta sitten tuli pappien koorumimme jäsen, minulla oli vaikeaa, vaikka kukaan ei tiennyt sitä. Olinhan minä se kaveri, josta ei tarvinnut olla huolissaan.

Noina ensimmäisinä viikkoina ja kuukausina koorumissa toimin samoin kuin aina: kävin kirkossa,

toimintaillassa ja partiotoiminnoissa. Sisimmässäni kävin kuitenkin kampaailua. Minusta ei tuntunut, että olin osa ryhmää tai että muut nuoret miehet halusivat minut mukaan. Halusin kiihkeästi kuulua joukkoon.

Ajan kuluessa minulla oli kysymyksiä ja epäilyksiä siitä, halusinko kuulua koorumiin. Mutta pysyin aktiivisena kärsien hiljaa ja toivoen, että jokin tai joku auttaisi minua tuntemaan, että olen tervetullut.

Isäni ja minä olimme saaneet juuri korjattua kuntoon ensimmäisen auton, kauniin vuosimallin 1967 Ford Mustangin. Veli Stay, Nuorten Miesten

johtajani, kyseli siitä minulta aika ajoin. Ajattelin, että hänen kysymyksensä osoittivat hänen kiinnostuksensa klassikkoautoon – eivät nuoreen mieheen.

Kaikki se muuttui eräänä sateisena iltana toimintaillan jälkeen. Kaatosateesta johtuen veli Stay ajoi meidät kaikki kotiin kirkosta vieden minut viimeisenä. Kun hän näki sinisen Mustangini kotini edessä, hän alkoi kysellä siitä. Tarjouduin näyttämään hänelle moottorin, jota olin korjannut tuntikausia.

Veli Stay ei tiennyt juuri mitään autoista, ja hänellä oli vaimo ja pieni poika kotona odottamassa. Silti hän seisoi pimeässä ja sateessa katsomassa hädin tuskin näkyvää autonmoottoria. Sillä hetkellä tajusin, ettei hän tehnyt sitä, mitä teki, nähdäkseen klassikkoauton – hän teki sen, koska hän välitti minusta.

Tuon sateessa seisotun puolentoista minuutin johdosta sain sen, mitä kaipaasin. Tunsin viimeinkin olevani tervetullut. Äänettömiin rukouksiini oli vastattu.

Sen jälkeen olen ollut tempelissä, palvellut lähetystyössä, valmistunut korkeakoulusta ja yrittänyt pitää liittoni. Veli Stay ei ehkä muista tuota hetkeä, mutta minä en unohda sitä koskaan.

Meillä kaikilla on vaikeuksia, mutta me kaikki voimme löytää ylimääräiset puolitoista minuuttia joka päivä osoittaaksemme rakkautta yhdelle Jumalan lapsista. Se saattaa olla juuri se ratkaiseva tekijä – jopa sille, josta ajattelemme, ettei meidän tarvitse olla huolissamme. ■

Jason Bosen, Utah, USA

Veli Stay ei tiennyt juuri mitään autoista, mutta silti hän seiso pimeässä ja sateessa katsomassa hädin tuskin näkyvää autonmoottoria.

VALOMME PIMEÄSSÄ

Perheemme oli juuri kokenut tuhoisan talopalon, ja me kaikki kahdeksan asuimme väliaikaisessa kolmen makuuhuoneen parakissa etupihallamme. Perheessämme oli haasteita ja epäsovua.

Mieheni ei ollut tuohon aikaan aktiivinen kirkossa. Kaksi teini-ikäistä poikaamme tekivät valintoja, jotka johtaisivat ainoastaan murheeseen. Samaan aikaan minä palvelin seurakuntamme Nuorten Naisten johtajana, ja muutamilla nuorista naisista oli ongelmia vakavien kiusausten johdosta. Myös osalla heidän vanhemmistaan oli vaikeaa, eivätkä he sen vuoksi auttaneet tyttäriään tänä ratkaisevana aikana.

Tiesin, että nuo nuoret naiset tarvitsivat minua auttamaan heitä heidän hengellisten maamiinojensa ohi. Tiesin, että kuusi poikaani tarvitsivat minua. Tiesin, että hyvä aviomieheni

oli riippuvainen voimistani. Silti ympärilläni tuntui olevan pelkkää pimeyttä, ja tunsin itseni tyhjäksi, heikoksi ja kykenemättömäksi johtamaan näitä rakkaita ihmisiä turvaan.

Myöhään yhtenä iltana keinuttaessani poikavauvaamme väliaikaisen kotimme hiljaisuudessa ajatukseni kääntyivät niihin, joiden vuoksi minun oli oltava vahva. Tunsin läpitunkevan pimeyden, joka ympäröi heitä. Ahdistuksessani minä rukoilin koko sydämeistäni, että taivaallinen Isä näyttäisi minulle tavan auttaa heitä riittämättömyydestäni huolimatta. Hän vastasi heti ja näytti minulle tavan.

Olin näkevinäni itseni seurakuntamme suuressa juhlasalissa, jossa ei ollut ikkunoita. Oli myöhäinen ilta, eikä missään ollut pienintäkään valonpilkahdusta. Sitten sytytin pikkuruisen syntymäpäiväkakkukynttilän. Se näytti aivan mitättömältä, ja silti tuon

vähäisen valon voima riitti karkottamaan pimeyden.

Siinä oli vastaukseni! Meitä maailmassa ympäröivän pimeyden *määrällä* ei yksinkertaisesti ole merkitystä. Valo on iankaikkista ja on suunnattoman paljon voimakkaampaa kuin pimeys (ks. 2. Kor. 4:6; Moosia 16:9; OL 14:9). Jos me pysymme kelvollisina saamaan jatkuvasti Pyhän Hengen toveriksemme, sielumme voi heijastaa riittävästi valoa karkottamaan minkä tahansa määrän pimeyttä, ja tuo meissä oleva valo vetää muita puoleensa.

Muuta minun ei tarvinnut tietää. Tuo yksinkertainen oivallus on kantanut minua kuluneet 25 vuotta, koska olen tiennyt, että Herran avulla ja johdatuksella me voimme tehdä – ja olla – kaikkea sitä, mitä Hän tarvitsee meidän tekevän ja olevan tässä pimeyden maailmassa. ■

Susan Wyman, Georgia, USA

Myöhään yhtenä iltana keinuttaessani poikavauvaamme väliaikaisen kotimme hiljaisuudessa ajatukseni kääntyivät niihin, joiden vuoksi minun oli oltava vahva.

VIESTINI TAIVAALLISELTA ISÄLTÄ

Olin mennyt juuri naimisiin ja olin melko uusi kirkon jäsen, kun muutin mieheni kanssa Englantiin. Vaikka olin oppinut englantia koulussa, voimakasta japanilaista ääntämystäni oli vaikea ymmärtää, ja minulla oli vaikeuksia käsittää brittiläistä korostusta.

Mieheni ja minä olimme kirkon jäseniä, mutta naimisiin mentyämme emme olleet vielä täysin kääntyneet. Lähdimme aina kotiin sakramenttikokouksen jälkeen sen sijaan että olisimme jääneet kirkkoon muihin kokouksiin. Emme halunneet ottaa vastaan mitään kirkon tehtäviä.

Auttaakseen minua olemaan enemmän mukana kirkon toiminnassa eräs Apuyhdistyksen johtohenkilö soitti kerran ja kysyi, kertoisinko jotakin itsestäni seuraavassa arki-iltana pidettävässä Apuyhdistyksen kokouksessa.

Kun Apuyhdistyksen johtohenkilö halasi minua, tunsin saavani lohtua.

Suostuin olemaan mukana, mutta koska englannin kielen taitoni oli rajallinen, en ymmärtänyt, että tarkoitus oli, että toisin näytillä joitakin tavaroita.

Kun tulin kokoukseen, tajusin heti, mitä minun oli odotettu tekävän. Esille oli laitettu kolme pöytäpöytäliinoinen ja kukkineen. Niiden yläpuolella oli kyltti, jossa luki: ”Tutustumme sisäriin”. Yhdessä pöydistä oli teksti ”Sisar Tuckett”. Mutta minä en ollut tuonut mitään, mitä olisi voinut laittaa pöydälle. Yritin kätkeä kyöneleet, jotka kihosivat silmiini.

Olin jo surullinen aina sakramenttikokoukseen osallistuessani, koska en ymmärtänyt kaikkea, mitä sanottiin. Ajattelin usein: ”Miksi olen täällä?” Kun sitten saavuin siihen Apuyhdistyksen kokoukseen ja tajusin virheeni, minusta

tuntui, ettei minun pitäisi enää käydä kirkossa. Toivoin, että voisin kadota, mutta minun oli kerrottava Apuyhdistyksen johtohenkilölle, etten ollut valmistautunut.

”Anteeksi”, sanoin. ”En ymmärtänyt, eikä minulla ole mitään, mitä laittaa pöydälleni.”

Hän katsoi minua mitä ystävällisimmän ja sanoi: ”Ei sillä ole väliä – olen vain iloinen siitä, että olet täällä.” Sitten hän halasi minua.

Tunsin saaneeni lohtua, ja Henki kertoi minulle, että se, mitä hän oli sanonut, oli viesti taivaalliselta Isältä – että Hän rakasti minua ja oli iloinen siitä, että olin siellä. En ymmärtänyt englantia kovin hyvin, mutta Henki auttoi minua ymmärtämään hänen viestinsä.

Tuon tunteen johdosta päätökseni muuttui heti. Sanoin itselleni: ”Jos taivaallinen Isä rakastaa minua niin paljon ja haluaa minun tulevan kirkkoon, niin minä tulen, olipa se kuinka vaikeaa tahansa.”

Siitä hetkestä lähtien mieheni ja minä osallistuimme kaikkiin kirkon kokouksiin. Minä päätin myös oppia englantia. Vähitellen ymmärsin englantia paremmin ja opin puhumaan sitä.

Olen kiitollinen sisaresta, joka toi viestin taivaalliselta Isältä tuona ratkaisevana hetkenä elämässäni. Nyt 15 vuotta myöhemmin palvelen piirin Apuyhdistyksen johtokunnassa englanninkielisessä piirissä Japanissa ja kirkko on kouluttanut minut tulkiksi. ■

Terumi Tuckett (ja Jill Campbell), Japani

PUOLUSTIN USKOANI

O opiskellessani ensimmäistä vuotani korkeakoulussa silmäni avautuivat sille tosiseikalle, että elämäni opiskelijana ei olisi niin suojattua kuin aiemmin, eikä sitä, mikä oli minulle rakasta, hyväksyttäisi.

Huomasin, että erotuin joukosta kieltäytyessäni osallistumasta toimintoihin, joiden tiesin olevan minulle vahingollisia fyysisesti tai vahingoittavan suhdettani taivaalliseen Isään. Pelkäsin kuitenkin muiden arvostelevan sitä, että olen kirkon jäsen, ja siksi välttelin aihetta.

Kerran eräällä iltapäiväluennolla opettaja johti keskustelua siitä, kuinka nuoret kehittyvät jatkuvan syrjinnän keskellä. Eräs tyttö takanani sanoi, että keskustelu sai hänet ajattelemaan mormoneja. Säpsähdin, koska kun kirkko tuli puheeksi luokassa, se johti yleensä sopimattomiin kommentteihin.

Kun valmistauduin alentaviin huomautuksiin, opettaja kysyi, oliko luokassa ketään myöhempien aikojen pyhää. Kysymyksestä typertyneenä silmäilin ympärilleni huoneessa vain huomatakseni, että kaikki muut tekivät samoin. Ennen kuin ehdin ajatella tarkemmin, käteni kohosi mukavalta paikaltaan pulpetilta. Kuulin kuiskausten kiirivän kautta luokan.

”Yksi”, opettaja sanoi. Sana kaikui korvissani. Pitkän hiljaisuuden jälkeen minua pyydettiin ottamaan kantaa väittelyyn siitä, ovatko myöhempien aikojen pyhät kristittyjä. Kysymys ei ollut minulle uusi, ja valmistauduin vastaamaan.

”Me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa [ja] me

saarnaamme Kristuksesta” (2. Nefi 25:26), vastasin itsevarmasti. ”Me olemme todellakin kristittyjä.”

Kuiskailu loppui, mutta tunsin kaikkien katsovan minua. Ajattelin, että tuntisin olevani yksin. Sen sijaan tuntui aivan kuin Vapahtaja olisi istunut vieressäni ja laskenut kätensä kädelleni. Millään muulla ei ollut väliä, sillä olin täynnä iloa, joka vahvisti todistustani Hänestä. Olin puolustanut uskoani.

Kerroin luokalle lisää siitä, miksi myöhempien aikojen pyhät ovat kristittyjä. Sitten ajattelin tilannetta, jolloin presidentti Thomas S. Monson kertoi evankeliumista bussimatalla. Tuon kokemuksen perusteella hän kannusti jäseniä olemaan ”aina rohkeita

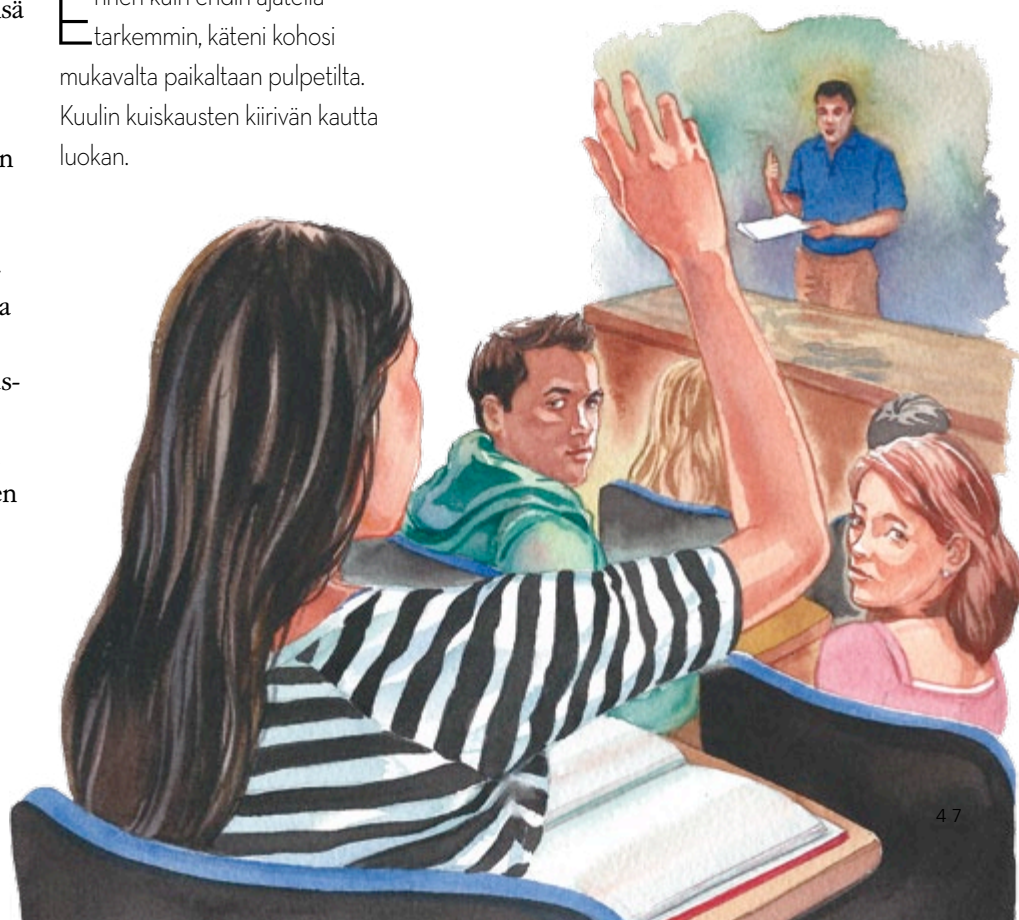
Ennen kuin ehdin ajatella tarkemmin, käteni kohosi mukavalta paikaltaan pulpetilta. Kuulin kuiskausten kiirivän kautta luokan.

ja valmistautuneita puolustamaan sitä, mihin me uskomme”¹. Kun mietin hänen sanojaan, tajusin, että olin tehnyt jotakin sellaista, mitä pelkäsin eniten.

En tiedä, muuttivatko sanomani asiat kenenkään mielipidettä kirkosta, mutta meidän ei tarvitse pelätä sitä, että puolustamme evankeliumia ja kerromme siitä – missä sitten olemmekin. Vaikka emme olisi siunaukseksi kenellekään toiselle, me vahvistamme aina omaa todistustamme ja suhdettamme taivaalliseen Isään. ■
Karlina Peterson, Idaho, USA

VIITE

1. ”Uskalla seistä yksin”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 67.

PUHU, KUUNTELE JA **RAKASTA**

**Kommunikoitko
tehokkaasti puolisesi
kanssa? Näiden kol-
mentyyppisten keskus-
telutapojen ymmär-
täminen voi auttaa
sinua vahvistamaan
suhdetanne.**

Mark Ogletree

Työssäni avioliitto- ja perhe-
neuvojana tapaan usein
aviopareja auttaakseni heitä
korjaamaan tai vahvistamaan suh-
dettaan. Kerran tapasin naisen,
joka oli ollut naimisissa miehensä
kanssa vain muutaman kuukauden
ja joka kertoi minulle, että heillä oli
vakavia kommunikointiongelmia.
Puhuttuani aviomiehen kanssa
panin merkille, että hän oli itse
asiassa taitava kommunikoidaan –
paitsi vaimonsa kanssa.

Olen oppinut vuosien varrella, että
terve kommunikointi vaikuttaa sekä
sydämeen että mieleen. Jos voimme
kommunikoida paremmin – eli sel-
keämmin ja johdonmukaisemmin
– silloin voimme luoda syvempiä
emotionaalisia yhteyksiä, ratkaista
ristiriitoja ja vahvistaa siteitä avio-
suhteessamme. Seuraavana on muu-
tamia tapoja, joilla kukin meistä voi
parantaa kommunikointinsa laatua
ihmissuhteissaan.

Keskustele merkityksellisesti

Tri Douglas E. Brinley, kirkon
jäsen, joka on asiantuntija avioliittoon
ja vanhemmuuteen liittyvissä asioissa,
kirjoitti kolmesta kommunikoinnin
tasosta ihmissuhteissa: pinnallinen,
henkilökohtainen ja vahvistava.
Näiden kolmen välillä täytyy olla
tasapaino, jotta aviomiehen ja vaimon
välille syntyisi syvälinen side.¹

Pinnallinen

Kommunikointi, joka on tasol-
taan pinnallista, on informatiivista

ja riidatonta ja riskitekijöiltään
vähäistä. Jokainen aviopari käyttää
jonkin verran aikaa tällaiseen kom-
munkointiin, kun he sopivat aikatau-
luista, keskustelevat säästä tai kom-
mentoivat polttoaineen hintoja. Vaikka
tällainen kommunikointi on tarpeel-
lista, he eivät löydä syvällistä suhdetta
ja yhteistä sidettä, mikäli suurin osa
kommunikoinnista jää pinnalliseksi.

Pinnallinen kommunikointi voi
syrjäyttää syvälliset ja merkitykselliset
keskustelut. Jos aviopuolisot kierte-
levät syvempiä aiheita, joista pitäisi
keskustella, he eivät koskaan opi
ratkaisemaan ristiriitoja tai tuntemaan
yhteenkuuluvuutta. Aviopuolisot
luovat läheisen suhteen, kun he
keskustelevat asioista, joilla on merki-
tystä – eivät asioista, joilla ei ole. Olen
nähty vastaanotollani monia aviopa-
reja, jotka ovat yrittäneet säilyttää suh-
teensa pitämällä kommunikointinsa
pinnallisena. Välttämällä tärkeimpiä
asioita (ks. Matt. 23:23) he ovat itse
asiassa tuhonneet avioliittonsa.

Henkilökohtainen

Henkilökohtaisessa kommunikoin-
nissa kerrotte toisillenne kiinnostuk-
senne kohteista, unelmistanne, into-
himoistanne, uskonkäsityksistänne ja
tavoitteistanne. Puhutte myös avoi-
mesti peloistanne ja vajavuuksistanne.
Kaikista näistä asioista kommunikoiminen
Kristuksen kaltaisella tavalla on
yksi keino, jolla avioparit kytkeytyvät
yhteen ja vahvistavat suhdettaan.
Vanhin Marvin J. Ashton (1915–1994)
kahdentoista apostolin koorumista

on opettanut: ”Kommunikoidaan on
enemmän kuin sanojen lausumista.
Se on *viisasta* tunteiden, ajatusten
ja huolien kertomista. Se on itsensä
paljastamista kokonaan.”²

Olette luultavasti keskustelleet
tällä tasolla, kun olette seurustelleet.
Tällä tasolla miehet ja naiset rakas-
tavat toisiinsa. Kun kerrot edelleen
siitä, mikä on tärkeää, sinä ja puo-
livosi tunnette kumpikin itsenne
ymmärretyiksi, toivotuiksi, arvoste-
tuiksi ja tarvituiksi. Kun opit vahvis-
tamaan sitä, mitä puolivosi kertoo
– osoittaen, että se, mitä hän sanoo,
on tärkeää sinulle – edistyt seuraavalle
kommunikoinnin tasolle.

Vahvistava

Aviomiehellä ja vaimolla on
vakava velvollisuus rakastaa toi-
nen toistaan ja huolehtia toisis-
taan.³ Avioliittoasiantuntijat Sandra
Blakeslee ja Judith S. Wallerstein ovat
kirjoittaneet: ”Avioliitto, joka ei tar-
joa hoivaa ja vahvistavaa lohtua, voi
kuolla emotionaaliseen aliravitsemuk-
seen.”⁴ Vahvistava kommunikointi on
kohottavaa, parantavaa, hoivaavaa ja
kohteliasta. Tällaisessa kommunikoin-
nissa me kehumme ja kiitämme niitä,
joista välitämme. Melkein jokainen
ihmissuhde kukoistaa, jos siinä on
terveellinen annos vahvistamista.

Vahvistaminen alkaa niin, että
kiinnität huomiota siihen, mitä puo-
livosi sanoo, ja se sisältää sellaisten
ideoiden ja ajatusten ilmaisemista,
jotka ovat kohottavia ja parantavia.
Etsi hyvää puolivosistasi ja kerro se

Kun neuvon aviopareja, piirrän taululle ympyrän ja pyydän heitä tekemään ympyrädiagrammin sen perusteella, kuinka paljon aikaa he käyttävät pinnalliseen, henkilökohtaiseen ja vahvistavaan kommunikointiin. Useimmat avioparit, joiden avioliitto on vaikeuksissa, käyttävät lähes 50 prosenttia ajastaan pinnalliseen kommunikointiin ja vähemmän kuin 5 prosenttia ajastaan vahvistavaan kommunikointiin. Terve tasapaino on kommunikoida 25 prosenttia ajasta pinnallisella tasolla, 50 prosenttia ajasta henkilökohtaisella tasolla ja 25 prosenttia vahvistavalla tasolla.

Epätervettä kommunikointia

Tervettä kommunikointia

SELITYKSET

- Henkilökohtainen
- Pinnallinen
- Vahvistava

hänelle. Jos puolisoillasi on ollut vaikea päivä, voit vahvistaa häntä kuuntelemalla ja lohduttamalla. Voit sanoa: ”Kurjaa, kun sinulla oli huono päivä. Kerro lisää siitä, mitä tapahtui” tai ”Mitä minä voin tehdä, että loppupäiväsi olisi parempi?” Voit kenties sanoa: ”Ymmärrän, miksi päiväsi oli niin vaikea, mutta luotan älykkyyteesi ja työmoralaasi. Tiedän, että kykenet ratkaisemaan sen ongelman.” Sellaiset kommentit osoittavat, että tunnet myötätuntoa puolisoasi ahdistusta kohtaan ja välität hänestä. Kun sanallisesti tunnistat puolisoasi tunteita, pelkoja, ajatuksia tai huolia, kommunikoi vahvistavasti ja välität arvonantoa, rakkautta ja kunnioitusta.⁵

Harjoittele kuuntelutaitoa

Paras kommunikointitaito on olla tehokas kuuntelija. Yksi suurimmista rakkaudenosoituksista avioliitossa on se, että todella keskityt puolisoosi ja kuuntelet häntä – todella kuuntelet – riippumatta siitä, mitä itse haluat sanoa. Kuulluksi tuleminen on samankaltaista kuin tulla rakastetuksi. Itse asiassa kuulluksi tuleminen on yksi arvostuksen ja vahvistamisen tärkeimmistä muodoista. Kuuntelemalla sanomme puolisollemme: ”Olet tärkeä minulle, minä rakastan sinua ja se, mitä sinulla on sanottavaa, on tärkeää.”

Avioliitossa kuuntelemisen tavoitteena ei pitäisi olla tiedon hankkiminen vaan ymmärryksen saaminen. Kun todella ymmärrät puolisoasi, näet asiat siten kuin puolisoasi ne näkee. Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista on opettanut,

että aviomiehen ja vaimon tulee oppia kuuntelemaan puolisoaan ja kuunnella oppiakseen toisiltaan⁶. Tehokas kuunteleminen auttaa meitä panemaan syrjään oman tahtomme ja ylpeytemme ja löytämään sielunkumppanuuden puolisoamme kanssa.

Vanhin Joe J. Christensen, entinen seitsemänkymmenen koorumin jäsen, on neuvonut: ”Varatkaa aikaa puolisonne kuuntelemiseen. Varatkaa aikaa säännöllisesti. Keskustelkaa keskenänne ja arvioikaa, millainen aviopuoliso olette.”⁷ Ajan varaaminen puhumiseen paikassa, jossa ei ole häiriötekijöitä, auttaa ongelmien ratkaisemisessa. Huolehdi siitä, että olet myönteinen, säilytä Kristuksen kaltaisen käytös ja vältä keskeyttämistä puolisoasi, kun hän puhuu sinulle.

Sanattomia vihjeitä

Yksi osa kommunikointia, johon ei aina kiinnitetä huomiota, on sanaton kommunikointi. Se, mitä sanot ja kuinka sen sanot, on tärkeää, mutta niin on kehonkielekin. Katsotko puolisoasi silmiin, kun hän puhuu sinulle? Pyöritteletkö silmiäsi, kun hän

kertoo sinulle, että hänellä oli raskasta töissä? Osoittavatko kasvoniilmeesi kiinnostusta ja vilpittömyyttä vai ilmaisevatko ne kyllästyneisyyttä ja ärtymystä? Osoitatko rakkauttasi fyysisellä kiintymyksellä? Joskus halaus tai hymy voi välittää rakkautesi paremmin kuin sanat. Olipa keskustelu minkätyyppistä hyvänsä – käsittelipä se tuoreinta uutista tai elämäsi päämääriä – myönteinen kehonkieli voi tehostaa vahvistavaa kommunikointia ja lujittaa suhdettanne.

Noudata Vapahtajan tapaa kommunikoida

Kun ryhdyt merkitykselliseen keskusteluun puolisoasi kanssa, ohjaa tekojasi ja sanojasi noudattamalla Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä. Hänen kommunikointinsa muiden kanssa säteili rakkautta, välittämistä ja huolenpitoa. Hän puhui lempeästi ja rakasti puhtaasti. Hän osoitti myötätuntoa ja antoi anteeksi. Hän kuunteli tarkkaavaisesti ja osoitti rakkautta. Samalla tavoin jos me haluamme ihmisuhteidemme kohentuvan, meidän on opittava puhumaan

myönteisellä tavalla, joka kohottaa ja rakentaa lähellämme olevia.

Kun tapaan aviopareja, pyydän usein heitä analysoimaan kommunikointitapojaan ja parantamaan niitä. Kun he ovat toteuttaneet suhteessaan merkityksellisten keskustelujen periaatteita, olen nähnyt muutoksia kohti terveempää avioliittoa. Puolisosi ymmärtäminen, sellaisen ympäristön luominen, joka edistää avointa kommunikointia ja asioiden ilmaisemista, sekä kiintymyksen ja ihailun osoittaminen ovat avaimia vahvempaan suhteeseen ja onnellisempaan avioliittoon. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. Ks. Douglas E. Brinley ja Mark D. Ogletree, *First Comes Love*, 2002, s. 123–126.
2. Ks. ”Perheen keskinäinen ajatustenvaihto”, *Valkeus*, lokakuu 1976, s. 46.
3. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
4. *The Good Marriage: How and Why Love Lasts*, 1995, s. 240.
5. Douglas E. Brinley, *Strengthening Your Marriage and Family*, 1994, s. 153–154.
6. Ks. ”Kuunnelkaa oppiaksenne”, *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 22.
7. ”Avioliitto ja suuri autuuden suunnitelma”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 64.
8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1998, s. 23–24.

PARANNA SUHDETTASI TAIVAALLISEEN ISÄÄN

Kun otat käyttöön näitä kommunikoinnin periaatteita avioliitossasi, haluat kenties myös soveltaa niitä suhteeseesi taivaalliseen Isään. Monet ihmiset kommunikoivat Jumalan kanssa pinnallisesti. Jos rukoilet velvollisuudesta tai käytät rutiininomaisia ilmauksia, sinun voi olla vaikeaa saada yhteys taivaalliseen Isään ja Hän voi tuntua etäiseltä. Kommunikointi Jumalan kanssa ei ole samaa kuin vain puhuminen Hänelle. Presidentti Joseph F. Smith (1838–1918) on opettanut: ”Meidän ei tarvitse vedota Häneen monisanaisesti. Meidän ei tarvitse väsyttää Häntä pitkien rukouksin. – Kohotkoon rukous kaikesta sydäimestä; älköön se olko sanoja, jotka ovat kangistuneet yleisen käytännön totunnaisiin kaavoihin, sanoja,

joiden käyttöön ei sisälly ajatusta eikä tunnetta.”⁸ Kerrotko taivaalliselle Isällesi sisimmistä uskonkäsityksistäsi, tunteistasi ja haluistasi? Oletko kertonut Hänelle salaisista tavoitteista, joita on sydämessäsi? Voitko vuodattaa Hänelle sydämesi? Ja harjoitteletko Hänen vastaustensa kuuntelemista?

Vilpittömien, nöyrässä rukouksessa lausuttujen sanojen avulla voit luoda syvemmän yhteyden taivaalliseen Isääsi. Hänen neuvojensa kuunteleminen ja noudattaminen rikastuttaa ja vahvistaa suhdettanne. Ilmaisemalla kiitollisuutesi yksityiskohtaisesti siunauksista, elämällä evankeliumin mukaan ja tulemalla enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaiseksi osoitat rakkautesi taivaallista Isää kohtaan.

**Vanhin
Robert D. Hales**

kahdentoista
apostolin
koorumista

TEMPPELIN SIUNAUKSIA

Temppelein pelastavat toimitukset ovat välttämättömiä iankaikkiselle onnensuunnitelmalle – ja jopa sen keskipiste.

Temppeleiendaumentin siunaukset ovat yhtä välttämättömiä meille jokaiselle kuin oli kas-teemme. Tästä syystä meidän täytyy valmistautua, niin että voimme olla puhtaita astumaan Jumalan temppeliin. Temppeleilyö on mahdollisuus toimittaa omat henkilökohtaiset endaumentimme ja liittomme eläville ja myös toimittaa nämä samat toimitukset kuolleiden lunastukseksi. Tästä syystä meitä käsketään pyhissä kirjoituksissa rakentamaan temppeleitä ja valmistautumaan elämässämme niin, että olemme kelpoisia osallistumaan pyhiin temppeleitoimituksiin ja liittoihin.

Meille on opetettu pyhissä kirjoituksissa, että se, että Herra vaatii meiltä henkilökohtaista kelpoisuutta päästäksemme temppeliin ja että otamme siellä päällemme pyhiä liittoja, on yksi suurimmista siunauksista, mitä voimme kuolevaisuudessa saada. Kun sitten olemme ottaneet päällemme liitot temppeleissä, kuuliaisuutemme elää noiden liittojen mukaan päivittäin on

osoitus uskostamme, rakkaudestamme, omistautumisestamme ja hengellisestä sitoutumisestamme kunnioittaa taivaallista Isäämme ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta, ja se valmistaa meitä elämään Heidän kanssaan iankaikkisuuksissa. Temppelein pelastavat toimitukset ovat välttämättömiä iankaikkiselle onnensuunnitelmalle – ja jopa sen keskipiste.

Pyhä temppeleli

Meidän on hankittava todistus ja kunnioittava tunne siitä, että temppeleli on Herran huone. Temppeleli on todellakin paikka, jossa ihminen on ”maailmassa mutta ei maailmasta”. Kun sinulla on huolia ja sinun on tehtävä ratkaisevia päätöksiä, jotka painavat raskaana mieltäsi ja sieluasi, voit viedä huolesi temppeleliin ja saada hengellistä johdatusta.

Meille opetetaan, ettei minkään epäpuhtaan pidä päästä temppeleliin, jotta säilyttäisimme temppelein pyhyden, niin että temppeleli säilyisi puhtaana, ja

kutsuisimme Hengen siunaamaan niitä, jotka tulevat pyhään temppeleliin saamaan toimituksensa ja solmimaan liittonsa. Kunnioituksen tunne temppeleissä on keskeinen tekijä sellaisen ilmapiirin luomiseksi, että Henki voi vallita siellä jokaisen päivän jokaisena tuntina.

Kun olin poika, isäni toi minut Long Islandista New Yorkista Yhdysvalloissa kävelemään Suolajärven temppelein alueella Salt Lake Cityssä, koskettamaan temppeleliä ja keskustelemaan temppelein tärkeydestä elämässäni. Siinä tilanteessa tein päätöksen, että jonakin päivänä palaisin ja menisin temppeleliin ottamaan vastaan temppelelitoimitukset.

Temppeleli on pyhitetty rakennus, pyhä paikka, jossa suoritetaan välttämättömiä pelastavia seremonioita ja toimituksia meidän valmistamisksemme korotukseen. On tärkeää, että me hankimme varman tiedon siitä, että valmistautumisemme pyhään huoneeseen menemiseen ja osallistumisemme näihin seremonioihin ja liittoihin ovat merkittävimpiä tapahtumia, mitä koemme kuolevaisessa elämässämme.

Temppelein siunauksia kautta historian

Kautta historian, jokaisella ajan taloudenhoitokaudella, Herra on antanut profeetoille käskyn rakentaa temppeleitä, niin että Hänen kansansa voisi saada temppelelitoimitukset.

Kirtlandin temppeleli oli ensimmäinen temppeleli näinä myöhempinä aikoina, ja sillä oli merkittävä osa pappeuden avainten palauttamisessa. Vapahtaja ilmestyi kirkkaudessa ja otti vastaan Kirtlandin temppelein huoneeseen. Tuossa tilaisuudessa Mooses,

Elias ja Elia ilmestyivät kukin antamaan Joseph Smithille oman taloudenhoitokautensa avaimet. Elia palautti oman taloudenhoitokautensa avaimet, kuten Malakia oli luvannut, niin että me voisimme nauttia elämässämme temppelein siunauksista. (Ks. OL 110.)

Nauvoon temppeleli oli ensimmäinen myöhempien aikojen temppeleli, jossa toimitettiin endaumentteja ja sinetöimisiä. Ne osoittautuivat suureksi voimanlähteeksi pioneereille, kun he kärsivät vaikeuksista ylittämään tasangot matkalla Suolajärven laakson Siioniin.

Kun Joseph Smith vietiin Carthageen, oli selvää, miksi temppelein saaminen valmiiksi oli

Valmistautumisemme pyhään huoneeseen menemiseen ja osallistumisemme näihin seremonioihin ja liittoihin ovat merkittävimpiä tapahtumia, mitä koemme kuolevaisessa elämässämme.

merkinnyt hänelle niin paljon. Hän tiesi, mitä pyhiltä vaadittaisiin, ja jotta heillä olisi voima kestää se, mikä heitä odotti, heidän täytyi saada avukseen voimaa – pappouden voimaa.

Pioneerisivanhempamme sinetöitiin Nauvoossa yhteen perheiksi. Liitot, jotka he solmivat Herran kanssa Nauvoon temppelessä, olivat heille suoja heidän matkallaan länteen, kuten ne ovat kullekin meistä tänään ja kautta elämämme. Temppelein toimitukset ja liitot ovat meille suoja koettelemuksissamme ja ahdistuksissamme omana aikanamme ja sille, mikä meitä odottaa tulevaisuudessa. Se on meidän perintömme. Se on sitä, keitä me olemme.

Noille varhaisille pyhille heidän osallistumisensa temppelein toimituksiin oli välttämätöntä heidän todistukselleen, kun he kohtasivat vaikeuksia, vihaisia väkijoukkoja, karkotuksen

mukavista kodeistaan Nauvoossa sekä edessä olevan pitkän ja vaikean matkan. Heille oli annettu voimaa pyhässä temppelessä. Aviomies ja vaimo oli sinetöity toisiinsa. Lapset oli sinetöity vanhempiansa. Monet menettivät perheenjäseniä näiden kuollessa matkan varrella, mutta he tiesivät, ettei se merkinnyt heidän kohdallaan loppua.

Temppelein toimitukset ohjaavat meitä Vapahtajamme luo ja suovat siunauksia, jotka tulevat osaksemme Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta.

Heidät oli sinetöity temppelessä koko iankaikkisuudeksi.

Temppelein toimitukset – endamentit ja sinetöimiset

Temppelein ovat suurenmoisin ihmisen tuntema oppimisen korkeakoulu, ja ne antavat meille tietoa ja viisautta maailman luomisesta. Pesut ja voitellut kertovat meille, keitä me olemme. Endamenttiopetuksissa saamme ohjausta siihen, kuinka meidän tulee elää elämämme täällä kuolevaisuudessa (ks. OL 97:13–14).

Temppelein ensisijainen tarkoitus on suoda toimitukset, jotka ovat välttämättömiä saadaksemme korotuksemme selestisessä valtakunnassa. Temppelein toimitukset ohjaavat meitä Vapahtajamme luo ja suovat siunauksia, jotka tulevat osaksemme Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta. Sana *endaumentti* tarkoittaa ”lahjaa”. Toimitus käsittää sarjan opetuksia siitä, kuinka meidän tulee elää, ja liittoja, joita teemme elääksemme vanhurskaasti seuraamalla Vapahtajamme.

Toinen tärkeä toimitus on sinetöiminen selestiseen avioliittoon iankaikkisuudeksi. Tämän liiton ansiosta lapset sinetöidään vanhempiansa ja liiton alaisena syntyneistä lapsista tulee osa iankaikkista perhettä.

Opissa ja liitoissa meille opetetaan: ”Mitä sinä sinetöit maan päällä, se on sinetöity taivaassa; ja minkä sinä sidot maan päällä minun nimessäni ja minun sanani kautta, sanoo Herra, se on iankaikkisesti sidottu taivaassa; ja kenen synnit sinä annat anteeksi maan päällä, ne ovat anteeksiannetut iankaikkisesti taivaassa; ja kenen syntejä sinä et anna

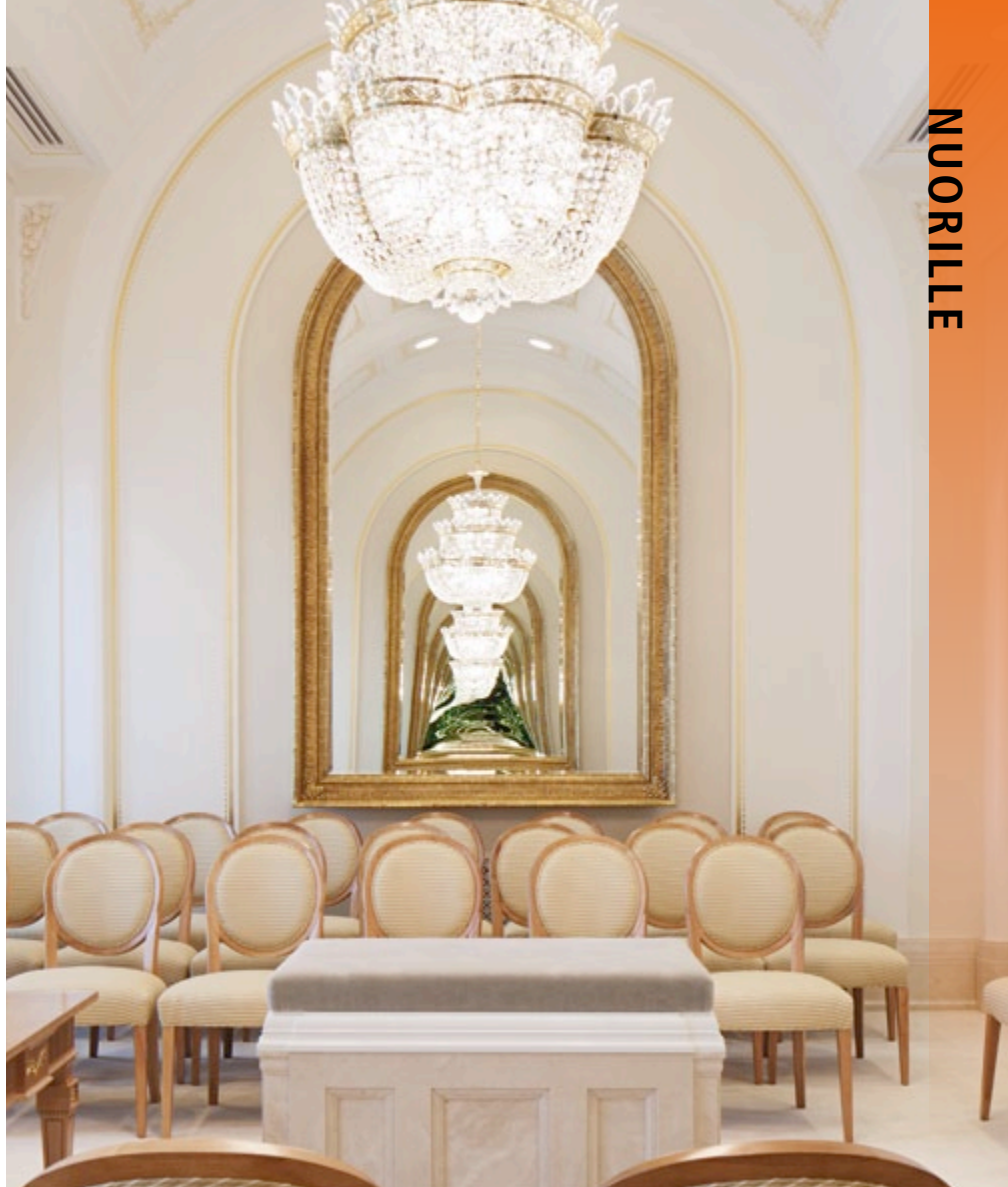

anteeksi maan päällä, niitä ei anneta anteeksi taivaassa” (OL 132:46).

Kun pari polvistuu alttarin ääreen, olen sinetöijänä tietoinen roolistani Herran edustajana. Tiedän, että se, mitä sinetöidään maan päällä, on kirjaimellisesti sinetöity taivaassa – eikä sitä koskaan rikota, jos sinetöidyt pysyvät uskollisina ja kestävät loppuun asti.

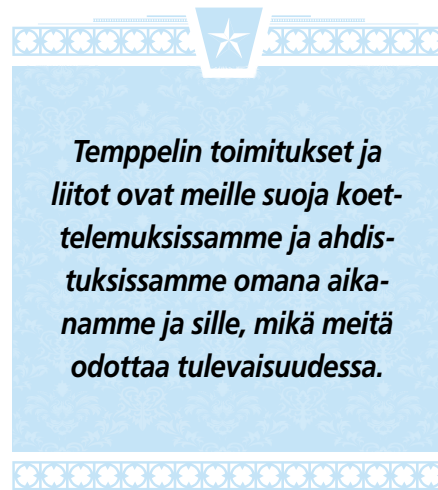
Tempppelin sinetöimishuoneen vastakkaisilla seinillä olevat peilit on aseteltu niin, että ne luovat visuaalisen vaikutelman loputtomista peilikuvista. Näihin peileihin katsominen huoneen yhdeltä puolelta kuvaa ajan iankaikkisuuksia, joita olemme kulkeneet tullaksemme maan päälle. Kun käännyimme huoneen vastakkaiselle puolelle, katsomme näennäisen loputtomia peilikuvia, jotka ovat vertauskuvia iankaikkisuuksista jätettyämme tämän katoavaisen olemassaolon maan päällä. Sinetöimishuone itsessään edustaa koetusaikaamme kuolevaisuudessa täällä maan päällä. Opetus, joka meidän on tarkoitus saada tästä temppeilikokemuksesta, on se, että olemme tehneet oikeita valintoja, koska olemme tulleet maan päälle ja koemme kuolevaisuuden, ja että se, kuinka elämme elämämme tässä lyhyessä vaiheessa, ratkaisee sen, kuinka elämme kaikissa tulevaisuuden iankaikkisuuksissa.

Sinä valmistaudut parhaillaan kohtaamaan kuolevaisen elämän koetukset. Me tulimme vapaaehtoisesti Isämme Jumalan luota tähän kuolevaisuuden koetusaikaan. Meillä oli tahdonvapaus ja tieto, että kokisimme vastakohtaisuutta kaikessa (ks. 2. Nefi

2:11). Tavoitteenamme (ks. 1. Nefi 15:14) on ottaa päällemme Jumalan koko taisteluväestö ja selviytyä pahan palavista nuolista (ks. OL 3:8) Hengen miekan ja uskon kilven turvin (ks. OL 27:15–18), kestää loppuun asti ja olla kelpolliset olemaan ja elämään Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen edessä koko iankaikkisuuden – saavuttaa se, mitä kutsutaan iankaikkiseksi elämäksi.

Jätän teille todistukseni, että Jumala elää, että Jeesus on Kristus ja että Joseph Smith, meidän taloudenhoitokautemme profeetta, palautti pappeuden siunaukset, joiden ansiosta me pääsemme osallisiksi tempppelin siunauksista. ■

Tempppelin toimitukset ja liitot ovat meille suoja koetelemuksissamme ja ahdistuksissamme omana aikanamme ja sille, mikä meitä odottaa tulevaisuudessa.

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 15. marraskuuta 2005 pidetystä puheesta "Temple Blessings". Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

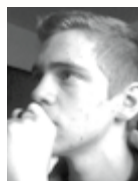
”Temppeli on niin kaukana, etten pääse sinne kovin usein. Kuinka temppeli voi olla suurempi osa elämäni tällä hetkellä?”

Jos teet parhaasi käydäksesi temppelissä niin usein kuin voit, Herra on mielissään pyrkimyksistäsi. Kun et voi käydä siellä, on monia asioita, joita voit tehdä, jotta se olisi suurempi osa elämäsi:

- **Elä kelvollisena menemään temppeliin.** Eläminen niiden tasovaatimusten mukaan, joita Herran huoneeseen pääseminen edellyttää, tarkoittaa sitä, että olemme aina valmiita olemaan Hänen edessään.
- **Suunnittele saavasi oma endaumenttisi ja solmivasi avioliitto temppelissä.** Se, että asetat tavoitteeksesi saada nämä välttämättömät toimitukset, keskittää huomiosi temppeliin.
- **Pukeudu säädyllisesti.** Se valmistaa sinua saamaan oman endaumenttisi.
- **Tutki temppeliä koskevia pyhien kirjoitusten kohtia** (esim. 2. Moos. 26–29; 3. Moos. 8; OL 97; 109; 110; 124:25–42; Moos. 2–5). Myös koko lokakuun 2010 *Liahona* käsittelee temppeliä.
- **Ota selvää esivanhemmistasi** (käy osoitteessa FamilySearch.org) ja huolehdi siitä, että temppelitoimitukset suoritetaan heidän puolestaan.
- **Kysy muilta, mitä temppeli merkitsee heille**, ja lausu todistukseksi siitä, että temppeli on todella Herran huone.
- **Auta tekemään kotisi temppelin kaltaiseksi:** ”Perustakaa huone, nimittäin rukoushuone, paastohuone, uskon huone, opin huone, kirkkauden huone, järjestyksen huone, Jumalan huone” (OL 109:8).

Voisit valita rukoillen yhden tai pari näistä ideoista kokeiltavaksi tässä kuussa. Ne auttavat sinua tuntemaan Hengen vaikutuksen ja oppimaan lisää temppelistä.

Mieti, kuinka temppelit ovat siunaukseksi elämässäsi

Jos pidämme temppeleitä itsestäänselvyytenä, ne ovat kaukana sydämestämme. Meidän pitää ajatella siunauksia, joita temppeli voi tuoda meille, ja käydä siellä aina kun voimme. Vaikka voisit käydä temppelissä vain muutaman kerran vuodessa, voit tehdä käynneistä merkityksellisempiä tuomalla mukana perhenimiä

tai paastoamalla. Henki Herran huoneessa on erityinen – haluat tehdä käynnistäsi merkityksellisen.

Benjamin S., 18, Utah, USA

Pysy puhtaana ja kelvollisena

Temppeli tuo onnea elämäni parhaillaan. Kun menen temppeliin, opin lisää taivaallisesta Isästämme ja Jeesuksesta

Kristuksesta. Ahkeruuteni temppelissä vahvistaa minua ja puhdistaa minua hengellisesti. Opin ymmärtämään paremmin tarkoitustamme elämässä. Temppeli tuo minulle rohkeutta koetelemusten ja kiusausten käsittelemisessä ja antaa minulle voimaa heikkouksieni voittamiseksi. Temppeli on ainut paikka, missä meidät voidaan sinetöidä yhteen iankaikkisiksi perheiksi, joten minä valmistaudun menemään temppeliin ja pysyn puhtaana ja kelvollisena.

Mickaella B., 16, Filippiinit

Säilytä temppelin ilmapiiri

Matka Frankfurtin temppeliin Saksaan vie meiltä seitsemän tuntia, joten perheeni ja minä voimme käydä siellä vain kaksi kertaa vuodessa viikon ajan kerrallaan. Mutta kun minulle tarjoutuu muukin tilaisuus mennä, minä tartun siihen, koska tiedän, että se tulee olemaan suureksi siunaukseksi. Säilytän temppelin ilmapiiriin lukemalla pyhiä kirjoituksia joka päivä. Käytän temppelisuositustani kirjanmerkinä. Joka kerta kun näen suositukseni, esitän itselleni kysymyksiä varmistaakseni, että olen kelvollinen menemään

temppeleihin. Se vahvistaa minua ja auttaa minua tuntemaan Hengen. Vaikka temppeleitä on kaukana kotoa, voin silti pyrkiä elämään aivan kuin voisin mennä sinne joka päivä.

Lise G., 17, Ranska

Valmistaudu

Temppeleissä käyminen pari kolme kertaa vuodessa on hyvä asia, kunhan teemme sen vilpittömin ja puhtain sydämin. Me voimme kannustaa

kirkon johtohenkilöitämme järjestämään matkoja temppeleihin. Kun emme kykene käymään siellä, pyrkikäämme valmistautumaan niin, että kun tuo hetki koittaa, me voimme lähteä sinne suuresti iloiten. Elämämme on kii-reistä, mutta profeetat ovat luvanneet, että jos me menemme Herran huoneeseen, meitä siunataan.

Krista L., 16, Paraguay

Pidä esillä kuva temppeleistä

Mitä jos kehystäisit lempikuvasi temppeleistä ja liittäisit siihen sanat: ”Pääsen kerran sinne!” Pane se huoneeseesi, jotta näet sen joka päivä. Laadi luettelo asioista, joita teet ja et tee, niin että voit olla kelvollinen pääsemään temppeleihin. Aseta luettelo kuvan viereen.

Christian J., 13, Idaho, USA

Lue päiväkirjastasi aiemmista temppeleikäynneistä

Kirjoita päiväkirjaasi ajastasi temppeleissä ja lue sitten näitä sivuja, kun olet kotona. Se auttaa sinua muistamaan tunteet, joita koit. Erityisen tärkeää on

kirjoittaa muistiin saamaasi henkilökohtaista ilmoitusta. Kun minä kävin temppeleissä, yritin kuunnella hyvin tarkoin Henkeä, koska Hän on aina valmis auttamaan meitä oppimaan. Joka kerta kun kuuntelin, oivalsin uusia totuuksia Jeesuksesta Kristuksesta ja taivaallisesta Isästä sekä temppeleilyöstä. Kun keskityn temppeleissä ollessani hengellisiin asioihin, arvostan sitä vieläkin enemmän, ja temppeleistä tulee hyvin merkityksellinen elämässäni.

Olga Z., 18, Valko-Venäjä

Tutki sukuasi

Uskon, että sukututkimustyön tekeminen paremmin kuin mikään muu saa aikaan olon, että olisi temppeleissä,

vaikka ei olekaan siellä. Voit antaa löytämäsi nimet sukulaisillesi tai seurakuntalaisille vietäväksi temppeleihin. Jos teet sukututkimustyötä ja pidät kotisi pyhänä paikkana, olet lähellä temppeleitä, vaikka oletkin yhä kilometrien päässä siitä.

Katelyn B., 13, Utah, USA

OLE TEMPELEIKELPOINEN

”Olkaamme aina kelvollisia pitämään hallussamme temppeleisuosi-

tusta. Olkoon se yksi tavoitteistamme elämässä – että istumme johdonmukaisesti ja säännöllisesti pappesusjohtajamme edessä ja ilmoitamme olevamme kelvollisia saamaan tämän konkreettisen todisteen siitä, että Herra hyväksyy elämän, jota elämme, ja pitää meitä kelvollisina astumaan Hänen pyhään huoneeseensa.

— Jos olemme aina kelvollisia olemaan tuon suosituksen haltijoita ja voimme totuudenmukaisesti vastata kelvollisuutta koskeviin kysymyksiin, olemme matkalla kohti suurinta lahjaa, minkä Herra on antanut meille. Herra siunatkoon meitä, että päättäisimme lujasti olla aina temppeleikelpoisia.”

Vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista, ”My First Temple Recommend”, *New Era*, huhtikuu 2013, s. 4.

Lue lisää tästä aiheesta vanhin Robert D. Halesin artikkelista ”Temppelein siunauksia”, joka on tämän numeron sivulla 52.

UUSI KYSYMYS

”Menetin äskettäin rakkaan ystävän. Kuinka selviydyn surusta?”

Lähetä vastauksesi (ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuvasi) 15. maaliskuuta 2014 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse (ks. osoite sivulla 3).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sähköpostiviestiäsi tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

USKOLLINEN, RAKASTAVA PALVELEMINEN

Palveleminen Kristuksen lailla luo Pyhälle Hengelle otollisen ilmapiirin ja tuo lupauksen rauhasta.

Minä näin puhtaan, epäitsekään palvelemisen tuoman ilon, joka käy ilmi näissä kuvissa Elijah-nimisestä pojasta. Hän antoi paitansa uudelle ystävälle, jonka hän tapasi kaukaisessa kylässä Afrikassa. Elijah näki välittömän tarpeen ja vastasi sitten siihen. Kuten nuorella Elijahilla, meilläkin on tilaisuus palvella muita monin tavoin. Meidän ei ehkä tarvitse antaa paitaa päältämmme, mutta jos me kuuntelemme Pyhän Hengen kehoituksia, me tiedämme, ketä palvella ja kuinka auttaa niitä, jotka tarvitsevat apua.

”Palveleminen merkitsee samaa kuin Jumalan käskyjen pitäminen”¹ ja kuvaa rakkauttamme Herraa kohtaan. Vapahtaja on opettanut: ”Jos sinä rakastat minua, sinä palvelet minua

ja pidät kaikki käskyni” (OL 42:29) sekä ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämeestäsi, koko väkevyydestäsi, mielestäsi ja voimastasi; ja palvele häntä Jeesuksen Kristuksen nimessä” (OL 59:5). Kasteessa me teimme liiton, että me palvelisimme Jumalaa ja pitäisimme Hänen käskynsä (ks. Moosia 18:10). Kristuksen seuraajina me pyrimme aina osallistumaan Hänen työhönsä, ja siihen kuuluu palveleminen.

Palveleminen – evankeliumia toiminnassa

Palveleminen on Jeesuksen Kristuksen evankeliumia toiminnassa, ja se käy ilmi Brigham Youngia koskevassa kertomuksessa, jota rakastan. Kuultuaan, että sadat käsikärryponneerit olivat vaikeuksissa tasangoilla

sietämättömissä oloissa, hänen opetusensa tässä lokakuun 1856 yleiskonferenssin yksinkertaisessa saarnassa oli voimallista: ”Annan nyt tälle kansalle aiheen ja sanoman niitä vanhimpia varten, jotka mahdollisesti puhuvat – –, ja se on tämä: – – monet veljistämme ja sisaristamme ovat tasangoilla käsikärryjen kanssa, ja luultavasti monet ovat nyt seitsemänsadan mailin [n. 1 125 km] päässä tältä paikalta, ja heidät täytyy tuoda tänne. Meidän täytyy lähettää heille apua. Päivän tekstinä on ’saada heidät tänne’. – –

Se on minun uskontoni. Se on Pyhän Hengen sana, joka minulla on, eli pelastaa ihmiset. – –

Käännyn tänään piispojen puoleen. Minä en odota huomiseen enkä seuraavaan päivään saadakseni 60 hyvää

Carol F. McConkie
ensimmäinen
neuvonantaja Nuorten
Naisten ylimmässä
johtokunnassa

muulivaljakkoa ja kahdettoista tai viidettoista vankkurit. En halua lähettää härkiä, haluan hyviä hevosia ja muuleja. Niitä on tässä territoriossa, ja meidän täytyy saada ne; myös 12 tonnia jauhoja ja 40 hyvää ajomiestä niiden lisäksi, jotka ohjastavat valjakoita. --

Minä sanon teille kaikille, että teidän uskonne, uskontonne ja uskontunnustuksenne ei milloinkaan pelasta yhtäkään teistä meidän Jumalamme selestiseen valtakuntaan, ellette toteuta juuri sellaisia periaatteita kuin minä nyt teille opetan. Menkää ja tuokaa tänne ne ihmiset, jotka ovat nyt tasangoilla.”²

”Pelastaa ihmiset” on käsky. Kun me palvelemme muita, me olemme mukana pelastuksen työssä. Kuningas Benjamin opettikin: ”Kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa” (Moosia 2:17).

Tilaisuuksia kaikkialla

Meidän ei tarvitse katsoa kovin kauan kauas löytääksemme tilaisuuksia palvelulla. Elävä profeettamme, presidentti Thomas S. Monson, on opettanut: ”Ympärillämme on ihmisiä, jotka tarvitsevat huomiotamme, rohkaisuamme, tukeamme, lohdutustamme ja ystävällisyyttämme – ovat he sitten perheenjäseniä, ystäviä, tuttavuuksia tai tuntemattomia. Me olemme Herran kädet täällä maan päällä, ja tehtävämme on palvella ja kohottaa Hänen

lapsiaan. Hän on riippuvainen meistä jokaisesta.”³

Isämme taivaassa tarvitsee meitä tuomaan muille hengellistä ja ajallista apua (ks. Moosia 4:26). ”Suurin palvelus, minkä voimme tehdä toisille tässä elämässä, -- on tuoda heidät Kristuksen luokse uskon ja parannuksen avulla.”⁴ Me näytämme esimerkkiä elämällä evankeliumin tasovaatimusten mukaan. Me kerromme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin sanomasta. Me teemme sukututkimusta ja viemme perhenimiä temppeleihin esivanhempiemme puolesta. Usein pienet ja myötätuntoiset palvelukset kuten pelkkä hymy, ystävällinen tervehdys, lämmin halaus tai kiitosviesti riittävät sydämen piristämiseksi ja sielun ilahduttamiseksi. Toisinaan taas saatetaan kaivata merkittävää ajan ja tarmon uhraamista.

Mutta jokaisessa tilanteessa uskollinen, rakastava palveleminen siten kuin Kristus palvelisi luo Pyhän Hengen toveruudelle otollisen ilmapiirin ja tuo jokaiselle meistä lupauksen rauhasta tässä maailmassa ja iankaikisesta elämästä tulevassa maailmassa (ks. OL 59:23). ■

VIITTEET

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. laitos, 1966, s. 706.
2. ”Remarks”, *Deseret News*, 15. lokakuuta 1856, s. 252; ks. myös Gordon B. Hinckley, ”Usko, jolla siirtää vuoria”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 83–84.
3. ”Mitä minä olen tehnyt jonkun hyväksi tänään?”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 86.
4. D. Todd Christofferson, ”Lunastus”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 110.

Kotiinpaluupakkauksia JAKAMASSA

Olivet Gasang

Satoi kaatamalla ja puhalsi kylmä tuuli. Näin puita, jotka olivat tempautuneet juurineen maasta ja menettäneet kaikki lehtensä. Sähkö oli katkennut joiltakin alueilta sähkölinjojen vaurioitumisen vuoksi. Näkymä edessäni oli nyt kuin jostakin kummitusjutusta. Myrsky oli vienyt kaiken mennessään. Ihmiset olivat nälissään ja kaipasivat suojaa.

Sydämeni oli täynnä halua palvella. Perheeni oli yhdessä muiden kirkon jäsenten kanssa matkannut köyhälle paikkakunnalle, jossa hirmumyrsky oli hävittänyt tuhansia taloja ja vaatinut

tuhansia ihmishenkiä. Olimme siellä jakaaksemme avustustavaroita uhreille.

Heti saavuttuamme olin nähnyt murheen ihmisten kasvoilla. Tajusin silloin, kuinka siunattuja me olimme sen tähden, että meidän kotimme olivat säästyneet tuholta.

Sade jatkui yhä, kun aloimme jakaa avustuspakkauksia mutaisessa, kattoa vailla olevassa urheiluhallissa, mutta sillä ei ollut meille väliä. Avustuspakkauksissa oli muovitarjottimia, kattiloita, lautasia, lusikoita, haarukoita, laseja ja pulloja, ja olimme antaneet niille lempinimen ”kotiinpaluupakkaus”. Kun perheeni ja minä ojensimme avustuspakkauksia ihmisille, he hymyilivät ja kiittivät meitä lämpimästi.

Ihmisten suunnaton kiitollisuus kohotti mielialaani, ja tunsin Hengen vaikutuksen. Heidän hymynsä olivat osoitus siitä, että on olemassa toivoa

ja etteivät taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus koskaan jätä meitä vaan tuovat aina valoa synkkiin päiviimme.

Tiedän, että jos palvelemme ja rakastamme toisiamme, me saamme iankaikkisia siunauksia ja perimme sellaisia ominaisuuksia, joita Kristuksella on. Palvelemisen siunaukset eivät tule aina heti, mutta ne tulevat, jos me jatkamme muiden palvelemista vilpittömin sydämin. Minä tiedän, että ”kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa” (Moosia 2:17). ■

Kirjoittaja asuu Mindanaossa Filippiineillä.

VÄLINEENÄ JUMALAN KÄSISSÄ

”Taivaallinen Isä täyttää muiden ihmisten tarpeita usein sinun kauttasi. — Kun omis-taudut toisten palvelemiseen, — saat kokea onnea, joka tulee vain siitä, kun palvelee —. Kykysi vahvistuvat, ja sinä voit olla välineenä Jumalan kädessä Hänen lastensa elämän siunaamiseksi.”

Nuorten voimaksi, kirjanen, 2011, s. 32, 33.

Vanhin L. Tom Perry

kahdentoista apostolin koorumista

KUINKA TÄYTÄTTE ELÄMÄN- KIRJANNE

Esitän teille kysymyksen iankaikisista muistoista, joita kokoatte elämässänne. Seuraako niitä sellainen kommentti kuin ”Kunpa olisin”, vai voitteko sanoa: ”Onneksi tein”?

Jos voisimme taaksepäin katsoessamme valita vain yhden periaatteen, joka myötävaikuttaisi nimenomaan ”onneksi tein” -muistoihin, niin mikä se olisi? Se olisi kuuliaisuuden periaate.¹

Me kaikki teemme päivittäin merkintöjä elämäkirjaamme. Toisinaan me tutkimme tekemiämme merkintöjä. Millaiset muistot täyttävät mielenne, kun tutkitte omien merkintöjenne sivuja? Kuinka moni sivu sisältää merkinnän ”kunpa olisin”? Onko kirjassa merkintöjä lykkäämisestä tai siitä, ettette ole käyttäneet hyväksenne erityisiä tilaisuuksia? Löydättekö merkintöjä ajattelemattomuudesta perheen, ystävien tai jopa tuntemattomien kohtelemisessa? Onko siellä merkintöjä katumuksesta, joka johtuu

jumalattomuutta ja tottelemattomuutta osoittavista teoista?

Onneksi jokainen päivä tuo tullessaan puhtaan, valkoisen sivun, johon voi muuttaa ”kunpa olisin” -merkinnät ”onneksi tein” -merkinnöiksi siten, että tunnustaa, katuu, tekee parannuksen ja hyvittää. Lannistumisen tunteet aiemmista teoista tai hukatuista tilaisuuksista jäävät niiden muistojen varjoon, jotka ovat täynnä riemastusta, intoa ja elämäniloa.

Kun tutkitte muistoesineitä, joita olette koonneet elämäkirjaanne, löydättekö niitä, jotka Herra on säättänyt osoitukseksi kuuliaisuudesta Hänen laeilleen? Onko siellä kaste-todistus, nuorten miesten kohdalla todistus asettamisesta sekä Aaronin että Melkisedekin pappeuteen ja nuorten naisten kohdalla Nuorten Naisten tunnustuskunniakirja, ja tietenkin kirje, joka koskee kunniallista vapauttamista kokoaikaisesta lähetystyöstä? Onko siellä voimassa oleva temppeleusuositus, kymmenyskuiteja, pyhässä temppeleissä solmittu avioliitto sekä vastaanotettuja pappeustehtäviä ja apujärjestöjen tehtäviä?

Neuvoni teille on täyttää muistipankkinne ja elämäkirjanne niin monilla ”onneksi tein” -toiminnoilla kuin teille on suinkin mahdollista (ks. Moosia 2:41).

Sitoutukaa itsekuria osoittaen tavoittelemaan noita myönteisiä

kokemuksia, jotka johtavat vapautteen ja iankaikkiseen elämään.

Todistukseni teille on, että Jumala elää. Mukauttamalla elämämme Hänen lakiinsa me koemme todellista onnea täällä ja iankaikkisia mahdollisuuksia tulevassa elämässä. ■

Kirkon koululaitoksen takkavalkeaillassa 1. marraskuuta 1992 pidetystä puheesta.

VIITE

1. Ks. kertomukset Alma nuoremasta (Moosia 27; Alma 29, 36), Aadamista ja Eevasta (Moos. 5:4–11), Samuelista ja Saulista (1. Sam. 15:9–11, 13–14, 20–24) sekä Nefistä (1. Nefi 3–5). Ks. myös OL 130:20–21.

Mieti, mitä haluat elämältä...

Miksi valinnoilla ON MERKITYSTÄ

Mindy Raye Friedman
kirjon lehdet

Joka päivä teet valintoja. Osalla noista valinnoista ei ole paljontaan tekemistä iankaikkisen pelastuksesi kanssa ("Minkävärisen paidan panisin päälleni?"), ja osa niistä liittyy nimenomaan siihen ("Rikkoisinko tämän käskyn?"). Toisinaan saatat miettiä: "Onko valinnoillani todella merkitystä?" Tai saatat jopa ajatella: "Jos kukaan ei tiedä, mitä teen, vaikuttavatko päätökseni todellisuudessa kehennykään?" Vastaus on kyllä! Päätöksillä on merkitystä.

Miksi niillä on merkitystä

Ymmärtääksesi, miksi valinnoillasi on merkitystä, palatkaamme kuolevaisuutta edeltävään elämään. Kun taivaallinen Isä esitteli pelastussuunnitelmansa, kaikki eivät olleet samaa mieltä. Lusifer vastusti suunnitelmaa ja "pyrkii hävittämään ihmisen tahdonvapauden" (Moos. 4:3). Sen vuoksi hänestä tuli Saatana, ja hän ja hänen seuraajansa karkotettiin taivaasta ja heiltä evättiin tilaisuus edistyä kokemalla kuolevaisuus. Tahdonvapaus on niin tärkeä Jumalan

suunnitelmassa, että ne, jotka halusivat hävittää sen, karkotettiin taivaasta.

Taivaallisen Isän suunnitelma suo meille mahdollisuuden valita itse, koska se on ainoa keino, jolla voimme oppia, kasvaa ja tulla enemmän Hänen kaltaisikseen. Yksi elämän tarkoituksista on oppia käyttämään tahdonvapauttamme viisaasti. Mutta meille ei annettu tahdonvapautta vain siksi, että voisimme tehdä mitä ikinä haluamme. Kirjasessa *Nuorten voimaksi* opetetaan: "Täällä maan päällä ollessasi

OSALLISTU KESKUSTELUUN

Asioita pohdittavaksi sunnuntaita varten

- Mikä on tahdonvapauden asema pelastussuunnitelmassa?
- Kuinka hyvät valintasi vaikuttavat omaan elämääsi ja muiden elämään?
- Kuinka pienet päätökset voivat auttaa sinua saavuttamaan suurempia tavoitteita?

Asioita, joita voisit tehdä

- Kirjoita luettelo tavoitteista, joita haluat saavuttaa nyt ja tulevaisuudessa.
- Katso luettelosi tavoitteistasi, kun sinun on tehtävä jokin valinta.
- Kerro kokemuksistasi kirkossa, kotona tai verkossa osoitteessa youth.lds.org.

sinua koetellaan, jotta nähtäisiin, käytätkö tahdonvapauttasi siten, että osoitat rakkautesi Jumalaa kohtaan pitämällä Hänen käskynsä.”¹ Valinta pitää Jumalan käskyt osoittaa Jumalalle, että me rakastamme Häntä ja olemme halukkaita seuraamaan Häntä. Valinnat, joita teemme – mukaan lukien asenteemme noita päätöksiä tehdessämme – ovat suuri osa kuolevaisuuden koetusta.

Valitse hyvä

Sinulle on opetettu toistuvasti, että valinta olla noudattamatta Jumalan käskyjä aiheuttaa seurauksia. Mutta onko mieleesi tullut, että sama pitää paikkansa hyvien valintojen kohdalla? Kirjasessa *Nuorten voimaksi* opetetaan: ”Vaikka oletkin vapaa

valitsemaan, kuinka toimit, et voi valita tekojesi seurauksia. Olivatpa seuraukset *hyviä* tai pahoja, ne ovat luonnollinen tulos tekemistäsi valinnoista.”²

Mitä siis seuraa hyvistä valinnoista? Voisit luultavasti keksiä pitkän luettelon siunauksista, joita saa tekemällä vanhurskaita valintoja. Näitä siunauksia sinun kannattaa etsiä pyhistä kirjoituksista ja *Nuorten voimaksi* -kirjasestasi. Esimerkiksi: ”Jos pidät minun käskyni ja kestät loppuun asti, saat iankaikkisen elämän” (OL 14:7), ”pyhittämällä lepopäivän pääset lähemmäksi Herraa ja perhettäsi”³ tai ”kun tottelet tätä lakia [viisauden sana], vältät haitalliset riippuvuudet ja pystyt hallitsemaan elämääsi”⁴. Nuo kuulostavat aika hienoilta siunauksilta, ja voit löytää monia muitakin.

Herra on sanonut, että meidän ”tulisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta ja tehdä paljon omasta vapaasta [tahdostamme]”. Hän lupaa, että kun me teemme niin, me voimme ”saada aikaan paljon vanhurskautta” (OL 58:27). Siksi meidän tulisi paitsi välttää pahoja asioita myös aktiivisesti pyrkiä tekemään hyviä asioita.

Joskus huolestumme niin paljon kaikesta, mitä meidän *ei pitäisi* tehdä, että me unohdamme, että kuuliaisuuteen kuuluu myös niiden asioiden tekeminen, joita meidän *pitäisi* tehdä. Voit luultavasti ymmärtää, kuinka valinta rikkoa käskyjä vaikuttaa kielteisesti elämääsi, mutta ymmärrätkö, kuinka valinta tehdä hyviä asioita voi vaikuttaa myönteisesti omaan elämääsi ja muiden elämään?

PÄÄTÖKSET RATKAISEVAT KOHTALON

”Meillä kaikilla on vastuu tehdä valintoja. Saatatte kysyä: ’Onko päättäminen todella niin tärkeää?’ Sanon teille: päätökset ratkaisevat kohtalon. Ette voi tehdä iankaikkisuutta koskevia päätöksiä ilman iankaikkisia seurauksia.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Tie täydellisyyteen”, *Liahona*, heinäkuu 2002, s. 112.

Elä tarkoituksellisesti

Kuinka siis voit huolehtia siitä, että teet hyviä valintoja? Ensiksi, mieti, mitä haluat elämältäsi. Haluatko iankaikkisen elämän? Haluatko tulla sinetöidyksi temppelissä? Haluatko palvella kokoaikaisessa lähetystyössä?

TEE PÄÄTÖKSIÄ ETUKÄTEEN

”Kun minä olin nuori nainen, opin, että on päätöksiä, jotka on tarpeen tehdä vain kerran. Kirjoitin pieneen vihkoon luettelon asioista, joita tekisin *aina*, ja asioista, joita en tekisi *koskaan*. Siinä oli asioita kuten viisauden sanan noudattaminen, rukoileminen päivittäin, kymmenysten maksaminen ja sitoutuminen käymään kirkossa aina. Tein nuo päätökset kerran, ja sitten päätöksenteon hetken tullessa tiesin täsmälleen, mitä tehdä, koska olin päättänyt sen etukäteen. Kun ystäväni lukiossa sanoivat: ’Ei yhdestä ryypystä ole haittaa’, minä nauroin ja sanoin: ’Päätin 12-vuotiaana, etten juo.’ Päätösten tekeminen etukäteen auttaa teitä olemaan hyveellisyyden varjelijoita. Toivon, että jokainen teistä kirjoittaa luettelon asioista, joita teette *aina*, ja asioista, joita ette tee *koskaan*. Eläkää sitten luettelonne mukaan.”

Elaine S. Dalton, entinen Nuorten Naisten ylijohdaja, ”Hyveellisyyden varjelijoita”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 123.

Haluatko saada korkeakoulututkinnon ja hyvän työpaikan? Jos niin, kuinka pääset tavoitteeseesi? Aivan kuten rakentajat tarvitsevat suunnitelman pilvenpiirtäjän pystyttämiseksi, sinä tarvitset suunnitelman vanhurskaan elämän rakentamiseksi.

Kirjoita joitakin tavoitteitasi ja kuinka aiot saavuttaa ne. Pidä tuo luettelo paikassa, josta näet sen usein. Kun sinun on sitten tehtävä jokin valinta, voit ajatella luetteloasi ja varmistua, että et luovu siitä, mitä haluat *eniten*, jonkin sellaisen vuoksi, mitä haluat *nyt*. Tavoitteiden asettaminen tekee myös valinnoistasi harkittuja ja tarkoituksellisia sen sijaan että ne olisivat umpimähkäisiä, satunnaisia tai tilannekohtaisia.

Kuinka tämä todellisuudessa toimii? Sanotaan vaikka, että yksi tavoitteistasi on palvella kokoaikaisessa

lähetystyössä. Ja joka aamu sinulla on edessäsi valinta noustako varhaisaamun seminaariin vai nukkua ylimääräinen tunti. Kumpi noista valinnoista auttaa sinua saavuttamaan tavoitteesi? Tai ehkä sinulla on tavoite lukea Mormonin kirja kouluvuoden loppuun mennessä. Kun sitten tulet kotiin koulusta tai ennen kuin menet nukkumaan, sinulla on edessäsi valinta lukea pyhiä kirjoituksia tai tehdä jotakin muuta kuten katsoa lempiohjelmaasi televisiosta. Kumman valitset? Tällaisia valintoja sinulla on joka päivä. Tavoitteidesi pitäminen mielessä auttaa sinua tekemään päätöksiä, jotka johtavat sinut asioihin, joita todella haluat. ■

VIITTEET

1. *Nuorten voimaksi*, kirjanen, 2011, s. 2.
2. Ks. *Nuorten voimaksi*, s. 2, kursivointi lisätty.
3. *Nuorten voimaksi*, s. 31.
4. *Nuorten voimaksi*, s. 25.

KÄYDÄKÖ TREFFEILLÄ vai EIKÖ KÄYDÄ?

Savannah M. Smithson

Koulussamme monilla on poikaystävä tai tyttöystävä. Ensimmäisenä koulupäivänäni kahdeksannella luokalla tapasin Paul-nimisen pojan. Tulimme hyvin toimeen keskenämme. Paul oli hyvä ystävä.

Seuraavana päivänä koulun jälkeen hän pyysi minua treffeille. Sanoin hänelle, etten voinut lähteä, ja hän kysyi miksi. Kerroin hänelle, että olen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen ja ettei meidän pitäisi käydä treffeillä ennen kuin olemme 16-vuotiaita. Paul kysyi syytä, ja minä tajusin, etten itse asiassa tiennyt.

Kun sinä iltana menin kotiin, pohdin Paulin kysymystä. Tutkin

sivustoa lds.org ja luin pyhiä kirjoituksia. Löysin seuraavat presidentti Gordon B. Hinckleyn (1910–2008) sanat: ”Herra on tehnyt meidät toisillemme puoleensavetäviksi suuremista tarkoitusta varten. Mutta tästä vetovoimasta tulee ruutitynnäri, ellei sitä pidetä hallinnassa. – – Juuri tästä syystä kirkko neuvoo, ettei treffeillä käymistä pidä aloittaa liian nuorena.”¹

Katsoin myös *Nuorten voimaksi* -kirjasta. Siinä sanotaan, että treffeillä ”voi oppia ja harjoitella sosiaalisia taitoja, luoda ystävyysuhteita, pitää hauskaa tervehkeisellä tavalla ja lopulta löytää iankaikkisen kumppanin”².

Seuraavana päivänä näytin Paulille *Nuorten voimaksi* -kirjasta. Muut näkivät Paulin lukevan sitä, ja kirkkoon kuuluvat ystäväni auttoivat minua vastaamaan luokkatoverieni kysymyksiin. Olin nyt iloinen siitä, että minulla oli vastaus Paulin kysymykseen.

Nuorten voimaksi -kirjassa sanotaan, että treffeillä käyminen alle 16-vuotiaana ja vakavien suhteiden muodostaminen nuoruudessamme voi johtaa moraalittomuuteen ja rajoittaa tapaamiemme ihmisten määrää. Äitini sanoo minulle myös, ettei meidän pitäisi käydä treffeillä ennen kuin olemme 16-vuotiaita, koska se voi häiritä opintoja sekä tilaisuuksia, jotka voivat olla erittäin tärkeitä menestykselle tulevaisuudessa. Olen nähnyt ystäväni lannistuvan, koska heidän suhteensa on kariutunut hyvin tunteellisella tavalla 13-vuotiaana.

Olin iloinen siitä, että kykenin saamaan itse selville, miksi meidän ei pitäisi käydä treffeillä ennen kuin olemme 16-vuotiaita, ja antamaan sitten Paulille vastauksen loukkaamatta hänen tunteitaan. Olen saanut hienon ystäväni, ja toivon, että olemme ystäviä pitkän aikaa. Olen kiitollinen siitä, että Herra on antanut meille ystäviä ja tilaisuuden käydä treffeillä sopivassa iässä, niin että voimme kaikki jonakin päivänä löytää uskollisen iankaikkisen kumppanin. ■
Kirjoittaja asuu Nevadassa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. ”Profeetan neuvoja nuorille ja rukous heidän puolestaan”, *Liahona*, huhtikuu 2001, s. 38.
2. *Nuorten voimaksi*, kirjananen, 2011, s. 4.

**Vanhin
Koichi Aoyagi**
seitsemänkymmenen
koomista

Sadonkorjuu

*"[Pyhä Henki] osoittaa teille
kaiken, mitä teidän tulee tehdä"
(2. Nefi 32:5).*

Kun asuin poikasena Japanissa, halusin oppia englantia. Mutta englannintunnit olivat kalliita, eikä minulla ollut riittävästi rahaa voidakseni maksaa niistä.

Kerran näin kaksi nuorta miestä ojentamassa esitteitä ilmaisista englannintunneista. He olivat Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetyssaarnaajia. Ilmoittauduin heti heidän englannintunneilleen.

Aistin lähetyssaarnaajissa jotakin erityistä. He olivat iloisia ja myönteisiä. Kysyin heiltä heidän kirkostaan, ja sydämeni liikuttui. En ymmärtänyt

sitä silloin, mutta tunsin Hengen. Pian halusin mennä kasteelle.

Vanhempani eivät halunneet, että minut kastetaan kirkkoon, joka oli erilainen kuin heidän kirkkonsa. Mutta lähetyssaarnaajat tulivat kotiimme ja puhuivat lempeästi vanhempieni kanssa. Henki kosketti vanhempieni sydäntä, ja he antoivat minulle luvan mennä kasteelle.

Eräänä lokakuun sunnuntaina sain tehtävän hoitaa tärkeän osan ohjelmasta kirkossa. Mutta loka-kuussa kaikkien perheessämme piti tehdä ahkerasti töitä riisin korjaamiseksi isäni riisipelloilta. Se edellytti työntekoa myös lepopäivänä.

Rukoilin taivaallista Isää, ja Henki kylvi ajatuksen mieleeni. Voisin

yrittää korjata koko sadon ennen sunnuntaita. Heräisin aikaisin ja teki-
sin töitä joka aamu ennen kouluun-
menoa. Sitten joka iltapäivä työsken-
telisin koulun jälkeen pimeäntuloon
saakka.

Mutta lauantai-iltaan mennessä
vain puolet sadosta oli korjattu.
Menin nukkumaan lannistuneena
siitä, etten ollut päässyt tavoittee-
seeni. Sunnuntaiaamuna heräsin
varhain lähteäkseni pelloille. Isä
tuli huoneeseeni ja kysyi lempeästi
hymyillen, miksi en ollut lähdössä
kirkkoon. Sydämeni oli täynnä iloa.
Voisin mennä kirkkoon ja pitää
lepopäivän pyhänä!

Olen kiitollinen tiedosta, että kun
me kuuntelemme Herran ääntä ja
seuraamme Häntä, Hän siunaa ja
ohjaa meitä aina. ■

Presidentti
Thomas S. Monson

Taivaallinen Isä rakastaa TEITÄ

Taivaallinen Isänne
rakastaa teitä - teitä jokaista.
Tuo rakkaus ei koskaan muutu.

Se on olemassa teille,
kun olette surullisia tai
onnellisia, lannistuneita
tai toiveikkaita.

Siihen ei vaikuta
ulkonäköne tai
omaisuutenne.

Sitä eivät muuta
lahjanne ja kykynne.
Se on olemassa aina.

Jumalan rakkaus on teitä varten,
tunsittepa te ansaitsevanne rakkautta
tai ette. Se on olemassa aina. ■

Paras perhe ikuisesti

Muut tytöt eivät olleet ottamassa Oliviaa mukaan. Voisiko purkillinen maalia auttaa?

Olivia Corey

Perustuu tositahtumaan

"Perheeni mulle rakas on, Ilo suurin päällä maan" ("Perheeni mulle rakas on", Lasten laulukirja, s. 98).

Olivian pää painui, kun hän kuunteli takanaan bussissa istuvien tyttöjen innokasta kuiskailua.

"Olen niin iloinen siitä, että äitisi antoi sinulle luvan jäädä pois samalla bussipysäkillä! Otitko pelit mukaan?"

"Minulla on ne. Äiti antoi minun ottaa pussillisen popcornejakin!"

Olivia rypisti otsaansa kirjalle, jota oli luke-massa. Eivätkö he tienneet, että hän kuuli heidät? Hän ei todellakaan halunnut kuunnella, kun hänen kaksi ystävänsä tekivät suunnitelmia jostakin, johon häntä ei ollut kutsuttu.

Stephanie, Rebecca ja Olivia olivat olleet ystäviä pitkään. He olivat tehneet yleensä kaiken

”Rakennamme syvät ja rakastavat

perhesuhteet tekemällä yhdessä yksinkertaisia asioita.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Asioista, joilla on eniten merkitystä”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 22.

”Annatko meidän maalata jotakin?” Olivia kysyi epäilevästi. Yleensä isä teki sellaiset työt.

”Jep”, äiti vastasi. ”Haluan, että takaovi on maalattu päivällisaikaan mennessä.” Ja sitten äiti kääntyi ja meni takaisin sisälle.

Tytöt katsoivat toisiaan pitkän tovin ja vurnistivat sitten. Se voisi olla hauskaa. He upottivat maalitusinsa pehmeään, vihreään maaliin ja ryhtyivät työhön. Olivia piti tästä tehtävästä – se ei tuntunut ollenkaan työltä. Jane näytti hänelle, kuinka liikuttaa maalitusia pitkin, tasaisin vedoin. Pian tytöt nauroivat ja juttelivat. Olivia alkoi muistella kaikkia hauskoja aikoja, joita hän ja Jane olivat viettäneet yhdessä. Hän oli iloinen siitä, että hänellä olisi aina sisko ystävänsä.

Parin tunnin kuluttua tytöt olivat täynnä vihreitä maaliroiskeita ja hymyilivät leveästi. Olivia avasi varovasti kiiltävän vihreän oven ja työnsi päänsä sisään. ”Äiti, ovi on valmis”, hän huusi. ”Tule katsomaan, miten hienolta se näyttää!” ■

yhdessä. Mutta kun uusi kouluvuosi alkoi, Stephanie ja Rebecca saivat tietää, että heillä oli sama opettaja, kun taas Olivia oli eri luokalla! Olivia muisti surullisen tunteen, joka hänellä oli vatsaansa, kun tytöt juttelivat innoissaan siitä, kuinka istuisivat vierekkäin luokassa ja söisivät yhdessä ruokatunnilla. Hänellä oli tuo sama surullinen tunne nyt.

Bussi pysähtyi Rebeccan kodin eteen. Olivia katseli kurjana ikkunasta, kun tytöt hyppäsivät pois bussista ja juoksivat etupihalle.

Siinä vaiheessa kun bussi oli viimein Olivian pysäkillä, Olivia pystyi hädin tuskin pidättelemään kyyneliä. Hän kiiruhti sisälle.

”Millaista koulussa oli?” äiti kysyi.

Olivia alkoi itkeä. ”Siellä oli kamalaa! Rebecca ja Stephanie tuskin enää edes puhuvat minulle, ja meidän piti olla parhaita ystäviä ikuisesti!” hän nyhkytti.

”Olen kovin pahoillani, Olivia. Voi olla vaikeaa, kun ystävyssuhteet alkavat muuttua”, äiti sanoi. Hän vaikenen hetkeksi. ”Muistatko, kun menimme temppeleihin sinetöitäväksi?” äiti kysyi osoittaen seinällä olevaa kuvaa. Olivia katsoi ja näki perheensä hymyilemässä temppelein edessä. Hän oli ollut silloin paljon nuorempi, mutta hän muisti

yhä olleensa vanhempiensa ja isosiskonsa Janen kanssa kauniissa sinetöimishuoneessa.

”Tiedätkö, miksi ahkeroinme niin kovasti, että olisimme valmiita menemään temppeleihin?”

”Koska me halusimme olla perhe ikuisesti?” Olivia vastasi.

”Juuri niin. Vaikka ette olisikaan parhaita ystäviä Rebeccan ja Stephanien kanssa ikuisesti, sinulla on yhä perheesi ystävinäsi ikuisesti.”

”Niin”, Olivia sanoi. ”Mutta ei se ole sama asia.”

”Tiedän, että tunteitasi on loukattu”, äiti sanoi, ”mutta olen iloinen siitä, että olet kotona. Minulla on tehtävä sinulle ja Janelle.”

Olivia ei ollut uskoa korviaan. Sen sijaan että auttaisi häntä tuntemaan olonsa paremmaksi, äiti oli antamassa hänelle tehtäviä!

”Mene pukemaan yllesi vanhoja vaatteita, niin tavataan takakuistilla. Käske Janenkin tulla.”

Olivia meni yläkertaan tömistäen jalkojaan hieman tavalista enemmän ja puki ylleen työvaatteensa.

Kun tytöt olivat pukeutuneet ja menivät ulos, he näkivät äidin tulevan vajasta. Äidillä oli vihreä purkki, muutamia maalitusiteja ja rullalle kääritty muovinpala. Kun hän nousi kuistille, hän levitti sille muovin ja antoi kummallekin tytölle maalitudin.

**Vanhin
M. Russell Ballard**

kahdentoista apostolin
koorumista

*Kahdentoista apostolin
koorumin jäsenet ovat
Jeesuksen Kristuksen
erityisiä todistajia.*

Miksi on niin tärkeää palvella muita?

Taivaallinen Isä vastaa usein
toisen ihmisen rukouksiin meidän
kauttamme – sinun ja minun.

Jeesus Kristus on
opettanut, että meidän
tulee rakastaa Jumalaa sekä
rakastaa lähimmäisiämme
ja huolehtia heistä.

Jos me kaikki teemme
yksinkertaisia, päivittäisiä
rakkauden tekoja, me
makeutamme ja ravitsemme
maailmaa toivolla ja
rakkaudella.

Rukoilkaa taivaalliselta Isältä joka
aamu, että huomaisitte tilaisuuden
palvella. Kulkekaa sitten päivän läpi
etsien jotakuta autettavaa.

MEIDÄN SIVUMME

Joseph Smithin rukous metsässä,
Carolina M., 7, Brasilia

Elämän puu,
Raquel C., 7, Bolivia

Minulla on tavoite mennä temppeliin sinetöitäväksi ja saada iankaikkinen perhe. Minä haluan myös palvella lähetystyössä. Kohdassa 1. Nefi 6:5 Nefi sanoo, että hän kirjoittaa siitä, mikä on mieluisaa Jumalalle eikä maailmalle. Minäkin haluan tehdä sitä, mikä on mieluisaa Jumalalle eikä maailmalle. Minä tiedän, että Jumala auttaa meitä, ja Hän tietää, mitä me tarvitsemme.

Lis D., 11, Argentiina

Joona oli profeetta,
Brigham C., 5, Meksiko

Nooan arkki, Ivanhoe C., 9, Meksiko

Setäni palvelee kokoaikaisessa lähetystyössä Guatemalassa, ja minulla on häntä kova ikävä. Mutta minä olen oppinut, että hän palvelee taivaallista Isää, ja kun minä olen iso, minä haluan palvella lähetystyössä ihan niin kuin hän. Siksi minä pidän Alkeisyhdistyksen laulusta "Kun vartun hiukan vanhemmaksi".

Manuel L., 5, El Salvador

Päivä, jota olin odottanut, koitti viimeinkin. Minä olin viimeinen perheestäni, joka kastettiin, koska minä olen nuorin. Minun isäni kastoi minut, koska hänellä on pappeus. Hän on myös piispa. Nyt minä olen Jeesuksen Kristuksen kirkon jäsen.

Jonathan L., 8, Ecuador

YSTÄVIÄ YMPÄRI MAAILMAA

Privet, druzja!*

Minä olen Arina Venäjältä

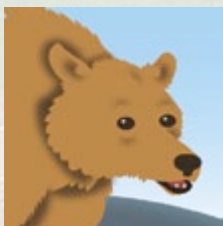
Haastattelijana Amie
Jane Leavitt

Onko sinusta mukavaa kertoa todistuksestasi muille? Ehkäpä kerrot siitä kirkossa. Tai kenties todistat perheellesi, ystävillesi ja opettajillesi olemalla hyvä esimerkki. Tämä on Arina Kazanista Venäjältä, ja hän on seitsemänvuotias. Hän haluaa, että saat tietää vähän enemmän hänestä ja niistä monista tavoista, joista hän tietää, että kirkko on totta. ■

*"Hei, ystävät!" venäjäksi.

Ennen kuin menen nukkumaan, luen äidin kanssa pyhiä kirjoituksia. Lempikertomukseni on Ensimmäisessä Nefin kirjassa, ja se kertoo siitä, kun Lehi lähti Jerusalemissa perheensä kanssa. Pyhien kirjoitusten lukeminen, rukoileminen ja todistuksestani kertominen auttavat minua valmistautumaan kasteelle.

SAAN KÄYDÄ TEMPELLIIN

*Ainakin kerran
vuodessa äiti ja
minä matkus-
tamme Kiovan
temppeliin
Ukrainan.
Menemme
sinne junalla,
ja matka vie
meiltä yleensä
kaksi päivää.*

*Meistä on mukavaa katsella monia
kaupunkeja ja viljelysmaita, joiden ohi
matkaamme. Minusta on ihanaa käydä
temppelillä.*

*Minä tykkään esiin-
tymisestä. Olen
varmaankin perinyt
sen äidiltä, koska hän
on oopperalaulaja.
Minusta on kivaa lau-
laa ja soittaa viulua.*

*Minulla on monia tilaisuuksia puhua evankeliu-
mista muiden kanssa. Kutsun ystäviäni mukaani
Alkeisyhdistykseen. Vähän aikaa sitten opetin
isoisoäidilleni, kuinka siunaamme ruoan. Nyt
rukoilemme yhdessä aterioilla.*

Venäjän lippu

VALMIINA LÄHTÖÖN!

*Arinan laukku on pakattu muutamilla
hänen lempitavaroistaan.*

*Mitä niistä pakkaisit
omaan laukkuusi?*

*Elämäni Venäjällä on hauskaa. Kun
ulkona on lämmin, äiti ja minä uimme
Volgajoessa ja kävelemme puis-
tossa, joka on kotimme lähellä. Kun
talvella on kylmä, meistä on kivaa
luistella. Meistä on myös muka-
vaa nähdä, kun eläimet esiintyvät
sirkuksessa, ja katsoa nukketeatte-
rissa nukke-esityksiä.*

Taivaallisella Isällä on suunnitelma lapsiaan varten

Oliver haistoi, että uunissa paisui mummin suklaakakku, ja mummin ja ukin kotona vallitsi kunnioittava tunnelma. Oliver oli odottanut koko päivän tätä erityistä perheiltaa.

”Oppiaiheemme käsittelee onnensuunnitelmaa, jonka taivaallinen Isä laati meitä kaikkia varten”, ukki sanoi. ”Tänä iltana keittiö kuvaa taivasta, jossa me elimme taivaallisen Isän luona ennen kuin tulimme elämään maan päälle”, hän sanoi.

”Olinko minä siellä, ukki?” kysyi Aarre. Oliver katsoi ympärilleen huoneessa mummia ja ukkia, äitiä ja isää ja pikkuveljiään Aarretta ja Einaria.

”Kyllä”, ukki sanoi. ”Me kaikki olimme siellä. Ja kun taivaallinen Isä kertoi meille suunnitelmastaan luoda maailma ja lähettää meille Vapahtaja, me olimme niin iloisia, että me huusimme ilosta.”

Aarre ja Einari nauroivat ja pomppivat innoissaan.

”Kuka oli ensimmäinen perheestämme, joka lähti taivaasta ja tuli maan päälle?” ukki kysyi.

”Sinä olit”, Oliver sanoi.

Ukki lähti keittiöstä. Sitten lähti mummi. Sitten yksi kerrallaan jokainen Oliverin perheen jäsen liittyi heidän seuraansa makuuhuoneessa.

”Tämä huone kuvaa maanpäällistä elämää”, mummi sanoi. ”Mitä sellaista me voimme tehdä täällä, mikä auttaa meitä palaamaan taivaallisen Isän luo?” hän kysyi.

”Mennä kasteelle”, Oliver sanoi.

”Mennä temppeliin”, äiti sanoi.

”Valita oikein”, Aarre sanoi.

Mummi nyökkäsi hymyillen.

Sitten hän sanoi, että oli aika lähteä maan päältä ja palata takaisin taivaallisen Isän luo.

”Minä menen ensimmäisenä”, ukki sanoi.

”Voi ukki, älä lähde!” Einari sanoi.

”Älä ole huolissasi”, ukki sanoi.

”Lähtö maan päältä kuuluu taivaallisen Isän onnensuunnitelmaan. Pian me olemme kaikki taas yhdessä.”

Yksi kerrallaan jokainen meni takaisin keittiöön. ”Me olemme kaikki taas taivaassa!” isä sanoi, kun Aarre ja Einari juoksivat hänen syliinsä.

Oliverista tuntui yhtä hyvältä nähdä perheensä kuin jos hän olisi ollut poissa heidän luotaan pitkän aikaa. Hän juoksi halaamaan veljiään ja äitiä ja isää. Nyt hän ymmärsi, miksi ukki oli sanonut taivaallisen Isän suunnitelmaa *onnen* suunnitelmaksi. ■

Laulu ja pyhien kirjoitusten kohta

- ”Noudatan Jumalan suunnitelmaa” (*Lasten laulukirja*, s. 86–87)
- Moos. 1:39

Ideoita perheen jutteluun

Voisitte vuorotellen nimetä joitakin tärkeitä asioita, joita perheenne jäsenet ovat jo tehneet noudattaakseen taivaallisen Isän suunnitelmaa – kuten rukoilleet, menneet kasteelle, saaneet pappeuden, käyneet temppelissä ja valinneet oikein. Voisit antaa perheenjäsenille tilaisuuden kertoa onnesta, jota he tunsivat noina erityisinä hetkinä. Sitten voisitte nimetä joitakin tärkeitä asioita, joita perheenne *tekee tulevaisuudessa*, ja todistaa onnesta, jota koette noudattaessanne edelleen taivaallisen Isän suurenmoista suunnitelmaa.

3. Nefi 17:20
2. Nefi 32:9
OL 124:34
2. Nefi 32:5
OL 1:32
OL 33:11
OL 59:9
Joh. 5:39
OL 110:7, 9

Noudatan Jumalan suunnitelmaa

Leikkaa irti pyhien kirjoitusten kohtia sisältävät paperiliuskat ja pane ne alassuun pöydälle. Ottakaa vuorotellen yksi liuska ja etsikää kyseinen pyhien kirjoitusten kohta. Liimatkaa sitten liuska sen sanan tai niiden sanojen viereen siihen porraskelmaan, joka auttaa meitä palaamaan taivaallisen Isän luo.

PALAAMINEN TAIVAALLISEN ISÄN LUO

Temppeli

Pappeus

Sakramentti

Pyhä Henki

Kaste

Parannus

Usko

Pyhät kirjoitukset

Rukous

**ELÄMÄMME
ENNEN SYNTYMÄÄ**

Sun kanssa jään mä leikkimään

Jos kävelemään
pysty et vain,
jotkut sun luotas
pois käy ain.

Vaan niin
en mä tee!

Jos puhumaan sä pysty et vain, jotkut siitä kiusaa ain.

Vaan niin en mä tee!
Sun kanssa jään
mä leikkimään
ja iloitsen, kun
sinut nään.

Jeesus pois
ei kulkenut,
ois kaikki syliin
sulkenut.

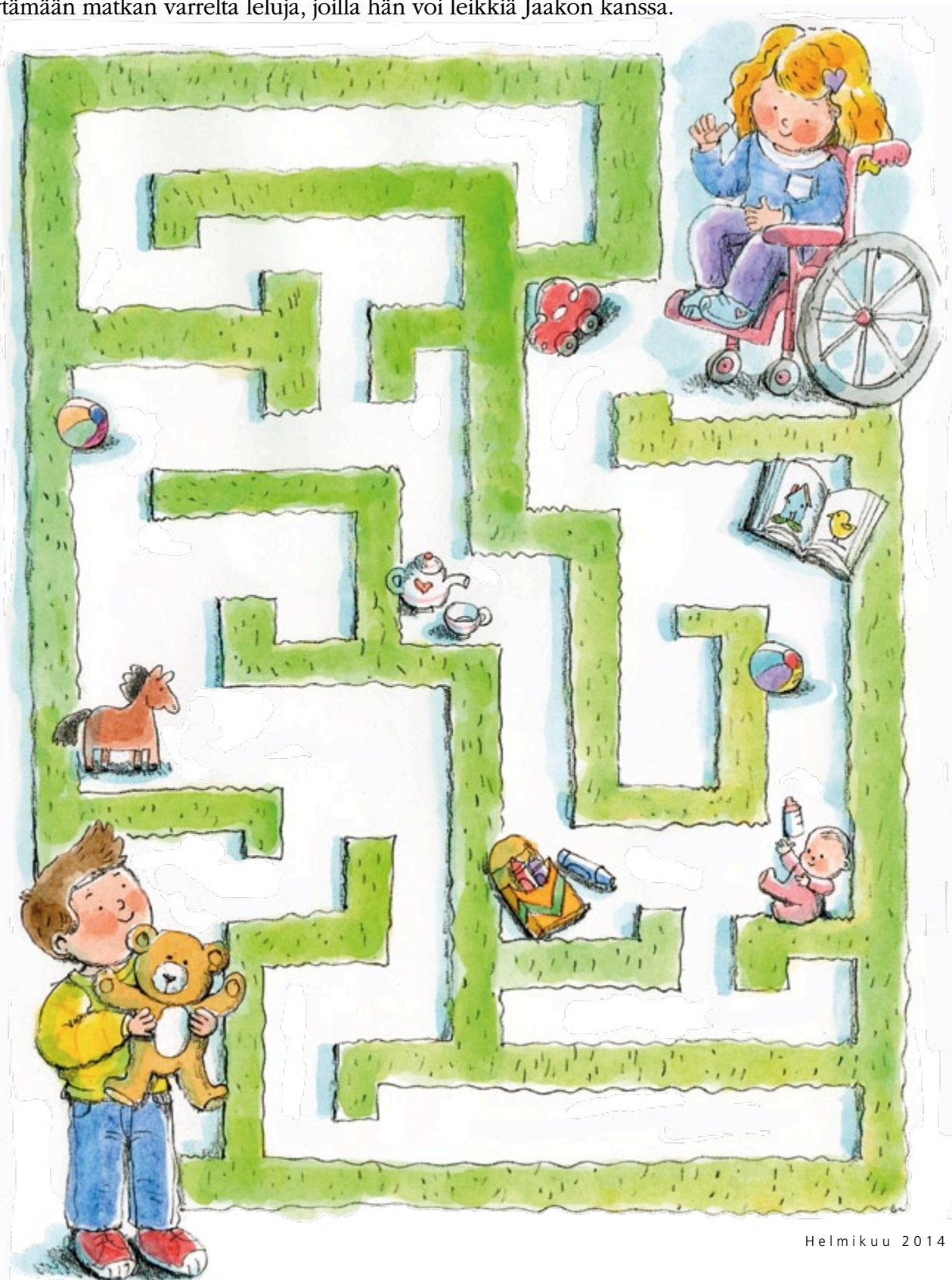

Mä niin
myöskin
teen! ■

Auta Ellaa löytämään Jaakko

Ella haluaa seurata Jeesusta osoittamalla rakkautta kaikkia kohtaan. Tänään hän haluaa leikkiä ystävänsä Jaakon kanssa. Auta Ellaa löytämään matkan varrelta leluja, joilla hän voi leikkiä Jaakon kanssa.

VIESTEJÄ

Jerry Peak

Yleensä ajan erästä paikallista moottoritietä töihin. Se on nopein ja helpoin tapa päästä perille. Yritän lähteä niin varhain aamulla, että vältän vilkkaan liikenteen, jolloin vauhti hidastuu ja voi tapahtua onnettomuuksia.

Yhtenä aamuna kuitenkin lähdin kotoa tavallista myöhemmin ja juutuun ruuhkaan. Kun pääsin moottoritiele, ajattelin sen aamun pyhien kirjoitusten tutkimistani. Minulla oli ollut tunne, että keskityn liikaa maallisiin asioihin enkä tarpeeksi hengellisiin asioihin. Ajaessani töihin ajattelin sitä, kuinka voisin olla herkempi hengellisille asioille koko päivän ajan.

Sitten huomasin moottoritien varrella yhdessä suuressa sähkötaulussa viestin, joka varoittaa ajajia onnettomuuksista tai tieoloista. Kun tulin lähemmäs, luin: ”Kolari edessä Mesa Drivella – keskikaista suljettu.” En halunnut hankaloittaa matkaani joutumalla poistumaan moottoritieltä, joten mietin, kuinka kauan voisin pysyä moottoritielellä, ennen kuin minun olisi *pakko* poistua siltä.

Sitten mieleeni tuli toinen ajatus: jos en välittäisi viestistä, saattaisinko itseni mahdollisesti tilanteeseen, joka olisi vaarallinen? Jätinkö

Mietin, kuinka monta kertaa olin sivuuttanut hengellisen turvan, koska olin keskittynyt maallisiin asioihin.

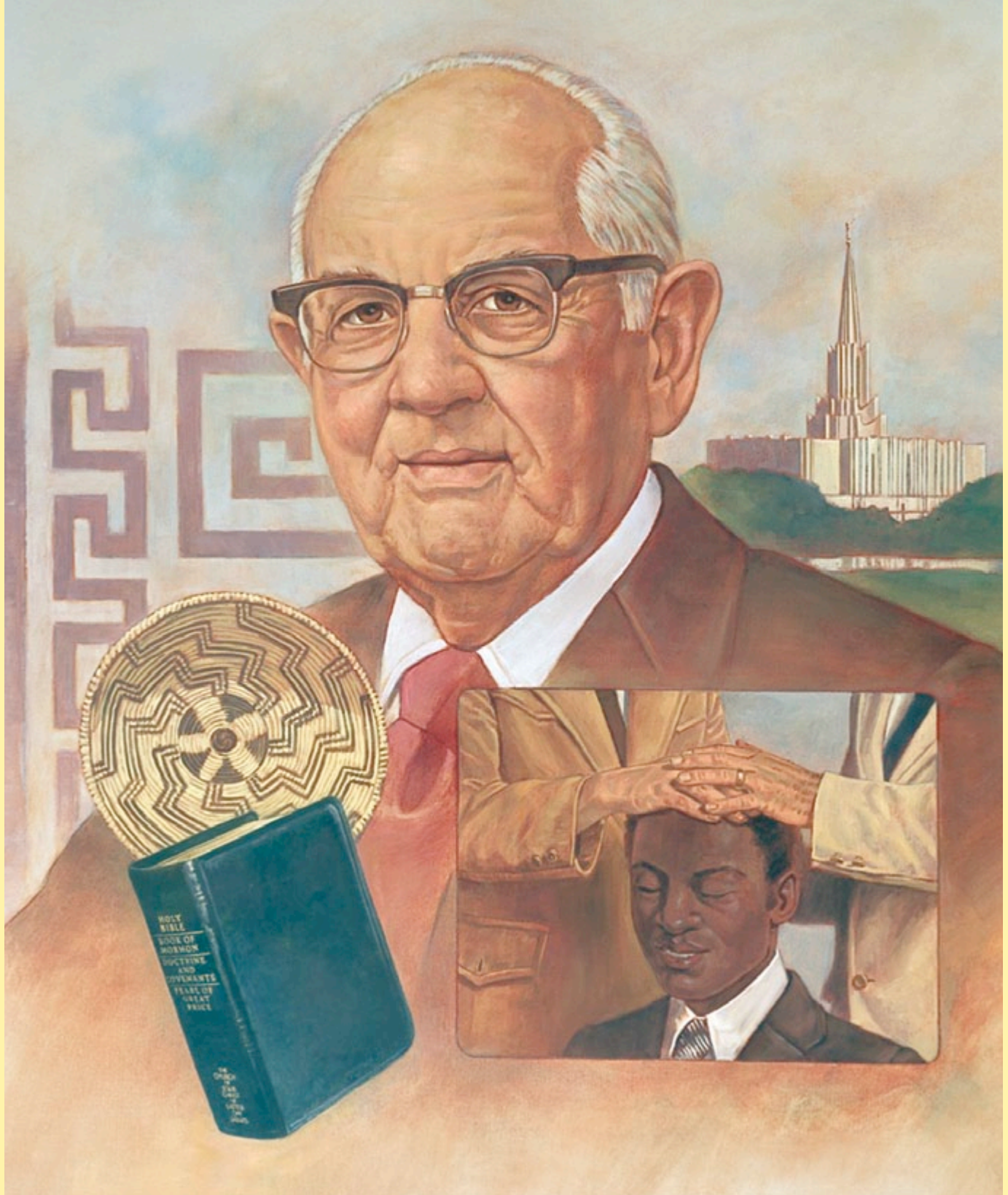
piittaamatta varoituksesta vain siksi, etten halunnut häiriötä aikatauluuni? Selvästikin minulla oli taipumus olla välittämättä varoituksista, jotka koskivat fyysistä turvallisuuttani. Kuinka usein työnsin syrjään kehotukset, jotka koskivat hengellistä turvallisuuttani?

Kun pohdin sitä, kuinka voisin olla herkempi Hengen vaikutukselle, tajusin, että taivaallinen Isä lähettää minulle luultavasti monia viestejä päivän mittaan. Mietin, kuinka monta kertaa olin sivuuttanut Hänen viestinsä, koska en kuunnellut hengellisiä kehotuksia. Päätin toimia paremmin.

Tarkistin liikennetilanteen, vaihdoin kais-taa ja käännyin seuraavasta liittymästä pois moottoritieltä. Käyttämällä kaupungin katuja päästäkseni töihin kykenin välttämään kaikki esteet ja vaaratilanteet, joita moottoritielellä pysyminen onnettomuuspaikkaa raivattaessa olisi aiheuttanut.

Tiedän, että Herra rakastaa minua niin paljon, että lähettää minulle viestejään. Minun pitää vain olla samassa vireessä niiden hengellisten kehotusten kanssa, joita Hän lähettää minulle. ■

Kirjoittaja asuu Arizonassa Yhdysvalloissa.

KUVITUS ROBERT T. BARRETT

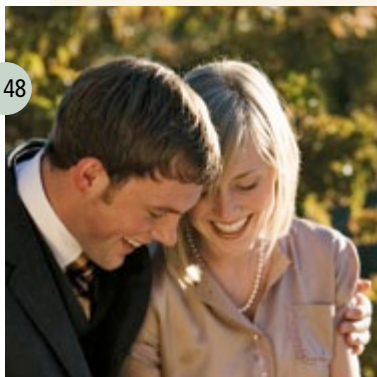
SPENCER W. KIMBALL

Spencer W. Kimball rakasti lamanilaisten jälkeläisiä. **Kori** ja **taustakuvi** kuvaavat hänen rakkauttaan heidän kulttuuriinsa. Kun hän palveli kirkon presidenttinä, kirkko painoi uusia laitoksia **pyhistä kirjoituksista**. Hän sai myös ilmoituksen, että kaikki kelpoiset miehet voivat saada **pappeuden**. Hänen presidenttikaudellaan vihittiin tai vihittiin uudelleen käyttöön yli 20 temppeliä, joista yksi oli **Jordan Riverin temppeli** Utahissa Yhdysvalloissa.

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

s. 48

PUHU, KUUNTELE JA RAKASTA

Kommunikoitko tehokkaasti puolisoasi kanssa? Näiden kolmentyyppisten keskustelujen ymmärtäminen voi auttaa sinua lujittamaan suhdettanne.

NUORILLE

TEMPELIN SIUNAUKSIA

Kun sinun on tehtävä ratkaisevia päätöksiä, jotka painavat raskaana mieltäsi ja sieluasi, voit viedä huolesi temppeliin ja saada hengellistä johdatusta.

s. 52

LAPSILLE

s. 66

SADONKORJUU

Henki kylvi mieleeni ajatuksen: voisin yrittää korjata koko sadon ennen sunnuntaita.